

ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തീയസഭയും

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ഡോമസ്റ്റിക് പ്രിലേററ്

ചെപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് രമ്പാൻ

F. Gevorghese
Charavilejji

ക്രിസ്തവം ക്രിസ്തീയസഭയും

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ഡോമസ്റ്റിക പ്രിലേററ

ചെപ്പാട്ടു പീലിപ്പേസ്മാൻ

* വില രൂ. 1—50

MALANKARA
LIBRARY

അറിയിപ്പ്

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തീയസഭയെക്കുറിച്ചും അറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതെക്കുറിച്ച് പ്രതിവാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അയച്ചുതരണം എന്ന് കാണിച്ചു പല ഹിന്ദുക്കൾ എന്റെ പേക്ക് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പല സഭകൾ ഉള്ളതിൽ ഏതു സഭയാണ് ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭയെന്ന് അറിവാൻ വേണ്ടി പല ക്രിസ്ത്യാനികളും എന്റെ പേർക്ക് എഴുതി ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ ഇപ്പോൾ പല സഭകളായി പിരിഞ്ഞു നില്ക്കുകയാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ഭിന്നത തീർത്ത് അവർ ഒന്നാകുവാൻ വല്ലമാറ്റവും ഉണ്ടോ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന പലരും എന്നെ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സഭക്കാരായി നിന്നിരുന്ന സുറിയാനിക്കാർ പല സഭകളായി പിരിഞ്ഞു പോയതിൽ ഉള്ള ഖേദം പലരെയും സന്താപസാഗരത്തിൽ താഴ്ത്തുന്നുണ്ട് “എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാതെ ശേഖരിക്കുന്നവൻ ചിതറിക്കും എന്ന് യേശുക്രിസ്തു മുന്നറിയിപ്പ് തന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അതിൽ ആരും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള ചിന്ത എന്നെയും അലട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിന് എല്ലാവരിനും ഒരു മറുപടിയായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

ചിന്തിപ്പാൻ കഴിവു ദൈവാനുഗ്രഹവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ സത്യം ഗ്രഹിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായമായി തീരമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി അതിലേക്ക് യേശു നാഥന്റെ തൃപ്താദത്തിങ്കൽ ഇതു ഞാൻ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

87-വയസ്സായ എന്റെ കത്തോലിക്കാ പുനരൈക്യത്തിന്റെ 43-ാം വാർഷികദിനം

21-9-'73.

എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ
ഡൊമസ്റ്റിക് പ്രീലേറ്റ്.

ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തീയസഭയും

അദ്ധ്യായം 1.

തീരു അവതാരോദ്ദേശം.

ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും പുതുതായി തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യനിൽ നിന്നല്ലാതെ വേറൊരു മനുഷ്യനും, ഒരു മൃഗത്തിൽനിന്നല്ലാതെ വേറൊരു മൃഗവും, ഒരു പക്ഷിയിൽനിന്നല്ലാതെ വേറൊരു പക്ഷിയും, ഒരു മരത്തിൽനിന്നല്ലാതെ വേറൊരു മരവും, ഒരു പുല്ലിൽനിന്നല്ലാതെ വേറൊരു പുല്ലും, ഒരു അണുവിൽ നിന്നല്ലാതെ വേറൊരു അണുവും തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മുററത്തു കരുകുന്ന പുല്ലുപേലും അതേ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട വേറെ പുല്ലിന്റെ കരവോ വേരോ വീണിട്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യനും മൃഗവും പക്ഷിയും മരവും അണുവും എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ഏതോ ഒരു ശക്തി അതിനെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു എന്ന് ചിലർ പറയും. എന്നാൽ ആ ശക്തി ഇലക്ട്രിസിറ്റിപ്പോലെ നിർജീവമായ ഒരു ശക്തി ആയിരിക്കുകയില്ല. ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് ജീവൻ, വിവേചന, സ്നേഹം, സന്താനവാത്സല്യം മുതലായവ ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ. മനുഷ്യനു ഇവയെല്ലാം ഉണ്ട്. ആകയാൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ശക്തിയിലും ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിയെ ആത്മാവ് എന്നാണ് പറയുന്നതു്. ഈ വിധ ഗുണ

ങ്ങളോടു കൂടിയ ആത്മാവിനെയാണു് ദൈവം എന്നു പറയുന്നതു്.

ദൈവം സർവ്വശക്തനും, സർവ്വ വ്യാപിയും അനാദർത്തനും, സ്വയംഭവവും, അളശ്യനും, സർവ്വ നന്മയ്ക്കും ആദികാരണനും ആണു്. ആ ദൈവത്തിനു സൃഷ്ടിയ്ക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള വചനവും ആത്മാവുമാകുകയുണ്ടു്. ഒരു തീക്കട്ടയിൽ തീയുള്ളതുപോലെ വെളിച്ചവും ചൂടും കൂടെയുള്ളതുപോലെ ദൈവത്തിൽ പിതാവിനെകൂടാതെ വചനവും (പുത്രൻ) പരിശുദ്ധാത്മാവുമാകുകയുണ്ടു്. അതിനാൽ ദൈവം ത്ര്യയേകനാണെന്നു് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ മൂന്നു ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധം മൂലം സ്നേഹം, വാത്സല്യം വിശുദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ആ ദൈവത്തിൽ നിത്യമായി നിലനിന്നുവരുന്നു. ആ ദൈവം ആദ്യം അശരീരികളായ മാലാഖമാരെ സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീടു ശരീരവും ആത്മാവും ജീവനും ബുദ്ധിയും വിവേകവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദൈവസ്നേഹവും മറ്റുമുള്ള മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചു. മനുഷ്യനു് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു വച്ചശേഷമാണു് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. മനുഷ്യൻ ഈ നൽവരങ്ങളെല്ലാം ദൈവ കല്പനപ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചു പരിശീലിച്ചശേഷം അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു് ദൈവത്തോടും ദൈവദൂതന്മാരോടും ഒരുമിച്ചു എന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നതിനത്രെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഈ മനുഷ്യൻ അവൻ ലഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദൈവ കല്പനയ്ക്കു തിരായി വിനിയോഗിച്ചു സൗശത്തിലായിപ്പോയാൽ അവനെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ വേണ്ടി തന്റെ വചനമായ ഏകജാതനെ അയച്ചു് അവന്റെ തെറ്റിനു് പരിഹാരമുണ്ടാക്കി അവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും ദൈവം മുൻകൂട്ടി കരുതിയിരുന്നു. അതിനാലാണു് ക്രിസ്തുവിനെ “ലോകാരംഭത്തിനു് മുമ്പെ കർമ്മം അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു്” എന്നു് വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തു

പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുൻപെ ഞാനുണ്ടു്. (യോഹ. 8.58). ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു. (യോഹ. 10.30) നിങ്ങൾ കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാനോ മേലിൽ നിന്നുള്ളവൻ. (യോഹ. 8.23)

ലോകത്തിലുള്ള ജീവജാലങ്ങളെ നോക്കിയാൽ അവയുടെ സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തിൽ സന്താനവാത്സല്യവും സ്നേഹവും ഉണ്ടെന്നു് ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരു കൂട്ടിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുമായിരിക്കുന്ന ഒരു തള്ളകാക്കയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ രാജാൻ ചെല്ലുന്ന പരുന്തിനെ ദൂരെ കാണുമ്പോൾതന്നെ ആ തള്ളകാക്ക പറന്നുചെന്നു കൊത്തി ഓടിക്കുന്നു. പശു കിടാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്ന പട്ടിയെ തള്ളപശു കുത്താൻ ചെല്ലുന്നു. തീ പിടിച്ചെരിയുന്ന ഭവനത്തിൽ ഉറങ്ങികിടക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ അതിന്റെ അമ്മ മരണത്തെപോലും ഭയപ്പെടാതെ ഓടികയറി, കുഞ്ഞിനെ എടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സന്താനവാത്സല്യംകൊണ്ടാണു് സൃഷ്ടികൾ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതു്. ഈ സന്താനവാത്സല്യം ഈ ജീവികൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടായതും ദൈവത്തിൽനിന്നാണു്. സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തിൽ അതില്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടികളിലും അതുണ്ടാകയില്ല. തനിക്കില്ലാത്തതു വേറെയൊരാൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ ആരാലും സാധ്യമല്ലല്ലോ. ദൈവം സന്താനവാത്സല്യം നമ്മോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം പിതൃഭക്തി ദൈവത്തോടു കാണിക്കേണ്ട കടമയുള്ളവരായിതീരുന്നു.

അസൂയ, വിദ്വേഷം, ദുഷ്ടോഹം, അഹംകാരം മുതലായ ദുർഗുണങ്ങൾ സൽസ്വഭാവത്തിന്റെ കുറവുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ന്യൂനതകളാണു്. വെളിച്ചം കുറയുമ്പോൾ ഇരുൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ സൽഗുണങ്ങൾ പരിശീലിക്കാതെയിരുന്നാൽ ദുർഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതിനാൽ സൽഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും അവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും നാം ദൈവത്തെ

യം ദൈവകല്പനകളെയുംപറ്റി പഠിക്കയും പരിശീലിക്കുകയുംവേണം.

ഒരിക്കൽ ഒരു രാജകുമാരൻ തന്റെ കുഞ്ഞിനെയും വേലക്കാരനെയുംകൊണ്ട് ഒരു വള്ളത്തിൽ യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. ആ വേലക്കാരൻ ആ കുഞ്ഞിനോളം വലിച്ചുമുള്ള ഒരു പാവയെടുത്തു കുഞ്ഞിനു കൊടുത്തു അതിനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ ഭൃത്യൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നു. രാജകുമാരൻ ആ ഭൃത്യനോടു: എടോ ദൈവം സർവ്വശക്തനാണല്ലോ. പാപകൂപത്തിൽപെട്ടുപോയ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുവാൻ വല്ല ദേവന്മാരെയോ, ദേവിമാരെയോ, അയച്ചാൽ പോരായിരുന്നവോ? ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻ തന്നെ വന്നു് ഇത്ര കഷ്ടപ്പെടുവാനിടയാക്കിയതു് ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിതപത്തിനു് ചേർന്നതാണോ? എന്നു് ചോദിച്ചു. ആ ഭൃത്യൻ മറുപടി പറയുന്നതിനുമുമ്പായി കുഞ്ഞിന്റെ കയ്യിലിരുന്ന പാവ തെറിച്ചു വെള്ളത്തിൽപോയി. ഉടനെ അതു കുഞ്ഞാണെന്നു് കരുതി കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ രാജകുമാരൻ എടുത്തു വെള്ളത്തിൽ ചാടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉടുപ്പുമുഴുവനും നനഞ്ഞു. നീന്താൻ വലിയ പരിചയമില്ലാത്തതിനാൽ കുറെ വെള്ളവും കുടിക്കാനിടയായി. വേലക്കാരനും വള്ളക്കാരനുംകൂടി വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു്, രാജകുമാരനെ പിടിച്ചു വള്ളത്തിലാക്കി. പാവയും എടുത്തുകൊടുത്തു.

അപ്പോൾ ആ ഭൃത്യൻ രാജകുമാരനോടു: അങ്ങ് എന്തിനാണു് ഈ കലക്കവെള്ളത്തിൽ ചാടിയതു്? എന്നോടോ വള്ളക്കാരനോടോ പറഞ്ഞാൽ പോരായിരുന്നവോ? ഞങ്ങൾ പാവ എടുത്തു തരമായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നു് പറഞ്ഞു. രാജകുമാരൻ എടോ. കുഞ്ഞാണു് വെള്ളത്തിൽ പോയതെന്നു് എനിക്കു് തോന്നി. അതിനാൽ ചാടിപോയതാണു്. എന്നു

പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വേലിക്കാരൻ: അവിടുത്തെക്കുട്ടി ഇത്ര ചുരു
 വാത്സല്യം തോന്നി. ഞങ്ങളോടു പറയാതെ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷി
 ക്കുവാൻ തന്നത്താൻ വെള്ളത്തിൽ ചാടി. സർവ്വശക്തനായ
 ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായ നാം പാപം ചെയ്തു നശിക്കാൻപോ
 കുന്നതു കണ്ടാൽ ദേവന്മാരോടോ ദേവിമാരോടോ പറയാതെ
 നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻതന്നെ വന്നു.
 യേശു മരണംപോലും സഹിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്തു
 തിൻ എന്താണു് അതിശയിപ്പാനുള്ളതു് എന്നു് ചോദിച്ചു.
 രാജകുമാരൻ പിന്നെ ഒന്നും വാദിച്ചില്ല.

പാപികളെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അവർ പാപംകൊ
 ണ്ടു് വരുത്തിക്കൂട്ടിയ കെടുതികൾക്കു് തക്ക വിലയത്നംകൊ
 ടുത്തു രക്ഷിക്കണം. സ്വകഷ്ടപ്പാടുകൾമൂലം അതിനു തക്ക
 പുണ്യം സമ്പാദിച്ചു വച്ചിട്ടില്ലാത്ത യാതൊരുവനും പാപിയെ
 രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പത്രോസു് എഴുതിയിരിക്കു
 ന്നതു നോക്കുക. “നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൂഷു്
 പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നുണ്ടാവിച്ച വ്യർത്ഥനകൾപടികളിൽനിന്നു
 നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തതു് സർണ്ണം വെള്ളിമുതലായ നശി
 രവസ്തുക്കൾകൊണ്ടല്ല. നിർദ്ദോഷവും നിഷ്കളങ്കവുമായ
 കൃഷ്ണതാടകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടത്രേ
 എന്നു് നിങ്ങളുടക്കറിയാമല്ലോ. (1 പത്രോ. 1.18—19)

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതാണു് ദൈവം നമ്മെ
 സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ ആ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു തെറ്റാതെ ജീവിക്കു
 ത്തുക നില്പയിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻപാടില്ലായിരുന്നു
 വോഎന്നു് ചോദിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെസൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടി
 കളും ഉണ്ടു്. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾമുതലായവയെ
 സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാണു്. അവ ദൈവം നിർദ്ദേശിച്ചിരി
 ക്കുന്ന പന്ഥാവിൽക്കൂടെ തന്നെ സദാ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
 അങ്ങിനെ പോകാതിരിക്കുവാനോ, ആ പന്ഥാവു് ഒന്നു മാറ്റം

വാനോ അവയ്ക്ക് ശക്തിയില്ല; സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ല. ആ ദൈവത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമായിട്ടല്ലാതെ, സൂര്യ ചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദികളുടെ മാഹാത്മ്യമായി ആരും പരിഗണിക്കുന്നുമില്ല. അതുപോലെയാല്പ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ നില. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനതിരില്ല. ആ അവൻ സ്വമനസ്സാണെന്നായി വിനിയോഗിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം അവനുതന്നെയായിരിക്കും. മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽചെന്നാൽ മാലാഖമാർപോലും അതിൽ സന്തോഷിക്കും.

മനുഷ്യൻ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചുപോയതിനെപ്പറ്റി അനുതപിച്ചു ക്ഷമ യാചിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ച പുണ്യത്തിൽനിന്നും കൈപ്പറ്റി അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ ദൈവവും പുകഴ്ന്നുപെടുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം അത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഈ ഭൂമിയിലുള്ളവയെല്ലാം താനെ ഉണ്ടായതാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ചന്ദ്രനിൽ അവ താനെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ചന്ദ്രനിൽ യാതൊന്നും ഇല്ലെന്ന് മനുഷ്യർ പോയി കണ്ടതാണല്ലോ. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച മനുഷ്യൻ ദൈവകല്പന ലംഘിച്ചു. പിശാചിന്റെ വശീകരണത്തിൽപ്പെട്ട് തെറ്റാ പ്രവർത്തിച്ചു. അങ്ങിനെ തെറ്റാറ്റിപ്പോയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട പല പണ്ഡിതന്മാരും പാപരന്മാരും അവരവരുടെ ഇംഗിതത്തിനൊത്തവിധം ദൈവത്തെ ചിത്രിച്ചു. ദൈവത്തെ പാപികളോടു വിരോധമുള്ളവനായും, കാര്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി കൃതരും പ്രയോഗിക്കുന്നവനായും, ജഡികമാഹങ്ങൾക്ക് വഴിപ്പെടുന്നവനായും മറ്റും വർണ്ണിച്ചു; പല പരാണകഥകളും ഇതിഹാസങ്ങളും എഴുതി ഉണ്ടാക്കി. അതിനുചേരുന്ന ഒരോരോ ദേവന്മാരുടെയും ദേവിമാരുടെയും വിഗ്രഹങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി, അവിടെ ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാൻ പൂജകളും, കെട്ടുകാഴ്ചകളും, തുള്ളലും, ആട്ട

വും, വെടിക്കെട്ടും, കമ്പവും, വേലകളിയും, ആരാട്ടും എല്ലാം എപ്പെടുത്തി നടത്തിയടങ്ങി. മനുഷ്യൻ ജീവിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം എങ്ങിനെയാണെന്നോ, അതിൽനിന്നു തെറ്റി ജീവിച്ചാൽ വരുന്ന വിപത്ത് എന്താണെന്നോ അവരാരും പറയുന്നതില്ല. അങ്ങിനെ മനുഷ്യൻ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുപോലെ പോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ദൈവംതന്നെ മനുഷ്യനായിവന്നു മനുഷ്യൻ രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യൻ പക്ഷികളെപറ്റി പറിച്ചു. മലനാട്ടിൽ കൊയ്ത്തുതുടങ്ങിയാൽ രണ്ടുമാസത്തേയ്ക്ക് പക്ഷികൾക്ക് സുഖമാണ്. ധാരാളം ധാന്യങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിന് ലഭിക്കും. അതു കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ പത്തുമാസവും പട്ടിണിയാണ്. എന്നാൽ അഗസ്തിശപഥം മുതലായ നാഞ്ചനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ അപ്പോൾ കൊയ്ത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാകും. ഈ പക്ഷികൾ അവിടേയ്ക്കു പറന്നുപോയാൽ രണ്ടുമാസംകൂടി അവയ്ക്ക് തീറ്റിതിന്നു ജീവിക്കാം. ആ രണ്ടുമാസം കഴിയുമ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊയ്ത്തു കാലമാകും. അതിനാൽ ഈ പക്ഷികൾ വീണ്ടും പട്ടിണി കിടക്കാതെ തിരുവനന്തപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പറക്കണം. രണ്ടുമാസംകൂടി അവയ്ക്ക് സുഖമായി കഴിയാം. അതു കഴിയുമ്പോൾ ഭാണാട്ടുകരയ്ക്കും പിന്നെ കൂട്ടനാട്ടിലേയ്ക്കും അതിനുശേഷം മലബാറിലേയ്ക്കും പറക്കണം. അവിടങ്ങളിലൊക്കെ അപ്പോൾ കൊയ്ത്തുകാലമാകയാൽ ഈ പക്ഷികൾക്ക് സുഖമായി കഴിയാമല്ലോ എന്ന് ആ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി.

എന്നാൽ ഈ രക്ഷാമാർഗ്ഗം അയാൾ പക്ഷികളെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു, അവയെ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ആനയിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ! അവയോടു അയാൾ സംസാരിക്കുവാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ അവ പറന്നുപോകുന്നു. അയാളുടെ ഭാഷയും

വേഷവും നോട്ടവും എല്ലാം പക്ഷികൾക്കു ഭയമാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യനായിരുന്നുകൊണ്ടു പക്ഷികളെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. അയാൾതന്നെ ഒരു പക്ഷിയാകാമെന്നു വെച്ചു. എന്നാൽ അയാളുടെ മാനുഷിക അറിവുകൂടാതെ ഒരു പക്ഷിയായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ല. മാനുഷിക അറിവാണല്ലോ പക്ഷികളുടെ രക്ഷാ മാർഗ്ഗം. അയാൾക്കു തോന്നിച്ചുകൊടുത്തതു്, മാനുഷിക അറിവു അയാളുടെ മനുഷ്യ ആളുതപത്തോടുകൂടെയാണു് ഇരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ അയാളുടെ മാനുഷിക ആളുതപവും അറിവും കളയാതെ പക്ഷിയുടെ വേഷവും ഭാവയുക്തുടെ സ്വീകരിച്ചു് അയാൾ ഒരു പക്ഷിയായി ജനിച്ചു്, പക്ഷിയെപ്പോലെ ചിലച്ചുകൊണ്ടു് പക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽചെന്നു് അവയെ നയിക്കാമെന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അയാൾ ഒരു പക്ഷിയായി തീന്നു.

മലനാട്ടിലെ കൊയ്ത്തുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യൻപക്ഷി മറ്റു പക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു ചിലച്ചു് അവയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അഗസ്തിശ്വരനുമുതലായ നാഞ്ചനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് പറന്നു. അതുമൂലം ആ പക്ഷികൾക്കു് പട്ടിണികിടക്കേണ്ടിവന്നില്ല. രണ്ടുമാസംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ അവതാരപക്ഷി മറ്റു പക്ഷികളെ എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് തിരുവനന്തപുരം മുതലായ ഭാഗത്തേയ്ക്കു് പറന്നു. അങ്ങിനെ കൊയ്ത്തുതൂടങ്ങുന്ന ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും അവയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സുഭിക്ഷമായി കഴിയുവാൻ അവയെ പരിശീലിച്ചിട്ടു. ആണ്ടുവസാനത്തിൽ പക്ഷികൾ മലനാട്ടിൽ തിരികെ വന്നപ്പോൾ അവയെല്ലാം മറ്റു പക്ഷികളെക്കാൾ ഉരട്ടി വലിച്ചുവം ശക്തിയും പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

മനുഷ്യൻ വിഗ്രഹാരാധനയിലും ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയിലും ജീവിച്ചുവന്നു അങ്ങിനെ നാശത്തിലിരുന്ന മനുഷ്യക്കു് നേരായ ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു്

അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിലേക്കു വേണ്ട കല്പനകൾ കൊടുപ്പാനായി ദൈവം സീനായി മലയിൽ മോശയുടെ അടുക്കലേക്കിറങ്ങി. അപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഇടിയുടെയും മിന്നലിന്റെയും മറുപടിയോടുകൂടി കണ്ടപ്പോൾ ഇസ്രായേൽജനം പരിഭ്രമിച്ചു. അയ്യോ, ദൈവം ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കരുത്. സംസാരിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോകും. ദൈവം മോശയോടു സംസാരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മോശ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽമതി. ഞങ്ങൾ അതു അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. (പര. 20 18-19) എങ്കിലും ഭടുവിൽ മോശയോടും അവർ എതിർത്തു സംസാരിച്ചു. അതിനാൽ അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ ജീവനുള്ള വചനം തന്നെ മനുഷ്യവേഷത്തിൽവന്നും, മനുഷ്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചും ഉപദേശിച്ചും മനുഷ്യനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചും അവർക്കു രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നു വെച്ചു. അങ്ങിനെ ദൈവവചനം മനുഷ്യവേഷത്തിൽവന്നയാളാണ് ക്രിസ്തു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ മനുഷ്യനെപ്പോലെ പ്രസംഗിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും നാം ജീവിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നു. അതത്രെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതരണകൊണ്ടു നിവർത്തിച്ച ഒന്നാമത്തെ കാര്യം.

രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശം.

ഇനിയും രണ്ടാമത്തെ കാര്യം പറയാം. ദൈവത്തിനു സ്നേഹവും പുത്രവാത്സല്യവും മാത്രമല്ല ഉള്ളതു്. ദൈവത്തിനു നീതിയും സത്യവുംകൂടെയുണ്ടു്. മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അവൻ പാപംമൂലം വരുത്തികൂട്ടിയ കെടുതികൾക്കു് തക്ക വിലകൊടുത്തു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുകയും സത്യത്തെ പാലിക്കുകയുംകൂടെ വേണം. നൂറു ആടുകളുള്ള ഒരുവനുമായി. അവയിൽ ഒന്നു കാണാതെപോയി. അയാൾ തൊണ്ണൂററുപതിനെ പതിനെയും ആട്ടാലയിൽവിട്ടിട്ടു് കാണാതെപോയ ആടിനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. മുളളുള്ള തൊട്ടാവടിയും, തൊട്ടാൽ ചൊരിയുന്ന ചൊരതനവും, നായികുറുണിയും പഴുപ്പൻമുളളും

മറ്റുള്ളകാട്ടിൽകൂടി പോയി അതിനെ കണ്ടെത്തി. അതിന്റെ കഴുത്തിലും കാലിലും വള്ളികൾ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ യജമാനനെ കണ്ടപ്പോൾ ആ ആട് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ചെന്നു അതിന്റെ കിഴക്കുകളെല്ലാം ഭേദിച്ചു. അതിനെ എടുത്ത് തന്റെ തോളിൽ കയറി. കൊണ്ടുവന്നുരക്ഷിച്ചു. കാണാതെപോയ ആടിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഉടമസ്ഥൻ എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു നോക്കുക. ആ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ആണു് ആ ആടിനെ രക്ഷിച്ചാൻ കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന വില.

മോട്ടോർകാർ ചാടിക്കുന്നവൻ ആ കാർ നിർത്തിച്ചയാൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കാർ ചാടിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ കാറിനു് കേടുവരും. പിന്നെ ആ കേടു നന്നാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവരും. അതു പോലെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന ലംഘിച്ചു ജീവിച്ചാൽ അവൻ പല നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തി വയ്ക്കും. അതു കൊടുത്തു് വീട്ടുതെ അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതു് നീതി ആയിരിക്കുകയില്ല. നീതി നിവർത്തിക്കുന്നതിനാണു് ക്രിസ്തു വന്നു് പീഡകളും കുരിശുമരണവും കൈവരിച്ചതു്. മക്കോസു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. “മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു് അനേകരുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള വിലയായി സ്വജീവനെ കൊടുക്കുവാനായിട്ടത്രെ. (മംക്കാ. 10. 45.) (1 തിമോ. 2. 6) നമ്മുടെ പാപമൂലം നാം വരുത്തികൂട്ടീട്ടുള്ള പലവിധ നാശത്തിനും നഷ്ടത്തിനും പകരം കൊടുത്തു വീടുവാൻ തക്ക പുണ്യം ക്രിസ്തു തന്റെ പീഡാനുഭവമൂലം സമ്പാദിച്ചു് വെച്ചു. ക്രിസ്തു നിത്യനായ ദൈവമാകയാൽ ആ പുണ്യത്തിന്റെ ഫലവും നിത്യമാണു്. ലോകാവസാനംവരെയുള്ള എല്ലാ പാപികൾക്കും പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നു പാപവിമോചനം വാങ്ങികൊടുക്കുവാൻ ഈ പുണ്യമൂലം ക്രിസ്തുവിനു് സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം മനുഷ്യനു് പരിപൂർണ്ണ

സമാതന്ത്ര്യം നല്കിത്തുള്ളതിനാൽ, ആ സമാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിച്ചു് ആരുടെമേലും ആ വിമോചനം കെട്ടിയെല്ലിക്കുകയില്ല. തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അന്തപിച്ച് പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടെ ഏറ്റെടുത്തു് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആ കരുണയിൽ അഭയം തേടിപ്പെല്ലുന്നവർക്കു് മാത്രമേ വിമോചനം നല്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ പാപം മോചിക്കുവാൻ ഉള്ള വിലയതന്നെ സമ്പാദിച്ചു വയ്ക്കുകയെന്നതാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ അവതാരം മൂലം നേടിയ രണ്ടാമത്തെ കാര്യം.

മൂന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശം.

ഇനിയും തിരു അവതാരത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ കാര്യം പറയാം. ക്രിസ്തു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന ജീവിതരീതിയും താൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗവും ലോകാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാവരെയും അറിയിച്ചു അവരെ രക്ഷയുടെ പാതയിലേക്കു് തിരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും പാപമോചനം നല്കി അവരെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും തക്ക അധികാരമുള്ള ഒരു സഭയെ സ്ഥാപിക്കണം. ആ സഭ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് വന്നു് ആ സഭയിലിരുന്നു് അതിനെ ലോകാവസാനംവരെ നയിക്കുകയും വേണം. ഒരു സഭയാകുമ്പോൾ അതിലെ അംഗങ്ങൾമൂലം ഒരേ സമയത്തു, അനേകം സ്ഥലത്തു വേലചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. സഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തെറ്റിപ്പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം ആ സഭയെ ദൈവം കൈവിടുകയില്ല. അങ്ങനെ അപ്രമാദിത്വമുള്ള ഒരു സഭയെ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതത്രെ ക്രിസ്തു തന്റെ അവതാരം കൊണ്ടു് നേടിയ മൂന്നാമത്തെ കാര്യം.

ദൈവം മനുഷ്യക്കു് നല്കിയിരിക്കുന്ന സർവ്വസമാതന്ത്ര്യം അവരിൽ നിന്നെടുത്തുകളഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻ സത്യം ഗ്രഹിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുവാനുള്ള അവസരം അവന്റെ മരണ വിനാശികവരെയും ഉണ്ടു്. അതുപോലെ

തന്നെ ശത്രുവായ പീശാചിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ദൈവം എടുത്തുകുളഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൻ എപ്പോഴും മനുഷ്യനെ ചതിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതു കാണിപ്പാൻ ക്രിസ്തു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു: ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ വയലിൽ നല്ല ഗോതമ്പു വിതച്ചു. അവനറങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ ശത്രുവന്നു കളയുംകൂടെ അതിൽ വിതച്ചു. കതിരായപ്പോഴാണ് കളയുംകൂടെ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായതു്. വേലക്കാർ ചെന്നു കള പറച്ചുകളയുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ദൈവമാണു്. അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചില്ല. കൊയ്ത്തുകാലംവരെ രണ്ടും കൂടെ ഒരുമിച്ചു വളന്നുകൊള്ളട്ടെ. കൊയിത്താകുമ്പോൾ കളകൾ പറിച്ചു ചുട്ടുകളയാം. ഗോതമ്പിനെ അറപ്പുരയിൽ ആക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നുപറഞ്ഞു. (മത്ത. 13. 24-30) ലോകത്തിൽ നല്ലവരും ദുഷ്ടന്മാരും ഉണ്ടു്. ധനത്തേയും മാനത്തേയും സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നവരും ഉണ്ടു്. ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സേവിക്കുന്നതും അവരുടെ ധനത്തിന്റെയും മാനത്തിന്റെയും പുലർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയായിരിക്കും. മരം ഏതു വശത്തേക്കു് ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്നുവോ ആ ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വശത്തേക്കു് വീഴും. ക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കൂടുതലായി അപ്പുനെയോ അമ്മയേയോ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തനിക്കു് യോഗ്യനല്ലെന്നു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ദൈവകല്പനയെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാലാഖമാരോടും വിശുദ്ധന്മാരോടും കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യപ്രകാശമുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ചേരും. അല്ലാത്തവരെല്ലാം വേറൊരു സ്ഥലത്തുചെന്നെത്തും. അതാണു് നരകം. അവർ പരസ്പരം ദ്രോഹിച്ചും, ഉപദ്രവിച്ചും ചതിച്ചും ആ നരകത്തിലെ ഭീകരത വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. ഓരോ മനുഷ്യനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം ഉള്ള പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കും. അതിനു് ആരെയും കുറപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അദ്ധ്യായം 2.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങൾ 1 യേശുവിന്റെ ശരീരപ്രകാരമുള്ള ജീവിതകാലം.

സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ദൈവവചനം, അതായതു ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ആൾ, ശരീരമെടുത്തു അവതരിച്ചതാണ് ക്രിസ്തു. അദ്ദേഹം ജനിച്ചതും, ദാവീദ് രാജാവിന്റെ, ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട കന്യക മറിയാമിൽ നിന്നാണ്. ദൈവദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ ചെന്ന് കന്യക മറിയാമിനോടു “കൃപ നിറഞ്ഞവളേ, നിനക്കു വന്ദനം. നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാകുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു നിന്നോടു കൂടെയുണ്ടു്. നിനക്കു് ദൈവത്തിൽ നിന്നു് കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് നിന്റെ മേൽ വരും. അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിക്കും. നീ ഗർഭിണിയായി ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനെന്നു് വിളിക്കപ്പെടു്” എന്നറിയിച്ചു. കന്യകമറിയാം അതിനു് ഉത്തരമായി “ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി അവിടുത്തെ വചനംപോലെ എനിക്ക് ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു് പറഞ്ഞു. (ലൂക്ക. 1; 18—25 ലൂക്കോ. 1:26—38, യോഹ.1:1—14)

അക്കാലത്തു് ഭർത്താവില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ ഗർഭിണിയായി കണ്ടാൽ എല്ലാവരുംകൂടി ആ സ്ത്രീയെ കല്ലെറിഞ്ഞു

കൊല്ലമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാനും തീരുക്കൂടുംബത്തിന് ഒരു സംരക്ഷകൻ വേണമെന്നു കരുതിയും കന്യകമറിയാമിന് യേശുസേപ്പ് എന്നൊരു പുണ്യപുരുഷനുമായി വിവാഹംപറഞ്ഞു നിശ്ചയിക്കുവാൻ ദൈവം സംഗതിയാക്കി. ഈ യേശുസേപ്പ് ദൈവഹിതം അറിഞ്ഞാൽ അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. അവർ ചേർന്നുവരുന്നതിനുമുമ്പായി കന്യകമറിയാം ഗർഭിണിയാണെന്നു യേശുസേപ്പിനു മനസ്സിലായി. അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയാം എന്നു വിചാരിച്ചു. അപ്പോൾ ദൈവദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വിവരമെല്ലാം യേശുസേപ്പിനെ അറിയിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മറിയാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

അക്കാലത്തു ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ജനസംഖ്യ എടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിലേക്കു പേരെഴുതിക്കുവാൻ ഓവീദിന്റെ ഗോത്രക്കാരെല്ലാം കൂടിയതു ബേതിലേഹം എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. തദനുസരണം യേശുസേപ്പും കന്യകമറിയായും ഗലീലയിലെ നസറേത്തിൽ നിന്നു ബേതിലേഹമിലേക്കു വന്നു. (ലൂക്കോ.2:1-5) അവിടുത്തെ സത്രത്തോടുചേർന്നുള്ള പുൽക്കൂട്ടിൽ വെച്ചു കന്യകമറിയാം യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചു. കുഞ്ഞിനെ പഴയുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു പുൽക്കൂട്ടിൽ കിടത്തി. അക്കാലത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയുടെ മുൻ മാതൃകയായി ആടുകളെ ബലികഴിക്കുമായിരുന്നു. അതിലേക്കു യേശുലേഹം ദേവാലയം വകയായി വളരെ ആടുകളെ വളർത്തിവന്നിരുന്നു. അവയെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആട്ടിടയന്മാർക്കു മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഉന്നമില്ലാത്ത ബലിയായി തീരുവാൻ ഉള്ള ദൈവകുഞ്ഞായ യേശുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി അറിയിച്ചു. ഉടനെ അവർ ചെന്നു യേശുവിനെയും മാതാവിനെയും കണ്ടു. തങ്ങൾക്കുണ്ടായ ദർശനത്തെപ്പറ്റി അറിയിച്ച ശേഷം സന്തോഷഭരിതരായി തിരിച്ചുപോയി.

പേരെഴുതിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം, എട്ടാംദിവസം യഹൂദന്മാരുടെ നടപടിപ്രകാരം കുഞ്ഞിനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു.

നാല്പതാംദിവസം യദശലേം ദേവാലത്തിൽ പോയി കുഞ്ഞിനെ ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു അനന്തരം അവർ ഗലീലയിലേക്ക് മടങ്ങി പോയി. നസറേത്തിൽ താമസിച്ചു. (ലൂക്കോ. 2:39) കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിഴക്കുള്ള പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് വിദഗ്ദ്ധൻ ഒരു നക്ഷത്രംകണ്ടു തിരക്കിപ്പോയി. യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നതു എവിടെയാണെന്നു ഹേറോദേസു രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലും മറ്റും അന്വേഷിച്ചു. ഹേറോദേസു അതു കേട്ടപ്പോൾ തന്റെ രാജ്യം പൊയ്പോകുമോ എന്ന് ഭയപ്പെട്ടു. യേശു ജനിക്കുന്നതു ബേതിലഹേമിലായിരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞ്, വിദഗ്ദ്ധൻ അവിടെയ്ക്കു പോയി. അപ്പോൾ അവർകളുടെ നക്ഷത്രം പിന്നെയും അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു. അതു അവരെ ഉണ്ണിയേശു കിടന്നിരുന്ന വീട്ടിലേക്കു ആനയിച്ചു. അവർ അവിടെ ചെന്നു ശിശുവായ യേശുവിനെയും മാതാവിനെയും കണ്ടു. തങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പൊന്നും മൂലും കുത്തുരുക്കവും കാഴ്ചയർപ്പിച്ചശേഷം മറുവഴിയായി മടങ്ങിപ്പോയി (മത്താ. 2: 11)

അപ്പോൾ ഹേറോദേസു രാജാവു ബേതിലഹേമിലും അതിനു ചുറ്റുമായും രണ്ടുവയസ്സിനും അതിനുതാഴെയുമായി ഉള്ള എല്ലാ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊന്നുകളയുവാൻ കല്പിച്ചു. (മത്താ. 2:16) ഈ ശിശുസംഹാരത്തിൽ നിന്നു യേശുവിനെ രക്ഷിച്ചാൻ മാലഖോ യൌസേപ്പിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ശിശുവിനെയും അതിന്റെ മാതാവിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഉടൻതന്നെ മിസ്രേമിലേക്കു ഓടിപ്പോകണമെന്നു അറിയിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽതന്നെ യൌസേപ്പു അവരെ മിസ്രേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഈ ശിശുവധംകഴിഞ്ഞു ആറുവർഷം കൂടി മാത്രമേ ഹേറോദേസുരാജാവു ജീവിച്ചിരുന്നള്ളു. ഹേറോദേസു മരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ യൌസേപ്പു കന്യകമറിയാമിനെയും യേശുവിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നസറേത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു താമസിച്ചു.

യേശുവിന് പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ യേശുവിനെയുംകൊണ്ടും, പെസഹാ പെരുന്നാളിന് യറശലേമിലേക്കുപോയി. അക്കാലത്തു മാതാപിതാക്കന്മാർ കിത്തുള്ളെ ശരിയായി മനോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് മതാചാര്യന്മാർ പരിശോധിക്കുമായിരുന്നു. അതിലേക്കു പന്ത്രണ്ടുവയസ്സാകുന്ന കുട്ടികളെയെല്ലാം പെസഹാപെരുന്നാൾദിവസം കൊണ്ടുചെന്നിരിക്കണമെന്നു കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. അന്നുസരിച്ചാണ് യേശുവിനെയും കൊണ്ടുപോയതു്. പരിശോധനകഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപോരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യേശുവും കാണമെന്നുകരുതി അവർ മടങ്ങിപോന്നു. കുറെവഴിദൂരം വന്നപ്പോൾ യേശുവിനെ കൂട്ടത്തിൽ കാണാഞ്ഞതിനാൽ അവർ തിരിച്ചു ദേവാലയത്തിൽചെന്നു. യേശുവിന്റെ സംഭാഷണംകേട്ടു മതാചാര്യന്മാർപോലും അത്ഭുതപരതന്ത്രരായിരിക്കുമ്പോൾ ആണ് മാതാപിതാക്കന്മാർ തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞതു്. യേശു അവരോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നു മുപ്പതാമത്തെവയസ്സുവരെയും അവരെ അനുസ്മരിച്ചു ജീവിച്ചു.

ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ സഭയിൻകൂടാരത്തിൽ ദൈവവേലയ്ക്കു പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ മുപ്പതുവയസ്സായിരിക്കണം. (സംഖ്യ. 4. 3.) തന്നെസരണം യേശു മുപ്പതാംവയസ്സിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽനിന്നും സ്നാനംകൂറ. നാല്പതുദിവസം ഉപവസിച്ചു. അതിനുശേഷം തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികൾക്കും ദുക്സാക്ഷികളായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം 12 അപ്പോസ്തലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. പിന്നീടു ഏഴുപതുഅറിയിപ്പുകാരെയും നിയമിച്ചു. (ലൂക്ക. 10. 1.) യേശു ദൈവപത്രനാണ് തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. യേശു വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കുകയും അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു ജനത്തെ ഭക്ഷിപ്പിക്കുകയും കൊടുംകാറ്റിനെയും കടൽ ക്ഷോഭത്തെയും ശാസിച്ചു ശാന്തമാക്കുകയും; പിശാചുക്കളെ ശാസിച്ചു ഇറക്കിവിടുകയും, കുഷ്ഠരോഗികളെ തൊട്ടു സുഖ

പ്പെടുത്തുകയും, അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചു ഉണക്കുകയും, താൻ കല്പിച്ചാൽ മലോഖമാർ തന്റെ സഹായത്തിന്വേദമെന്നും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും പാർത്തമെന്നും പറയപ്പെടുന്ന ദണ്ഡനസ്ഥലത്തിലും അധികാരമുള്ള ദൈവമാണെന്നും തെളിയിച്ചു കാണിച്ചു. തന്റെ കുരിശു മരണമായ പാപപരിഹാരബലിയുടെ ഫലത്തിൽ പിൻക്കാലത്തു വരുവാനുള്ളവർക്കു കൂടെയും പങ്കുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം തന്റെ ഓർമ്മക്കായി വിശുദ്ധകർബ്ബാനയും ഏർപ്പെടുത്തി (ലൂക്കോ. 22:19 ; 1. കോര. 11:24-25) അനന്തരം താൻ തന്റെ കുരിശു മരണത്തിനായി ഒരുങ്ങി. എതിരാളികൾ തന്നെ പിടിച്ചു രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ കൂടെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ ഭൗമികശരീരത്തോടു കൂടിയ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരത്തിലുള്ള ജീവിതം.

ഞാൻ പോകയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്യും (യോഹ. 14:28) എന്ന് ക്രിസ്തു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നപ്രകാരം കബറിൽനിന്നു മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവന്നു. മൂന്നാംദിവസം എന്ന് പറയുന്നതു് വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ അവസാനഭാഗവും ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയുടെ ആരംഭഭാഗവും കൂടിയ സമയത്തിനത്രെ. മരണശേഷം മഹത്വീകരണം പ്രാപിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശരീരത്തിന്റേ ഏല്പോരവേണമെങ്കിലും, എങ്ങിനെവേണമെങ്കിലും, എവിടെവേണമെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അപ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്യാം. അതിന് സമയ, സ്ഥല, ദൂര, പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും ഇല്ല. യേശുവിന്റേ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ പോകാമായിരുന്നു. നമ്മുടെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി

നമ്മെ കാണിച്ചു ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോണം താൻ ശരീരത്തോടുകൂടെ ഉയിർത്തുനേറു വന്നതു്. (അപ്പോ. ച 1.3) അങ്ങിനെ വന്നു മഗ്ദലേന മറിയത്തിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും മെല്ലാം കാണപ്പെട്ടു. പിന്നെ പത്രോസിനും പതിമൂന്നാമതവർക്കും അനന്തരം അഞ്ഞൂറ്റിൽ പരം സഹോദരന്മാർക്കും യാക്കോബിനും പിന്നെ എല്ലാ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും ഒടുവിൽ അകലെ പിറവി എന്നപോലെ പൌലോസിനും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. (1കോ. 15.5 ലൂക്കോ 24.34) അപ്പോസ്തലന്മാരിൽനിന്നു മറിയത്തിൽ യേശു വാതിൽ തുറക്കാതെ പ്രവേശിക്കുകയും തന്റെ ആണിപ്പഴുതുകളും വിലാപ്പുറത്തെ കുത്തും തൊട്ടുനോക്കുവാനായി അവരെ കാണിക്കുകയും, ഇതു മായാകാഴ്ചയല്ല യേശു ശരീരത്തോടുകൂടെ ഉയിർത്തുനേറു വന്നതാണെന്നു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തശേഷം വാതിൽ തുറക്കാതെ തന്നെ അപ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്തു.

എമ്മാവൂസിലേക്കു് പോയ ശിഷ്യന്മാർക്കു് ആളറിയിക്കാതെ ഒരു വഴിയന്ത്രക്കാരനെപ്പോലെ യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു നടന്നുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചു. ഒരിക്കൽ വരത്തമത്സ്യം ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചുകാണിച്ചു. യേശു കടൽക്കരയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനിന്നുകൊണ്ടു് കടലിൽ പടവിലിരുന്നവരോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അതു യേശുവിന്റെ ശബ്ദമാണെന്നു് പടവിലിരുന്ന യോഹന്നാൻ മനസ്സിലാക്കി പറഞ്ഞു. ഉടനെ പത്രോസു് പടവിൽ നിന്നു് കടലിൽ ചാടി നീന്തി യേശുവിന്റെ അടുക്കലെത്തി. അങ്ങിനെ യേശു പലസ്ഥലത്തു പലപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ മരിച്ചാലും അവന്റെ ആത്മാവു് ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും അതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു് ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും അവരെ കാണിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തി. താൻ മർത്യശരീരത്തിലിരുന്നപ്പോൾ പത്രോസിനുകൊടുത്ത പരമാധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും ഒന്നുകൂടെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി തന്റെ

പെണ്ണാടുകളെയും ആണാടുകളെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും മേയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (യോഹ.21.15-23) ഒടുവിൽ താൻ അയക്കുവാൻ പോകുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവായ ആശ്വാസപ്രദനെ കൈക്കൊള്ളുവാനായി അവർ ഒരു സ്ഥലത്തു ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കണമെന്നും കല്പിച്ചശേഷം (അപ്പോ.പ്ര.1,4) നല്ലതാം ദിവസം അവരെല്ലാവരും കാൺകെ യേശു സ്വഗ്യാരോഹണം ചെയ്തു. (അപ്പോ.പ്ര.1.9) ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ജീവിച്ചാൽ നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾക്കും സ്വഗ്ഗൃത്തിൽ ചെന്നു് ചേരാമെന്നു ഇതുമൂലം ശിഷ്യന്മാരെ കാണിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരത്തോടുകൂടിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും അവസാനിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ മരണാനന്തര ജീവിതവും സ്വഗ്യാരോഹണവും നമുക്കു് ദൃഷ്ടിഗോചരമല്ല. എന്നാൽ നാം നല്ല ജീവിതം നയിച്ചാൽ അതു ലഭിക്കുമെന്നു് നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാനാണു് ക്രിസ്തു ശരീരപ്രകാരം തന്നെ ഇതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചുതന്നതു്.

3 ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭാ ശരീരത്തിലുള്ള ജീവിതം.

യേശുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം അപ്പോസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയമിനോടും അനുചരരികളായ മറ്റു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരോടും കൂടെ യെരൂശലേമിൽ ഒരു മാളിക മുറിയിൽ ഒരുമിച്ചു് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് കാത്തിരുന്നു. പത്താം ദിവസം ഞായറാഴ്ച അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മുറിയിൽ ആകാശത്തു നിന്നു് കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു് (റോമ.8.9) ആയ ആശ്വാസപ്രദൻ വന്നു് അവരുടെമേൽ അധിവസിച്ചു. അതു് അഗ്നിനാവുപോലെ അവരുടെമേൽ ഇരിക്കുന്നതായി എല്ലാ

വർഷം കാണപ്പെട്ടു. (അപ്പോ.ഘ.2:3) അപ്പോൾ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭാശരീരമായി തീരുകയും ചെയ്തു. ആ ദിവസം യഹൂദന്മാരുടെ പെന്തിക്കോസ്റ്റി പെരുന്നാളായിരുന്നു. പല ദേശത്തുനിന്നും വന്ന വിവിധ ഭാഷക്കാരായ യഹൂദന്മാർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാ ധിവാസത്താൽ ഗലീല ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പതിനേഴിൽപരം ഭാഷക്കാർ അതു അവരവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ കേട്ടു.

ദൈവത്തിനു ഒരു പ്രത്യേകഭാഷയില്ല. ദൈവം മനുഷ്യരോടു സംസാരിച്ചാൽ അതുകാരോ ഭാഷക്കാരും അവരവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ കേൾക്കും. ഇവിടെ അപ്പോസ്തലന്മാർ സംസാരിച്ചതും അതുപോലെ കേട്ടു. അപ്പോൾ ദൈവമാണ് ഇവർവഴിയായി സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർക്ക് മാനസ്സാന്തരം ഉണ്ടായി. ഞങ്ങൾ യേശുവിനെ കുരിശിച്ചുപോയി. ഇനിയും ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ശ്രീഹന്മാരുടെതലവനായി കത്താവം കിയിരുന്ന പത്രോസ് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു അവരോടു സംഗതികൾ വിശദമായി പറഞ്ഞശേഷം അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തു ഏല്പിച്ചുത്തീയിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനസ്നാനം ഏൽക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടെ വച്ചുതന്നെ മുവായിരത്തോളം പേർ സ്നാനം ഏറ്റു. (അപ്പോ.ഘ. 2:41) അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും ഒരുമിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചും, വിശുദ്ധകർബാന അർപ്പിച്ചും, ജനങ്ങൾ അത് അനുഭവിച്ചും വന്നു. അങ്ങിനെ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവരെല്ലാം സഭയിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. (അപ്പോ.ഘ. 2:47)

ആദിയിൽ ദൈവം മണ്ണുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ മനഞ്ഞുണ്ടാക്കി. അതിന് ഒരു തലയും മനഞ്ഞുവെച്ചു. എന്നിട്ടും അതു മനുഷ്യനായില്ല. അതു ഒരു മണ്ണു രൂപമെ

ആയുള്ള അനന്തരം ദൈവം അതിന്റെ മൂക്കിൽ ജീവന്റെ ശ്വാസത്തെ ഉഴുതി. (ഉല്പ.2.7) അപ്പോൾ അതു ആദ്യമനുഷ്യനായ ആദാം ആയിത്തീർന്നു. അതുപോലെ യേശു പന്ത്രണ്ടു അപ്പോസ്തലന്മാരെയും (ലൂക്കോ.6.13.) എഴുപതു അറിയിപ്പുകാരെയും (ലൂക്കോ. 10.1) തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവർക്കെല്ലാം തലവനായി പത്രോസിനെയും നിയമിച്ചു. (മത്താ.16. 18-19) എങ്കിലും അതു ക്രിസ്തീയ സഭയായില്ല. സഭയുടെ ഒരു ക്രമീകരണം മാത്രമേ ആയുള്ളൂ. ആദാമിന്റെ മണ്ണുരൂപത്തിൽ ദൈവം ജീവന്റെ ശ്വാസത്തെ ഉഴുതിയതുപോലെ ഇവരുടെ മേൽ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഉഴുതി. ആ ഉഴുത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീട്ടിൽ കാരോട്ടം പോലെ ആകാശത്തു നിന്നും കേട്ടശബ്ദം. (അപ്പോ. ൧.2.2) ഉടനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിറങ്ങി അഗ്നിനാവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ എല്ലാവർക്കും കാണപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ മേൽ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ആ സംഘം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് അധിവസിക്കുന്ന സഭയായിതിന്നു. ഇങ്ങനെയാണു് ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ രൂപീകരിച്ചതു്.

സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരു ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ എന്നപോലെയാണു്. ഒരവയവം ദുഃഖം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ അവയവങ്ങളും ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു അവയവം സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ അവയവങ്ങളും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരു സഭാംഗം പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാസഭ മുഴുവനും ദുഃഖിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയസഭ ഒരു സാമൂഹ്യസൃഷ്ടിയാണു്. അതു പലസഭകളായി പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടതല്ല. പല സഭകളായിപ്പിരിഞ്ഞാൽ അവർമ്മിൽ വഴക്കും വിദ്വേഷവുമുണ്ടാകും. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ സഭാഏകശരീരമായിരിക്കണം. ഏകതലവന്റെ കീഴിലിരിക്കണം. കണ്ണിൽ ഒരു പൊടിവീണാൽ അതുചെട്ടന്നു് തലച്ചോറു അറിയുകയും ആ പൊടി എടുത്തു കളയുവാൻ കയ്യിനെ

നിയോഗിക്കുകയും, കൈയ്ക്ക് സഹായത്തിനേതുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ പരസ്പരം സഹായിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ക്രിസ്തീയസഭ ഏകമായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയാണു് ക്രിസ്തു സഭയെ രൂപീകരിച്ചതു്.

പണ്ടു മോശയ്ക്കു് ദൈവം കാണപ്പെട്ടതു് മരുപ്പുഴപ്പിന്മേൽ കേട്ടവരുത്താതെ അതിൽ അധിവസിച്ചു് എറിയുന്ന അഗ്നിയിലായിരുന്നു. (പറ. 19: 18) വെളിപാടു നല്കുവാൻ ദൈവം യോഹന്നാനു് വെളിപ്പെട്ടതും എറിയുന്നവിലേക്കു കൂടെ നടവിലായിരുന്നു. (വെളി 1:13) ഹെസക്കിയേൽ ദീർഘദർശിക്കു് ദൈവം ദർശനം നല്കിയതും അഗ്നിയിലായിരുന്നു. (ഹെസ. 1:4) അതുപോലെ സഭയിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ അധിവാസത്തെയും എറിയുന്ന അഗ്നിനാവു മൂലം ദൈവം കാണിച്ചുതന്നു. പൌലുസു് ആദ്യകാലത്തു ഈ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു. മെസ്സോസിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിടിച്ചു് ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ കല്പനയും വാങ്ങി പൌലുസു് പോയി. അദ്ദേഹം മെസ്സോസിയുടെ അടുത്തിടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് ആകാശത്തുനിന്നു ഒരുവെളിച്ചം മിന്നി. ശൌൽ, (പൌലുസു്) അതോടെ നിലംപതിച്ചു. അദ്ദേഹം ദൃഷ്ടിയെത്തി കർത്താവേ, നീ ആരാകുന്നു എന്നു് ചോദിച്ചതിനു് ലഭിച്ച മറുപടി ഞാൻ "നീ ഉപദ്രവിക്കുന്നവനായ യേശുവാകുന്നു" എന്നായിരുന്നു. (അപ. 9: 5.) അപ്പോൾ ക്രിസ്തീയ സഭയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവിനെ ഉപദ്രവിക്കുകയെന്നെന്ന് ശൌൽ മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം മനസ്സുത്തരപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തീയ മാമോദീസാ സപീകരിച്ചുപൌലുസു് എന്നപേരും കൈക്കൊണ്ടു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഒരു അപ്പോസ്തലനും ആയി. പുററിനടന്നു് വേലചെയ്തു ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി റോമിൽ വച്ചു് കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സഭയ്ക്കകത്തുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ അധിവാസം ലോകാവസാനംവരെയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഞാൻ ലോകാവസാനംവരെയും എല്ലാന്നാളും നീങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (മത്ത.28.20.)

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാകുന്നു മണവാട്ടിയായ സഭയ്ക്ക് തലയായി അദ്ദേഹനായ ക്രിസ്തു. ഇരിക്കണമെങ്കിൽ സഭയ്ക്ക് ഒരു ദൃശ്യതലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിലേക്ക് ക്രിസ്തു തന്നെ സഭയുടെ തലയായി നിയമിച്ചതു പത്രോസിനെയാണ്. തലയില്ലാത്ത മണവാട്ടിക്ക് മണവാളനാവാൻ ആരും ഒരുങ്ങുകയില്ല. മണവാളൻ തലയായുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് മണവാട്ടിയുടെ തല വെട്ടിക്കളയുവാനും പാടില്ല. തല വെട്ടിയാൽ പിന്നെ മണവാട്ടിയില്ല. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയുടെ തലയായ പത്രോസിനെയും നീക്കിക്കളയുവാൻ പാടില്ല. ഒരായിരം സഭകൾ “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി സഭയാണെന്ന്” പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിസഭയേതാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കണമെങ്കിൽ പത്രോസ് തലയായിരിക്കുന്ന സഭ ഏതാണെന്ന് നോക്കിയാൽ മതി. ക്രിസ്തുവിന് പല മണവാട്ടികളില്ല. ഏക മണവാട്ടിയെ ഉള്ള ഒരു മണവാളന് ഒരു മണവാട്ടിയെ പാടുള്ളെന്ന് ക്രിസ്തു ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു തലയായിരിക്കുന്നത് പത്രോസും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായിവരുന്ന മാർപാപ്പായും തലയായുള്ള സഭയ്ക്കാണ്. അതിനാലാണ് മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനി സഭകളെല്ലാം പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർപാപ്പായെ സഭാതലവനായി സ്വീകരിച്ചു നില്ക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങിനെ ആയാൽ ഇൻഡ്യയെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ള സർവ്വ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കത്താവ് നമുക്ക് വാങ്ങിത്തരും. നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യത്വം കുരിശിക്കപ്പെടണം. ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചതുപോലെ നാമും മറുജീവങ്ങൾവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനു പകരം കുരിശുവഹിക്കണം. എന്നാൽ നാമും ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ മഹത്വപീകരിക്കപ്പെടും.

അദ്ധ്യായം 3.

തിരു സഭയുടെ ഭരണക്രമം.

ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ ജീവികൾക്കും ഓരോ തലയും ഉടലും, അവയോടു ചേർന്നിരുന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്ന അവയവങ്ങളും ഉണ്ട്. ഉടലോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന തലയിൽ നിന്നുള്ള നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ്, അവയവങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവയവങ്ങൾക്ക് ജീവൻ വേണമെങ്കിൽ തലയോടും ശരീരത്തോടും ചേർന്നിരുന്ന പ്രവർത്തിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭാശരീരത്തിനും ഇതുപോലെ ഒരു സംഘടന ഉണ്ട്. ക്രിസ്തു സ്വശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നും പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരെ തന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരാക്കി. (ലൂക്കാ. 6.13) അവരെ തന്റെ കൂടെക്കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ സകല ഉപദേശങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും ദൂതസാക്ഷികളാക്കി. “നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.” എന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടു (മത്താ. 10.40.) അവർക്ക് വേണ്ട അധികാരങ്ങൾ നല്കി. അതു കഴിഞ്ഞു, യേശു ഏഴുപതു അറിയിപ്പുകാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. (ലൂക്കാ. 10.1) അവർക്ക് വേണ്ട അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു. അവരോടു “നിങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുന്നു. എന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ നിഷേധിക്കുന്നു എന്നു” കല്പിച്ചു. (ലൂക്കാ. 10.16.)

ഈ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും, അറിയിപ്പുകാർക്കും, ജനങ്ങൾക്കും മേലായി പത്രോസിനെയും നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടു “നീ പത്രോസ്” (കീപ്പാ) ആകുന്നു. ഈ കീപ്പാമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും. പാതാളവാതിലുകൾ (ഗോപുരങ്ങൾ) അതിനെ വിജയിക്കുകയില്ല. സ്വഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ ഞാൻ നിനക്ക് തരും. നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.” (മത്താ 16.17-19) എന്ന് കല്പിച്ചു. യേശു മരിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവന്നശേഷം, ഈ പത്രോസിനോടു നീ എന്റെ ആണാടുകളെയും, പെണ്ണാടുകളെയും, കുഞ്ഞാടുകളെയും, മേയ്ക്കുക എന്തും കല്പിച്ചു (യോഹ. 21.15-17.) ഈ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മാർപാപ്പാ. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളാണ് ഇന്നത്തെ മെത്രാന്മാർ. അറിയിപ്പുകാരുടെ സ്ഥാനികളാണ് വൈദികർ.

ഈ പത്രോസ് റോമായിൽ പോകാനും തിരുസഭയുടെ തലസ്ഥാനം റോമായിലാക്കുവാനും ഇടയായതു ഒരു വലിയ ഖദൈവപരിപാലനയാണ്. മതങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായതും പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിലാണ്. യഹൂദമതം, ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം, ക്രിസ്തുമതം, ഇസ്ലാം മതം. മുതലായ എല്ലാമതങ്ങളും, അവയുടെ സ്ഥാപകന്മാരും പൌരസ്ത്യ നാട്ടിലാണ് ഉണ്ടായതും. അതുപോലെ തന്നെ ലോകം ഭരിക്കുവാനുള്ള ക്രമങ്ങളെല്ലാം പാശ്ചാത്യനാട്ടിലാണ് ഉണ്ടായതും. രാജാധിപത്യം, ജനാധിപത്യം, ഡമോക്രസി, അറിസ്റ്റോക്രസി. പാർലമെൻറ് സിസ്റ്റം മുതലായ ഭരണക്രമങ്ങളെല്ലാം പാശ്ചാത്യ നാടുകളിലാണ് ഉൽഭവമായതും. ഈ ഭരണനിയമങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് റോമൻ നിയമങ്ങൾ. നിയമസംഹിത പാഠിപ്പിക്കുന്ന ലാക്കോളേജുകളിലെല്ലാം റോമൻ ലാ ഒരു

പ്രധാന പഠനവിഷയമാണ്. തിരുസഭ ലോകമെല്ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതും. ലോകാവസാനം വരെ നിലനില്ക്കേണ്ടതും ആയ ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. അതുവളർന്നു ലക്ഷക്കണക്കിനു വൈദികരും കുന്യാസ്രികളും മെത്രാന്മാരും ജനങ്ങളുമായി വികസിക്കും. അവരെല്ലാം ശരിയായി നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു് തക്ക നിയമങ്ങളും മേലധികാരികളും, ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാലായിരിക്കണം പെരറസ്സു നാട്ടിലുണ്ടായ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ തലവനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട പത്രോസ് റോമായിൽ പോയി അതിനെ തിരുസഭയുടെ തലസ്ഥാനമാക്കാൻ ഇടയായതു്. അതു് ഒരു വലിയ ദൈവ പരിപാലനയായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ ഈ പത്രോസിനു് വിശേഷ അധികാരമെന്നും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമന്മാരിൽ ഒന്നാമൻ മാത്രമാണെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അതൊരു മിഥ്യാവാദമാണ്. സമന്മാരിൽ ഒരുവനെ ഒന്നാമനോ, മുമ്പനോ ആക്കിയാൽ ആ നിയമനം കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് ചില പ്രത്യേക കടമകളും ചുമതലകളും അധികാരങ്ങളും ലഭിക്കും. ലോകമെങ്ങുമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാപനത്തെ നോക്കുക. സമന്മാരായ പല അദ്ധ്യാപകന്മാരുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ ഒരാളെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററാക്കിയാൽ അദ്ദേഹം ആ സ്കൂളിലെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരി ആയിത്തീരും. അനേകം ക്ലാക്കന്മാരുള്ള ഒരാപ്പീസിൽ അവരിൽ ഒരാളെ ഹെഡ്ക്ലാക്കാക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് കൂടുതൽ അധികാരവും ചുമതലയും ലഭിക്കും. അനേകം മിനിസ്റ്ററന്മാരുള്ള ഒരു സ്പെററിൽ ഒരാൾ ചീഫ്മിനിസ്റ്ററായാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് കൂടുതൽ അധികാരവും കർത്തവ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെ ക്രിസ്തു അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒന്നാമനും മുമ്പനും ആക്കിയ പത്രോസിനും സഭയിൽ പരമാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിവരുന്ന മാർപാപ്പായ്ക്കും സഭയിൽ പരമാധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

മാർപാപ്പായ്ക്കു് പരമാധികാരമുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും അപ്രമാദിതമുണ്ടെന്നു് പറയുന്നതു് ശരിയല്ല എന്നും സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവരെക്കൊണ്ടു് സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ആണു് മറുചിലരുടെ അപവാദം. ഈ കുറ്റാരോപണവും ശരിയല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുന്നതിനുവേണ്ട ഉപായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു പ്രധാനാചാര്യനായ കയ്യാപ്പാ ഒരു പാപിയാണെന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. അതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതം മോശയുടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതു് “ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു് നല്ലതാകുന്നു” (യോഹ. 19.14.) എന്നായിരുന്നു. അതു് അദ്ദേഹം സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ലെന്നും. അദ്ദേഹം ആ വർഷത്തെ പ്രധാനാചാര്യനായാൽ പറഞ്ഞ പ്രവചനമാണെന്നും കൂടിയോഹന്നാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 11.51.) ഇതിൽനിന്നും പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രധാനാചാര്യൻ പാപിയായിരുന്നു. ലും അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസം ഉന്നതാണെന്നു് ഒരു ജ്യോതികമായി പറയുന്ന പ്രഖ്യാപനം തെറ്റിപ്പോകാതെയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം കാത്തുകൊള്ളുമെന്നു് വരുന്നു. അതുപോലെ പുതിയ നിയമത്തിലെ സഭയുടെ പരമാധികാരി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും തെറ്റിപ്പോകാതെ സഭയിലിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു് കാത്തുകൊള്ളും എന്നു് നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണു്. കത്തോലിക്കാസഭ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു എത്രയും ശരിയാണു്.

സൊപ്രേന്മാരും പ്രീശേന്മാരും കപടഭക്തരാണെന്നു് ക്രിസ്തു കുറ്റപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവർക്കു് ഹാ! കഷ്ടം എന്നു് പലപ്രാവശ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും, സൊപ്രേന്മാരും പ്രീശേന്മാരും മോശയുടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു്

പറയുന്നതെല്ലാം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിൻ, എന്ന് ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (മത്ത. 23.2-3) ഇതിൽനിന്നും സൊപ്രോനാദം പ്രീശോനാദം പാപികളായിരുന്നാലും അവരുടെ ഭൗദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ സ്വീകൃതമാണെന്ന് വരുന്നു. അതുപോലെ പുതിയനിയമത്തിലെ പ്രധാനമായും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയുമായ മാർപാപ്പായുടെ സത്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങളും "അപ്രമാദിതപമുള്ളതായി" നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

സമാധികാരികളായ പന്ത്രണ്ടു അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സമാധികാരത്തിൻകീഴിൽ സഭയെ വച്ചാൽ അവർതമ്മിലുണ്ടാകാവുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾമൂലം സഭഭിന്നിച്ചുപോകും. എന്നു കാണിപ്പാൻ ക്രിസ്തുതന്നെ ഒരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മണലിന്മേൽ വീടു പണിയുന്നവൻ ഭോഷൻ ആണ്. പാറമേൽ പണിയുന്നവൻ ബുദ്ധിമാനാണ്. മണലിന്മേൽ വീടുപണിതാൽ കാളങ്ങളും തിരമാലകളും വന്നു അതിന്മേൽ അടിക്കുമ്പോൾ അതു വീണുപോകും. (മത്ത 7.26-27; ലൂക്ക 6.48-49) ഇതു അറിയാവുന്ന ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയ്ക്ക് ഒരു പരമാധികാരിയെ ആക്കിയില്ലെന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. പത്രോസ് സഭയുടെ തലവനെ നിലയിൽ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് വേറെ ചിലർ പറയുന്നതു. അതും ശരിയല്ല. യഹൂദന്മാരെ ക്രിസ്തീയ മാമോദീസാനല്ലി സഭയിൽ ആദ്യമായി ചേർത്ത പത്രോസിന്റെ കല്പനയാലാണ്. അതുപോലെതന്നെ അഗ്രചർമ്മികളായ വിജാതീയരെ ക്രിസ്തീയ മാമോദീസാനല്ലി സഭയിൽ ചേർന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തതും പത്രോസാണ്. അതുകണ്ടശേഷം മറ്റുള്ളവരും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന് അപ്പോസ്തലൻ എന്ന് പേരുണ്ട്. (എബ്ര 3:1) ആപേർ എല്ലാ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും കൊടുത്തു ക്രിസ്തുവിന് പാറ (കീപ്പാ) എന്ന പേരുണ്ട്. (1 കോ 10:4) ആപേർ മറ്റും അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും കൊടുക്കാതെ പത്രോ

സീൻ മാത്രമായി കൊടുത്തുകൊണ്ട് "നീ കീഴ്ചയാകുന്നു. ഈ കീഴ്ചമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും" എന്ന് കല്പിച്ചു. ഈ പത്രോസ് ആദ്യത്തെ മൂന്നുവർഷം യേശുലേഖിലിരുന്നു. അവിടുത്തെ സഭയുടെ ചുമതല യാക്കോബിനെ ഏല്പിച്ച ശേഷം പത്രോസ് അന്ത്യോഖ്യാസഭയിലേക്കുമാറി. അവിടെ ഏഴുവർഷം ഇരുന്നു. ആ സഭയുടെ ചുമതല ഏവോദിയോസിനെ ഏല്പിച്ചശേഷം പത്രോസ് റോമായിലേക്കു പോയി. 43 മുതൽ 68 വരെ ഇരുപത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം റോമായിലിരുന്നു. അപ്പോൾ നീറോ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലിച്ചു. പത്രോസിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം തലകീഴായിട്ടാണ് കുരിശിൽ തറച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെ വത്തിക്കാനിൽ അടക്കി.

പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി റോമിൽ ലീനോസിനെ വാഴിച്ചു. ഈ ലീനോസ്, 2. തീമോത്തി. 4. 21-ൽ പറയുന്ന ലീനോസ് തന്നെയാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. 79-ൽ അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു. അപ്പോൾ അനാക്ലിറ്റസിനെ വാഴിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നപ്പോൾ ക്ലമൻറിയെയും (99-107), അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നപ്പോൾ അലക്സാൻഡർ പ്രഥമനേയും (107-116) അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നപ്പോൾ ക്സന്തോസിനെയും (116-127) വാഴിച്ചു. ഇവർ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആകമാനതല വന്മാരായിരുന്നതിനാൽ സഭാംഗങ്ങളെല്ലാം അവരെ പാപ്പാ എന്ന് വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഇവരിൽ ക്ലമൻറിന്റെയും ക്സന്തോസിന്റെയും കർബാന തക്ലാകൾ ഇന്നും മലങ്കര ഭാർത്ഥ്യോക്തൃ സഭക്കാർ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മാർ പാപ്പാമാരെല്ലാം കബറടക്കിയതും വത്തിക്കാനിൽ തന്നെയാണ്.

കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പരമാധികാരമെന്ന് പറയുന്നതു് ലൌകിക ചക്രവർത്തിമാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും

അധികാരം പോലെയാണെന്നാണു് പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നതു്. എന്നാൽ അതു ഏതുവിധമുള്ളതാണെന്നു് ക്രിസ്തു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്: “ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും, മഹത്തുക്കൾ അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം അരുതു്. നിങ്ങളിൽ മഹാനാകാൻ ഇല്ലിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകനാകണം നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാകാൻ ഇല്ലിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ദാസനാകണം. (മത്ത. 23:25-28.) യേശുശിഷ്യന്മാരുടെ പാദപ്രക്ഷാളനം നടത്തിയപ്പോൾ പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരു എന്നും കർത്താവു് എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഞാൻ അപ്രകാരമാകയാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്നതുശരിതന്നെ. നിങ്ങളുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകിയതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ പാദങ്ങളെ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. (യോഹ. 13:13-14.) ക്രിസ്തുവിനെ വിസ്തരിക്കുന്നസമയത്തു്. “നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായിരിക്കണമോ” എന്നു് പീലാത്തോസു് ചോദിച്ചു. അതിനു് ക്രിസ്തു “ഞാൻ രാജാവായിരിക്കണം. എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്റെ സേവകന്മാർ പോരാടുമത്രയെന്നു്. എന്റെ രാജ്യം ഇവിടെ നിന്നുള്ളതല്ല സ്വർഗ്ഗം. (യോഹ. 18:36-37.) എന്നുപറഞ്ഞു.

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാരുടെ അധികാരം, സേവനത്തിനും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള ക്രമീകരണം ആണെന്നു് ഗ്രഹിക്കാം. അതിനാലാണു് “ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ” എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ മാർപാപ്പമാരുടെ പേരോടു ചേർത്തു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. അനാഥരെ സംരക്ഷിക്കുക, ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുക, അറിവില്ലാത്തവരോടു പദേശിക്കുക.

സ്രുതികളും കോളേജികളും സ്ഥാപിച്ച കൂട്ടികളെ മേത്തു പാ
 പിക്കുക, ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ച രോഗികളെ ശുശ്രൂഷി
 ക്കുക, സഭയുടെ നിലനില്പിനുവേണ്ട കാര്യവിചാരം നടത്തുക,
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശവും മാതൃകയും മറുജീവകു
 നല്ലുക, കുടുംബത്തിൽ ക്രമീകരണം പാലിക്കാനുപദേശിക്കുക,
 ദൈവാരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും അഭ്യസിച്ചിരിക്കുക, തെറ്റായ
 നടപടികൾ വിവക്ഷിച്ചുകൊടുക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ കരു
 ണയും സ്നേഹവും മനുഷ്യരെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുക, മുതലായവ
 വഴിയായിട്ടാണ് ഈ സേവനം നടത്തുന്നത്. ഇതിനു് സ്വയം
 പരിത്യാഗികളായ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ബ്രദേഴ്സും
 സിസ്റ്റേഴ്സും വേണം. അവരെ സഭ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോസ്തലൻ എന്ന പേരു് യേശുവിന്റെതാണ്.
 (എ.ഐ.3:1) ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ് അതി
 ന്റെയർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിനെ കാണുകയും കേൾക്കുകയും
 ചെയ്തിട്ടുള്ള നേതാക്കന്മാരെ മാത്രമെ അപ്പോസ്തലൻ എന്ന്
 വിളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവർക്കു് പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കേണ്ടി
 വന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ നേരിട്ടു് കാണുകയും കേൾക്കുകയും
 ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ഇല്ലാതായി. ക്രിസ്തുവിനു് അദ്ധ്യക്ഷൻ
 എന്ന് പേരുണ്ടു്. (1പൗ.2:25) അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ
 സ്ഥാനത്തു് പിന്നീടു് വാഴിച്ചിട്ടുള്ളവരെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന
 അർത്ഥത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാഎന്നും ബിഷപ്പ്എന്നും വിളി
 ച്ചുതുടങ്ങി. (അ.പു.20:28) (1തിമോ.3:1-2) (തി.അ.1:7)
 ഫിലി.1:1) അപ്പോസ്തലന്മാരും ബിഷപ്പന്മാരും അധികാ
 രത്തിലും സ്ഥാനത്തിലും സമന്മാരാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ
 കണ്ടിട്ടുള്ളവരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരും എന്നുള്ള വ്യത്യസ്തമാ
 ണ് അവർത്ഥമില്ലുള്ളതു്. പല പള്ളികളുണ്ടായപ്പോൾ ഭാരോ
 പള്ളിക്കും മൂപ്പന്മാരായ വൈദികരെ കൈവെയ്പ്പു് കൊടുത്തു
 ഇവർ വാഴിച്ചുവന്നു. (അ.പു. 14:23.)

പെരലുസ് തീമോത്തിയോസിന്റെ പേർക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “എന്റെ കൈവയ്പിനാൽ അങ്ങേക്ക് ലഭിച്ച ദൈവ വരത്തെ ജപലിപ്പിക്കണം. (2. തിമോ. 1.6.) യാതൊരുവന്റെ മേലും ധൃതിയായി കൈവയ്ക്കരുത്. (1. തിമോ. 5 22.) ജനത്തെ തർജ്ജനം ചെയ്തു പ്രബോധിപ്പിക്കണം. (2. തിമോ. 4.2) ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം മൂപ്പന്മാരായ വൈദികരെ വാഴിച്ച പള്ളികളിൽ നിയമിക്കുവാനുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാസ്ഥാനം, അതായത് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം, ആയിരുന്നു പെരലുസിന്റെ കൈവയ്പു മൂലം തീമോത്തിയോസിന് ലഭിച്ചതെന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. അതുപോലെതന്നെ പെരലുസ് തിത്തോസിന്റെ പേർക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഞാൻ ക്രൈസ്തവത്തിൽ അങ്ങെ ആക്കിയെച്ച് പോന്നതു ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിൽ പട്ടണം തോറം കശീശ് വാരെ-അതായതു മൂപ്പന്മാരായ വൈദികരെ — നിയമിക്കുന്നതിനും ആയിരുന്നുവല്ലോ. (തിമോ.1.5) ഇതിൽനിന്നും, വൈദികരെ വാഴിച്ച പള്ളികളിൽ നിയമിക്കുവാനുള്ള ബിഷപ്പ്-എപ്പിസ്കോപ്പ-സ്ഥാനമായിരുന്നു തിത്തോസിന് നല്കിയിരുന്നതെന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. തീമോത്തിയോസിനെയും തിത്തോസിനെയും അപ്പോസ്തലന്മാരെന്ന് വിളിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ ബിഷപ്പ്-എപ്പിസ്കോപ്പ-എന്നത്രേ വിളിച്ചുവന്നതു്. ഇങ്ങനെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയായ പത്രോസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഒരു പൊതു പിതാവായി മാർപാപ്പായേയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു് ബിഷപ്പ്-എപ്പിസ്കോപ്പ-മാരെയും, അറിയിപ്പുകാരുടെ സ്ഥാനത്തു മൂപ്പന്മാരായ വൈദികരെയും ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു ശെമ്മാശന്മാരെയും വാഴിക്കുന്ന പതിവു് സഭയിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം. പിന്നീടു് സഭ വളർന്നുവന്നതിനോടുകൂടെ ഈ വൈദികപദവി

കളിലോരോന്നിലും വിവിധ പേരുകളോടുകൂടിയ സ്മാനി കളിമുണ്ടായി.

സഭയുടെ ഈ ക്രമീകരണങ്ങളും വളർച്ചയും അന്നത്തെ റോമാചക്രവർത്തിമാരുടെയും, യഹൂദപ്രമാണികളുടെയും അഭിമതങ്ങൾക്ക് ചേർന്നിരുന്നില്ല. അതിവാൽ അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. നീറോ (54.68) ഡയോക്ലീഷൻ (284-305) മുതലായ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്തായിരുന്നു ഈ മതപീഡനം അതിന്റെ മുർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലെത്തിയത്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഒരു രക്ഷകനായി വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവർ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുക. ചിലരെ കുരിശിൽ തറച്ചും ചിലരെ തലവെട്ടിയും, ചിലരെ കുതിരക്കാലിൽകെട്ടിയിട്ടു തെരുവിൽകൂടെ ഓടിച്ചും ചിലരെ സിംഹക്കഴിയിലിട്ടും ചിലരെ തിളയ്ക്കുന്ന എണ്ണയിൽ പിടിച്ചിട്ടും മരണം അതി നിഷ്ഠൂരമായ വിധത്തിൽ കൊന്നു. മുന്തൂറവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം പത്തുവലിയ മതപീഡനങ്ങൾ ആണ് റോമാ ചക്രവർത്തിമാർ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആകട്ടെ, യേശു മരിച്ചശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതുപോലുള്ള പ്രതിഫലം തങ്ങൾക്കും ലഭിക്കും എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവരായിരുന്നു. അതിനാൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ അവർ അതെല്ലാം സഹിച്ചു. അങ്ങനെ മരിക്കുന്നവർ വിശുദ്ധന്മാരായി കരുതി അവരുടെ മരണദിവസം ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പഞ്ചാംഗത്തിൽചേർത്തു അവരുടെ മാതൃകാജീവിതം അനുസ്മരിച്ചുവന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭക്കാർ ഇതു പാടില്ലെന്നു വിലക്കീട്ടും കത്തോലിക്കർ അവരെയെല്ലാം ഇന്നും ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മതപീഡനകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഭൂമുഖത്തു ദൈവാരാധന നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭൂഗർഭാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, അവയിലിറങ്ങി അവരുടെ ആരാധനയും, പരേതരുടെ ശവസംസ്കാരം

രവ്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റോമിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഇന്നും കാണാവുന്ന ഈ ഭൂഗർഭലയങ്ങളുടെ നീളം കണക്കാക്കിയാൽ എല്ലാംകൂടി ഇരുപത്തി എട്ടു നാഴിക ദൂരം വരമെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

ഒടുവിൽ റോമായിലെ ചക്രവർത്തിയായി വന്ന കോൺസ്റ്റന്റയിൻ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു ക്രിസ്ത്യാനിയായി. അദ്ദേഹം ആ മതപീഡനം നിറുത്തലാക്കി. ഗവണ്മെന്റുകൾക്കെട്ടിയിരുന്ന ദേവ ലയങ്ങളെല്ലാം തിരിച്ചുകൊടുത്തു. ആ ദിവസം "ഇസ്രേയ് ഇത്താ" പെരുനാളായി ഇന്നും ആചരിച്ചു വരുന്നു. ചക്രവർത്തിമാരുടെ പിൻതുണയോടുകൂടെ, 325-ൽ നിക്കിയായിൽ വെച്ചും, 381-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വെച്ചും, 431-ൽ എപ്പ്യെസൂസിൽ വെച്ചും ഓരോ സാർവ്വത്രിക സൂഹനഹദോസ് നടത്തി. സഭയുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം മുതലായവ, രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഹൈലിക് വും പരിശുദ്ധവുമായ ഏക കത്തോലിക്കാ സഭയിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ സുറിയാനി സഭക്കാരും ഇന്നും ചൊല്ലിവരുന്നു. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഈ സഭയെ അനുസരിച്ച് നില്ക്കാത്തവരോടുകൂടി കത്താവ്യം ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു: "ആരെങ്കിലും എന്നെയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ച് നാണിച്ചാൽ അവരെ കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അവർക്ക് വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത പറയുവാൻ നാണിക്കും. (ലൂക്കോ, 9.26) നാം അതു കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ മുന്നറിയിപ്പുകൾ കേൾത് മലങ്കര സുറിയാനി സഭകളെങ്കിലും കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൊരുപ്പപ്പെട്ട്, മാർപാപ്പയെ സഭാ തലവനായി സ്വീകരിച്ച്, ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്തുകൊണ്ട് എത്രയോ കൂടുതൽ നല്ല ഫലമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ചിന്തിച്ചാൻ കഴിവുള്ളവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 4.

തിരു സഭയിലെ പൗരോഹിത്യവും

കൂദാശകളും.

യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും, കർമ്മങ്ങളും മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു. അവരെ സ്വർഗ്ഗാധിവാസത്തിന് യോഗ്യരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് തന്റെ സഭയും, പൗരോഹിത്യവും, കൂദാശകളും. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ഇരിക്കുന്ന ശരീരമാണ് (എപ്പ. 1.23.). മനുഷ്യരെ ആത്മാവും ശരീരവും ഉള്ളവരായിട്ടാണ് ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തെ ബലപ്പെടുത്തി നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് അസ്ഥികൾ. സഭയേയും സഭാംഗങ്ങളെയും ബലപ്പെടുത്തി നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള അസ്ഥികളാണ് സത്യവിശ്വാസം. ക്രിസ്തുവിന്റെ അസ്ഥി ഒടിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സങ്ക. 34. 20; യോഹ. 19. 36) സത്യവിശ്വാസം ഭേദിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ പലരും അതിനെ അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുസഭയുടെ രക്ത ധമനികളാണ് സഭയിലെ വൈദികന്മാരും. അവർവഴിയായിട്ടാണ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളാകുന്ന ജീവരക്തം സഭാംഗങ്ങളുടെ ജീവിതഘട്ടങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. ഇവയെ അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്.

മനുഷ്യകുലം നിലനില്ക്കുന്നതിന് ഏഴ് പ്രധാനസംഗതികൾ വേണം. 1. ജനനംവേണം, ജനിക്കാതെ മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. 2. ജനിച്ച മനുഷ്യൻ വായുവും വെളിച്ചവും ഉള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടും. 3. മനുഷ്യന് ശുചീകരണം വേണം. കുളിച്ചും കഴുകിയും അവന്റെ ശരീരം വൃത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ രോഗിയായിത്തീരും. 4. മനുഷ്യൻ ആഹാരപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മെലിഞ്ഞുപോകും. 5. മനുഷ്യന് വിവാഹം വേണം. അതില്ലെങ്കിൽ അവൻ സന്താനപരമ്പരയാണിലനില്ക്കുകയില്ല. 6. മനുഷ്യൻ ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയാകയാൽ അവൻ ഭരണകർത്താക്കളും, നിയമങ്ങളും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ അവർ ചിന്നി ചിതറിപോകും. 7. മനുഷ്യന് രോഗം വന്നാൽ ചികിത്സ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് മരിച്ചുപോകുന്നുവരാം. മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികമായ നിലനില്പിന് ആവശ്യമായ ഈ ഏഴ് സംഗതികൾപോലെ അവന്റെ ആത്മിക നിലനില്പിനും ഏഴ് സംഗതികൾ വേണം. അവയെ ആണ് തിരുസഭയുടെ എഴു കൂടാൾകൾ എന്നും സപ്തസ്രോതസ്സുകൾ എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇനിയും അവയിൽ ഒരോന്നിനെ കുറിച്ചും പറയാം.

ഒന്നാമത്തെ കൂടാൾ മാമോദീസാ.

മനുഷ്യജീവിതം തുടങ്ങുന്നത് ജനനത്താലാണ്. ജനിക്കാതെ ആരും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആത്മാകജനനം ആണ് മാമോദീസാ. അതു ഏകാകാതെ ആരും ക്രിസ്ത്യാനിയായാകുന്നില്ല, “ഒരുവൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മിവിൽ നിന്നും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. (യോഹ. 3:5.) എന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയ സഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.

എന്നാൽ വീണ്ടും ജനനം മാമോദീസായാലല്ലെന്നും അൻതാപത്താലാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. “പുനർജനനക്കുളി” എന്നാണ് വീണ്ടും ജനനത്തിന് പൗലുസ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പേര്. (തി:ത്താ:3.6.) ആകയാൽ വീണ്ടും ജനനമെന്നു പറയുന്നത് മാമോദീസാ തന്നെയാണ്. അതുപോലെതന്നെ വിശ്വാസം ഏറ്റവും പറയുവാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ സ്നാനപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്നും ശരിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആ ശാഠ്യവും ശരിയല്ല. ക്രിസ്തു മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു വിശ്വാസം ഏറ്റവും പറ്റാത്തതല്ല. നമ്മിലേക്കുള്ള ദൈവകൃപയെ തടയുന്നത് നമ്മുടെ അവിശ്വാസമാണ്. ശിശുക്കൾക്കു അവിശ്വാസം ഉല്ല. അതിനാൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്താം. അവിശ്വാസിക്കുവാൻ തക്ക പ്രായമായെങ്കിൽ അവർ വിശ്വാസം ഏറ്റവും പറ്റാത്തതെന്ന സ്നാനം (മാമോദീസാ) ഏറ്റവും ക്ഷണം.

മരിക്കാൻ യേശു തന്റെ സ്വന്തംപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു. അവർ തന്നെ അവിശ്വസിച്ചു. അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വലിയശക്തികളൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ യേശുവിനു കഴിയാതെപോയി എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. (മക്കോ:6:1-6) ആകയാൽ അവിശ്വാസം പാടില്ല. മരുവൻ പ്രാപിക്കു അതീതമായതൊന്നും ദൈവം മരുവനോടും ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. ആകയാൽ വിശ്വാസം ഏറ്റവും പറയുവാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ, അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും ഏറ്റവും ക്ഷണം സ്നാനപ്പെടുത്താം.

ഉത്താനസ്നാനം എന്താണെന്നും നാം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം പാപികളെ ക്രിസ്തുജലമുള്ളരക്ഷയിലേക്ക് തിരിയ്ക്കുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്ന-മരുകന്മാരാണ് മാമോദീസാ. നമ്മുടെ ആദ്യമാതാപിതാക്കന്മാർ പാപംചെയ്തു. അടിമ

കളായി. അടിമകളുടെ സന്താനങ്ങളും അടിമകളാണ്. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തിൻപ്രകാരം മരിച്ചു (1:കാ.13.) നമ്മെവീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള വിലയത്ത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചു. ആ വിലയത്ത്തിൽ നിന്നുംകൊടുത്ത് നമ്മെ മക്കളുടെ സ്ഥാനത്തിലേക്ക് ദൈവത്തോടു കണക്കാക്കുന്നു - അതായതു വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് - മോമോദീസാ. നാം പുത്രന്മാരായി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ക്രിസ്തു നമ്മെ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി. (ഗല.4,5) എന്നും നമ്മെ തനിക്കു ദൈവത്തോടു കേൾക്കേണ്ടതിനായി സ്നേഹത്താൽ ദൈവം മുൻ നിയമിച്ചു (എഫ്. 1.5) എന്നും "നാം മക്കളെങ്കിലോ അവകാശികളും ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടവകാശികളും തന്നെ. (റോമ. 8.17.) എന്നും പൌലസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാം ജ്ഞാനസ്നാനം - മോമോദീസാ - സ്വീകരിച്ചാൽ അതേ വരെയുള്ള നമ്മുടെ പാപം മോചിച്ചു കിട്ടുകയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ നിത്യരക്ഷയുടെ - അവകാശികളായി തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ളവർ വീണ്ടും പാപം ചെയ്യുപോയാൽ അവരെ പിന്നെയും സ്നാനപ്പെടുത്തേണ്ടയാവശ്യമില്ല. അതിനാണ് കുംബസാരം - പാപമോദം പറഞ്ഞു മോചനം വാങ്ങൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

നിസ്സാരകാരണങ്ങളാൽ ശിശുക്കൾക്ക് മരണം സംഭവിക്കാം. ശിശുക്കൾക്കും ആത്മാവുണ്ട്, അവർക്ക് ആത്മരക്ഷയും സ്വർഗ്ഗാവകാശവും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. പൌലസ് ഫിലിപ്പിയിയിലെ പുഴവക്കത്ത് കളിക്കാൻ വന്നുകൂടിയ സുരീകളോടു പ്രസംഗിച്ചു. അപ്പോൾ പൌലസ് പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കർത്താവു ലഭിച്ചാ എന്തൊരു സുരീയുടെ ഹൃദയത്തെ തുറന്നു എന്നും, അവളും കുടുംബവും സ്നാനമോദം എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (അപോ. 16. 14-15) ലുദിയായുടെ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പൌലസ് സ്നാനപ്പെടുത്തിയ കുടുംബം അവളുടെകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ അത്രേ. ആ പിഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെ

ഉദ്ദേശിച്ചാണു് അവിടെ കുടുംബം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അവരെ ലുദിയായുടെ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് സ്നാനപ്പെടുത്തി. അവിശ്വസിക്കുവാൻ തക്ക പ്രായമായ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വല്ലവരുമായിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ ഓരോരുത്തരും വിശ്വാസം ഏറ്റു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ ഏറ്റു പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ കാരാഗ്രഹപ്രമാണിയും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള എല്ലാവരും ക്ഷണത്തിൽ സ്നാനമേറുന്നതു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (അപ്പൊ. ൧.16 33.) അതിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളും കണ്ടേക്കാം. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ ഭവനക്കാരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തി (1കോ. 1.16.) അതിലും കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാം അവരെ ഒഴിവാക്കിയതായി പറയുന്നില്ല “കുഞ്ഞുങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ. അവരെ വിരോധിക്കരുതു്. സ്വസ്തരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെതാകുന്നു. (മത്താ 19.14.) എന്ന് ക്രിസ്തു ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ശിശുസ്നാനം വിലക്കുന്നതു തെറ്റാകുന്നു.

ശരീരത്തിന്റെയും മറ്റും ശുചീകരണത്തിനുള്ള ഒന്നാണു് വെള്ളം. മാമോദീസാനമ്മെജനപാപത്തിൽ നിന്നും അതേവരെയുള്ള കർമ്മപാപത്തിൽ നിന്നും കഴുകിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒന്നാകയാലാണു്, വെള്ളത്തെ മാമോദീസായുള്ള ഒരു കർമ്മസാധനമായി ക്രിസ്തുവച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ചിലർ ആറുകുളിലും തോടുകുളിലും കുളങ്ങളിലും മറ്റുജലാശയങ്ങളിലും കൊണ്ടുപോയി മുക്കിയെങ്കിലെ മാമോദീസാ ആകയുള്ള എന്ന് പറഞ്ഞു് പള്ളിയിൽവെച്ചു് സ്നാനമേറുവരെപ്പോലും ആറിലുംകുളത്തിലും മറ്റും കൊണ്ടുപോയിരണ്ടാമതും മുക്കുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനം ഒരു ജനനമാണു്. അതുഒരിക്കലുള്ളതു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തന്നെയും മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു് സ്നാനപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. (മക്കോ.1.4.) മരുഭൂമിഎന്നു് പറയുന്നതു് ആറും

കുളവും മനുജില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾക്കാണ്. അങ്ങിനെ ഉള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചു സ്നാനപ്പെടുത്തിയതു വെള്ളംപാത്രത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നായിരിക്കണം.

പെന്തിക്കോസ്റ്റ് ദിവസത്തിൽ മൂവാറ്റിരപ്പേർ യദ ശലേമിൽവെച്ചു സ്നാനമേര (അപ്പോ.പ്ര.2.41). അപ്പോസ്തലന്മാർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് അവരെസ്നാനപ്പെടുത്തിയതു. ആറിലോ തോട്ടിലോ കൊണ്ടുപോയതായി പറയുന്നില്ല. പീലിപ്പോസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു ശമറിയായിൽ വെച്ചു അന്തപിച്ചവരെ അവിടെ വെച്ചു തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്തി അപ്പോ.പ്ര.8.12. പൌലൂസിനെ യൂദായുടെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചു അനനിയസ് സന്നാനപ്പെടുത്തി. (അപ്പോ.പ്ര.9.18.) അദ്ദേഹത്തേയും ജലാശയങ്ങളിലേക്കുകൊണ്ടുപോയില്ല. പിന്നീടു വിജാതിയരിൽ നിന്നുചേർന്ന കൊർണ്ണേലിയോസിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാരെയും അവരുടെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്തി (അപ്പോ.പ്ര.10.48.). ഇങ്ങനെ ജലാശയങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകതെ നടത്തിയ പല സ്നാനങ്ങളെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതെല്ലാം അവഗണിച്ചു, ആറിലും കുളത്തിലും മറ്റും കൊണ്ടുപോയി മുക്കണമെന്നും, മലർത്തി മുക്കണമെന്നും ശരിച്ചു കൊണ്ടു യുവതികളെയും യുവാക്കന്മാരെയും മറ്റും പിടിച്ചു മലർത്തിമുക്കുന്നതു അശ്ലീലവും ജൂഗ്രപ്സാവഹവുമാണ്. ആററിൽവെച്ചു സ്ത്രീകളെ മലർത്തി മുക്കണമെങ്കിൽ, അവരുടെ കാൽ ഇളകിപ്പോകാതെ ചവുട്ടിപിടിച്ചിരിക്കണം. മുക്കിപ്പൊക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു കൈ അവരുടെ മാർവിലും മറ്റൊരുകൈ അവരുടെ പുറത്തും ആയിപിടിച്ചിരിക്കണം. അങ്ങിനെ മുക്കുകയും പൊക്കുകയും വേണം. അതിലേക്കു അത്ര നാണം കെട്ടുവരുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരായിരിക്കും.

രണ്ടാമത്തെ കൂദാശ മൂറോൻ അഭിഷേകം.

ജനിച്ച ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ജീവൻ നിലനില്ക്കുന്നമേ
 കിൽ, ആ കുഞ്ഞിനെ വായുവും വെളിച്ചവുമുള്ള ഒരു അന്ത
 രീക്ഷത്തിൽ വളർത്തണം. അല്ലെങ്കിൽ രോഗം പിടിപെട്ടു്
 മരിച്ചുപോകും. മരമോടിസാമൂലം വീണ്ടും ജനിച്ചയാളും
 അതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്തീയ അന്തരീക്ഷത്തിലും ക്രിസ്തീയ കൂട്ടാ
 യ്മയിലും ജീവിക്കണം. അതായതു ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനക
 ളിലും, വി. കുർബാനയിലും, കമ്പസാരത്തിലും മറ്റു
 വൈദിക കർമ്മാദികളിലും, സൺഡെസ്കൂൾ പഠനത്തിലും
 മറ്റും സംബന്ധിച്ച ജീവിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെ
 കിൽ, മാമോദീസായിൽ ലഭിച്ച ആത്മീകജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു്
 എന്തുവരാം. അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കുഞ്ഞി
 നെയും രക്ഷകർത്താക്കളെയും ചുമതലപ്പെടുത്തിവേണ്ട ദൈവാ
 നശ്രഹങ്ങൾ നല്കുന്ന ഒരു കൂദാശയാണ് മൂറോനഭിഷേകം.
 പൌലസ് പറയുന്നു“ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ
 ഉറപ്പിക്കുന്നതും. അതിലേക്കു് നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ചെയ്ത
 തും ദൈവമാണല്ലോ. (2.കോറ.1-2.) ഈ തിരഞ്ഞെടുക്കലാണ്
 മൂറോനഭിഷേകം എന്നുപറയപ്പെടുന്നസ്ഥിരീകരണം. ഈകർമ്മം
 മൂലം ഒരു ക്രിസ്തീയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള കടമ
 സ്സാനമേല്ക്കുന്നവരിലും, അവരെ അങ്ങിനെ വളർത്തുവാനുള്ള
 ചുമതല രക്ഷകർത്താക്കളിലും ഭരമേല്ക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ
 പെന്തിക്കോസ്റ്റീവസത്തിൽ സ്സാനമേറാവർ. അപ്പോസ്തല
 നാരുടെ ഉപദേശത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും, അപ്പോസ്തലങ്ങളിൽ
 അതായതു് വി. കുർബാനയിലും, പ്രാർത്ഥനകളിലും ഉററുന്ന
 (അ.പ്പ.പു.2.42) എന്നും. അവർദിനം പ്രതിദൈവാലയത്തിൽ
 ധ്യാനിച്ചും. അപ്പോസ്തലങ്ങളിൽ-കുർബാനയിൽ-സംബന്ധിച്ചും
 ഹൃദയപരമാർത്ഥപൂർണ്ണം ഇരുന്നു. (അ.പ്പ.പു.2.46.) എന്നും
 നാം വായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജലാശയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി

മുടങ്ങുന്ന പെന്തിക്കോസ്ത് കാലം ദൈവസ്വഭാവം ബ്രദറൻ സഭക്കാരും അതുപോലുള്ള മറ്റു പുതിയ സഭക്കാരും ഇത്തരം അന്തരീക്ഷത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുന്ന തായികാണുന്നില്ല. അതു അവർക്കും അവരുടെ അനുയായികൾക്കും ദോഷകരമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കണം.

മൂന്നാമത്തെ കൂദാശ കമ്പസാരം

മനുഷ്യന്റെ ശരീരം വിയർത്തും അഴുകും പുറംഭാഗം മറ്റും വൃത്തിഹീനമാകും. അതു കഴുകിയും കുളിച്ചും വൃത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമായിത്തീരും. അതുപോലെ ദുർവിചാരങ്ങളാലും ചീത്തപ്രവൃത്തികളാലും മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് പാപിയായിത്തീരും. ആ പാപം അയാൾ മനസ്സിലാക്കി പശ്ചാത്താപത്തോടു കൂടെ, അധികാരമുള്ള വൈദികന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞും ഉപേക്ഷിച്ചു ക്ഷമവാങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ആത്മീകജീവിതം ശോഷിച്ചുപോകും. അങ്ങിനെ വരാതെ ആത്മാവിനെ വെടിപ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് കമ്പസാരം. കമ്പസാരിക്കുന്നവർക്ക് പാപമോചനം കൊടുക്കുവാൻ ക്രിസ്തു വൈദികർക്ക് അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. “ക്രിസ്തു അവരുടെമേൽ ഉഴതി അവരോടുപറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. (യോഹ. 20:21) ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ കല്പനയനുസരിച്ചു സ്റ്റാമ്പം ഏറിട്ടുള്ള ക്രിസ്ത്യൂണികൾ അന്നുമുതൽ വൈദികന്റെ അടുക്കൽ പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു മോചനം വാങ്ങിച്ചുവന്നിരുന്നു. “വിശ്വസിച്ചവരിൽ അനേകരും വന്നുതങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞും അറിയിച്ചു. ക്ഷുദ്രങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നപലരും തങ്ങളുടെ

ഉടെ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു എല്ലാവരും കാൺകെ ചുട്ടു കളഞ്ഞു. (അംപ്രാ.പു.19.18-19) എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

എന്നിട്ടും അതെല്ലാം അവഗണിച്ചു പാപം ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു ചിലരും, സഭയിൽ ഏറ്റുപറയണമെന്നു മറുചിലരും ശഠിക്കുന്നു. ഇതു പലപ്പോഴും ദോഷകരമായി പരിണമിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഒരുപാപം ചെയ്തിട്ടു്. ഉടുപ്പുമാറുന്നതിനിടയിൽ ദൈവമെക്ഷ്മിക്കണമെ എന്നു് രഹസ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടു് അടുത്തനിമിഷത്തിൽ ആ പാപംതന്നെ ആവർത്തിച്ചു ചെയ്യുന്നു. അതിനു് അയാളെ ഒന്നുതാക്കീതുചെയ്യുവാൻ പോലും അവരുടെ സഭയിൽ ആളില്ല. സംഘത്തിൽ പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ പൊലീസുകാർ അയാളെ പിടികൂടിഎന്നും കേട്ടവരെല്ലാം സാക്ഷിപ്പെട്ടിടയിലായിഎന്നും വരാം. ഇതുരണ്ടും ശരിയായ നടപടികളല്ല. പാപം രണ്ടുതരമുണ്ടു്. മരണകരമായപാപവും മരണത്തിനല്ലാത്തപാപവും ഉണ്ടു്. (1യോഹ.5.16-17.) മരണകരമല്ലാത്ത പാപത്തിനു് നാംപ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ക്ഷമ ലഭിക്കും. മരണകരമായ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു് കുന്വസരിക്കണം അപ്പോൾ മോചനം ലഭിക്കും.

കുന്വസാരം ക്രിസ്തു മതത്തിലെ ഉള്ള. റിന്ദു മതത്തിലും ഹുസുലാമതത്തിലുമെങ്ങും പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു് മോചനം വാങ്ങിലില്ല. പാപംമൂലം മനുഷ്യൻ വരുത്തിവെച്ച ദോഷങ്ങൾ കൗതകവീണ്ടെടുപ്പതും ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളയാളിനു മാത്രമെപാപം മോചിപ്പാൻ കഴിയുള്ളൂ. ക്രിസ്തു അതുണ്ടാക്കി. പത്രോസു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. ക്രിസ്തു നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തതു് പൊന്നു് വെള്ളി മുതലായ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടല്ല. നിർദ്ദോഷവും, നിഷ്കളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയരക്തം കൊണ്ടത്രേ. (1.പത്രോ.1. 1൨-1൪) പൌലുസു് പറയുന്നു: ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവർ തിരുവെഴുത്തുകൾ പ്രകാരം മരീച്ച. (1കോറ.15:3,) ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു രക്ഷകൻ വേറെ ഒരു മതത്തിലും ഇല്ല. അതിനാലാണ് ആ മതങ്ങളിൽ പാപം ഏറ്റുപറച്ചിലും മോചനം വാങ്ങലും ഇല്ലാത്തത്. പാപം മോചിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു ആക്കിട്ടുള്ള അധികാരികളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെയാണ് നിഷേധിക്കുന്നത് (ലൂക്കോ.10.16)

നാലാമത്തെ കൂദാശ വി. കുർബാന.

മനുഷ്യൻ കുളിച്ചും, പാപമോചനം മോചനം വാങ്ങിയും നടന്നാൽ മാത്രം പോരാ. ആഹാര പാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുകയും കൂടെ വേണം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആത്മീക ജീവൻ നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസരക്തങ്ങളാകുന്ന വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുകയും കൂടെ വേണം. ജനിച്ച ശിശുവിന് അതിന്റെ അമ്മയുടെ മാംസരക്തങ്ങളുടെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന മുലപ്പാൽ കൊടുത്തു വളർത്തുന്നു. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവും തന്റെ മാംസരക്തങ്ങളാകുന്ന വി. കുർബാന കൊടുത്തു ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയേയും വളർത്തുന്നു. വി. കുർബാനയിലെ അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസവും രക്തവും ആകുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവും അതിൽ എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നതിനാലാണ്. ക്രിസ്തു പറയുന്നു: ജീവനുള്ള പിതാവും എന്നെ അയച്ചിട്ടും, ഞാൻ പിതാവുമൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ, എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻമൂലം ജീവിക്കും. (യോഹ.6:57.) ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭദിവസം മുതൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ ദിനംപ്രതി വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ജനങ്ങൾ അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. “അവർ ദിനംപ്രതി വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിയും (അതായതു വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചും) ദേവാലയത്തിൽ ഉററിയും വന്നു. (അപ്പോ. 2.46) എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസം അവർ അപ്പം നുറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നു. അതായതു വി. കുർബാന

അപ്പിക്കുവാനും അതിൽ സംബന്ധിക്കുവാനും കൂടിവന്നു. എന്നും നാം വായിക്കുന്നു. (അപ്പോ.പ്ര 20.7) ആട്ടുവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം എന്ന് പറയുന്നതു് ഞായറാഴ്ചയാണു്. മറുദിവസങ്ങളിൽ പള്ളിയിൽ പോകുവാൻ ഒരുവനു് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞായറാഴ്ചയെങ്കിലും എല്ലാവരും പള്ളിയിൽ പോകണമെന്നുള്ള നിർബന്ധം ആദ്യകാലം മുതലെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. എന്നാൽ ശാബതുചിന്തകാരും മറ്റും അന്നു പള്ളിയിൽ പോകാതെ ജോലിക്ക് പോകുന്നു. അതുതെറ്റായ ഒരു നടപടിയാണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കണം. ക്രിസ്തു പറയുന്നു. ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുവന്ന ജീവനുള്ള അപ്പമാകുന്നു. (യോഹ 6.51) ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പമാകുന്നു. ഇതു ആരെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചാൽ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന അപ്പമാകുന്നു. (യോഹ 6.50) ക്രിസ്തു നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണിതു്. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ആരാധനവസ്തു ക്രിസ്തു ഏർപ്പെടുത്തിയെന്നതു് എത്രയോ വിസ്മയാവഹമായിരിക്കുന്നു. ഇതിലുള്ള ബാഹ്യമായ ഒരു നന്ദി പ്രകടനമാണു് കത്തോലിക്കർ നടത്തുന്ന ദിവ്യ കാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്.

അഞ്ചാമത്തെ കൂദാശ വിവാഹം.

പെറുപെരുകിയാണു് മനുഷ്യകുലംനിലനില്ക്കുന്നതു്. അതിനു് വിവാഹം വേണം. മാതാപിതാക്കന്മാരും, അവരുടെ മക്കളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു് സ്വർഗ്ഗീയസൌഭാഗ്യം അനുഭവിക്കണം അതിനു് വേണ്ട അനുഗ്രഹം വിവാഹസംരക്ഷണത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കണം. അവരുടെ ദാമ്പത്യബന്ധം ദൈവത്താൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. മനുഷ്യനെ ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാണു്. വൃദ്ധിപാഠം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ ഒരുവനും തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. (മത്താ.19.9) എന്ന് ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാലാണു്

വിവാഹത്തെ കൂടാൾകളിൽ ഒന്നാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായുള്ള ബന്ധം സഭയും ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണു്. ആകയാൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവർ ആ ബന്ധം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല.

എന്നാൽ ഈ കൂടാൾ എല്ലാവരും ഏറ്റിരിക്കണമെന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആത്മീയവേലയ്ക്കായി തങ്ങളെ തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നവർ വിവാഹം കൂടാതെ ഉരിക്കുകയാണു് നല്ലതു്. ദൈവരാജ്യത്തെ പ്രതിതങ്ങളെ തന്നെ ഷണ്യന്മാരാക്കി ജീവിക്കുന്നവരുണ്ടു്. (മത്താ. 19:12) എന്തു ക്രിസ്തു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൌലുസു പറയുന്നു: വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ കർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിച്ചിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു് കർത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. (1 കോറ 7:32) അതിനാൽ സ്വഗൃഹരാജ്യത്തെപ്രതി അവിവാഹിതരായിരിക്കുന്ന കന്യാസ്ത്രീകളെയും സന്യാസി സഹോദരന്മാരെയും മറ്റും സഭയുടെ ചങ്കു് ആയിട്ടാണു് സഭ കരുതിവരുന്നതു്.

ആരാമത്തെ കൂടാൾ വെഴുരോഹിത്യം.

മനുഷ്യനു് ലൌകിക ഭരണകർത്താക്കൾ ഉള്ളതുപോലെ അവരുടെ ആത്മീക ജീവിതത്തിന്റെ പുലർച്ചയ്ക്കു് ആത്മീക പിതാക്കന്മാരും, നടത്തിപ്പു്നുള്ള നിയമങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. മനുഷ്യർ അവയ്ക്കു് അനുസരിച്ചുനിന്നു് അനുസരണം പഠിക്കണം. മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതം അവരുടെ ആത്മീക വളർച്ചയ്ക്കുകൂടെ ഉതകുന്നതായിരിക്കണം. ആയതിലേക്കുണു് ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയിൽ അപ്പോസ്തലന്മാരെയും, അറിയിപ്പുകാരെയും അവരുടെയെല്ലാം തലവനായി പത്രോസിനെയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (എപ്പോ 4:11-12) (മത്താ 10:1-3) ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി സ്ഥാനപതികളാകുന്നു. (2 കോറ 5:20) ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകരും ദൈവമക്കളുടെ വീടുവിചാരിക്കുമാരും ആയി എണ്ണിക്കൊള്ളവിൻ.

(1 കോറ 4.1) പൌലുസ^o സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതനായിരുന്നു (രോമ 15:15) എന്ന് പൌലുസ^o പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ മണവാളനായ ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയുടെ തലയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ താൻ അടുശ്യനാണ്. മണവാളിയായ സഭ ദൃശമാണ്. ആകയാൽ മണവാളിയായ സഭയ്ക്ക് അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരു തല വേണം. അതാണ് പത്രോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താമിയായ മാർപാപ്പായും. അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്ന് നില്ക്കുന്ന പാത്രീയർക്കീസന്മാരെയും, കർദ്ദിനാളന്മാരെയും, മെത്രാന്മാരെയും, വൈദികരെയും, കന്യാസ്രീകളെയും സന്യാസികളെയും എല്ലാം പരിപാലിക്കുകയും, വൈദികർ വഴിയായി ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപാവരങ്ങൾ സഭാശരീരത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും അടുശ്യ തലയായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായ എല്ലാവരും ഈ വൈദിക പദവി സ്വീകരിക്കണമെന്നില്ല. ശരീരം മുഴുവനും രക്തധമനികളില്ലല്ലോ. ശരീരത്തിൽ അസ്ഥികളും മാംസപേശികളും കൂടിയുണ്ടല്ലോ എല്ലാവരും അവരവരുടെ ആത്മീക രക്ഷയെ കരുതി ഈ ക്രമീകരണത്തിന് കീഴ്പെട്ട് ജീവിക്കേണ്ടതാണ്.

ഏഴാമത്തെ കൂദാശ രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം.

മനുഷ്യന് രോഗം വന്നു മരിച്ചുപോകാതെയിരിപ്പാൻ ചികിത്സവേണം. ശാരീരികമായ മരണത്തോടുകൂടെ ആത്മീകമരണം ഉണ്ടാകാതെയിരിപ്പാൻ, ആത്മരക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ട ഏറ്റെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകമെന്ന കൂദാശ. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ കുരിശിങ്കപ്പെട്ട വലത്തു ഭാഗത്തെ കള്ളൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് സ്വയം സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളയാളാണ്. (ലൂക്കോ. 23:40.) എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം

അനുതപിച്ചു അപേക്ഷിച്ചതിനാൽ, അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹം രക്ഷപ്രാപിച്ചു. “നീ ഇന്ന് എന്നോടുകൂടെ പരദീസായിൽ ഇരിക്കുമെന്ന് ക്രിസ്തു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അതുപോലെ അവസാന നിമിഷത്തിലായാലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ആത്മരക്ഷനേടാം. അതു കരുതി ഏല്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഈരണ്ടുപേരായി അയച്ചു. അവർ പോയി അനേകം രോഗികളെ തൈലാഭിഷേകം നടത്തി സുഖപ്പെടുത്തി (മക്കോ.6.13.) എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. സഭാംഗങ്ങൾക്ക് കഠിനരോഗം വരുമ്പോൾ സഭയിലെ വൈദികരെ വരുത്തി ഈ തൈലാഭിഷേകം നടത്തിച്ചിരിക്കണമെന്ന് യാക്കോബു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ രോഗിയായാൽ, അയാൾ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെവരുത്തട്ടെ അവർ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അയാളെ തൈലംപൂശി അയാൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. കർത്താവു അതു കേൾക്കും. (യാക്കോ 5.14.) നാമും ഇതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ഏഴു കൂദാശകളും നടത്തുന്നത് സഭയിലെ വൈദികരാണ്. സഭയുടെ അടുശ്യ തലയായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണയും അനുഗ്രഹങ്ങളും ആണ് ഇതുമൂലം ലഭിക്കുന്നത്. കൂദാശ നടത്തുന്ന വൈദികൻ ഒരു പാപിയായിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപം ഈ കൂദാശകൾവഴിയായുള്ള ദൈവകൃപയെ തടയുകയില്ല. സഭയിൽ ഈ നടപടികളെല്ലാം ഏല്പെടുത്തിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുഹിതമനുസരിച്ചു വേണ്ടകൃപ അവർക്ക് ലഭിക്കും. അതിനാൽ നാം ശങ്കിക്കേണ്ട യാചശ്യമില്ല. നമുക്ക് ശരിയായ വിശ്വാസവും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നെ ഉള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം 5.

തിരുസഭയെ അനുസരിച്ച നില്പാതെ പോയവർ.

പത്രോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ശ്ലൈഹീകസംഘത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവും വന്നു അധിവസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്ലൈഹീകവും ഏകവും റിശുദ്ധവുമായ കത്തോലിക്കാ സഭ തുടങ്ങിയത്. ആ സഭയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിസഭ. അതിലുള്ളവരെ പറഞ്ഞിരിക്കുവേറെ സഭ പണിയുന്നവരുണ്ട്. അവരെപ്പറ്റി ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു് ചെറിയവരിൽ ഒരുവനു് ആരെങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുകിലോ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു തിരികല്ലു കെട്ടിത്തൂക്കി അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതാണു് അവനു് നല്ലതു്. (മത്താ 18.6) എന്നും, എന്നെ അനുകൂലിക്കാത്തവൻ എനിക്കു് എതിരാകുന്നു. എന്നോടുകൂടെ അല്ലാതെ ശേഖരിക്കുന്നവൻ ചിതറിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു് (ലൂക്കോ 11.23) എന്നും, എന്നെ അനുകൂലിക്കാത്തവൻ എന്നെ എതിർക്കുന്നു. എന്നോടുകൂടെ നില്പാതെ ശേഖരിക്കുന്നവൻ ചിതറിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു് (മത്താ 12:30) എന്നും സഭയെ അനുസരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു് പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും പോലെ ആയിരിക്കട്ടെ. (മത്താ 15.17) എന്നും ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് അതൊന്നുംകൂട്ടാക്കാതെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടന്നു തുടങ്ങി.

ഇതുപോലെ പഴയ നിയമസഭയിലും എതിർപ്പുണ്ടാക്കിയവരുണ്ട്. ശലോമോൻ രാജാവിന്റെ മകൻ റെഹബോയാം രാജാവായി യരൂശലേമിൽ വാഴുന്ന കാലത്തു ഒരു രാജഭൃത്യനായിരുന്ന യെരോബയാം ഒരു എതിർപ്പുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടുഗോത്രക്കാരിൽ പത്തു ഗോത്രക്കാരെ സഹായീനപ്പെടുത്തി അവരുടെ രാജാവായും അദ്ദേഹം യരൂശലേം ദേവാലയത്തിനു പകരം ദാനിലും ബെഥേലിലും കാരോ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിതു അതിൽ കാരോതകക്കാളുക്കുട്ടികളെ വാതുവെക്കുകയും, നിങ്ങളെ മിസ്രേമിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന ദേവന്മാർ ഈ വിഗ്രഹങ്ങളാണെന്നും ജനത്തോടു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. (1 രാജാ 12.28-29) അദ്ദേഹം യരൂശലേമിലെ ആചാര്യന്മാർക്കു പകരം നികൃഷ്ടരായ മനുഷ്യരെ ആചാര്യന്മാരാക്കി. (1 രാജാ 12.31) യരൂശലേമിലെ പെരുനാളുകൾക്ക് പകരം ഉത്സവങ്ങളും ഏല്പെടുത്തി (1 രാജാ 12.32) എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘദർശി അതു തെറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞു അതിനെ ശപിച്ചു. (1 രാജാ 13.1-22) അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ അവർ 250-ൽ പരം വർഷങ്ങളോളം മുന്നോട്ടുപോയി. പല ദീർഘ ദർശിമാരും അതിനിടയിൽ അവരെ വിലക്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. ഒടുവിൽ പുറജാതിക്കാരായ ആസ്സീറിയക്കാർ വന്നു അവരെ യുദ്ധം ചെയ്തു കീഴ്പ്പെടുത്തി. വളരെപ്പേരെ അടിമകളാക്കി ആസ്സീറിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അതിനുപകരം ആശൂരിൽ നിന്നും വിജാതിയരെ വരുത്തി ഇസ്രായേൽ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ശമറിയായിൽ താമസിപ്പിച്ചു. ശമറിയക്കാർ വിജാതിയരുമായി മിശ്രവിവാഹം നടത്തി കലാപത്തിൽ താൻ ഏതു ഗോത്രക്കാരെന്നും പറയുവാൻ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു സാധിക്കാതെയായി. അവരിൽ ഒന്നരണ്ടുപേർ ഒഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം വിജാതിയരിൽ ലയിച്ചു നാമാ

വശേഷമായി. വേദപുസ്തകത്തിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകവും മറ്റും വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇക്കഥയറിയാവുന്നതാണ്.

എങ്കിലും അവരും അവരുടെ തന്നിഷ്ടത്തിന് കീഴ്പ്പെട്ടുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തു പത്രോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഏല്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചുവേറെ സഭ പണിതു നടക്കുകയാണ് അവർ. ഈ പാഠമേൽ വീഴുന്നവൻ നരങ്ങിപോകും അതു ആരുടെ മേലെങ്കിലും വീണാൽ അതു അവനെ ധൂളിയാക്കും. (മത്താ.21:44.) എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനം, കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ള സഭകൾ പിളർന്നു പിളർന്നു പലതായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നതിനെ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരുവൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണമെങ്കിൽ അതിലേക്ക് സഭാധികാരിയുടെ അനുമതികളെല്ലാം വാങ്ങിയിരിക്കണം. കല്പനവാങ്ങാതെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനിറങ്ങുന്നതു ശരിയല്ല. പൗലുസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. “ഞങ്ങൾ കല്പന കൊടുക്കാതെ ചിലർ ഞങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ കലക്കി, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മറിച്ചുകളഞ്ഞപ്രകാരം കേൾക്കുന്നു” (അപ്പോ.പ്ര.15:24.) കത്തോലിക്കാ സഭയെ അനുസരിച്ചു നില്ക്കുമെന്നുള്ളവരോടായി കർത്താവ് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു: ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേയപ്പെടേണ്ട. എന്തെന്നാൽ രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കാ.12:32.) പൗലുസ് വീണ്ടും പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതിന് വിപരീതമായി ഞങ്ങളോടു സ്വസ്തുത്തിൽ നിന്നൊരു ഭൂതനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. (ഗലാ.1:8.)

ഇങ്ങനെ വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള അനവധി വേദവാക്യങ്ങളെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് മാർട്ടിൻ

ലൂഥർ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. കത്തോലിക്കാസഭ വേദപുസ്തക പ്രകാരമല്ല ജീവിക്കുന്നത് എന്നും, നാം വേദപുസ്തകപ്രകാരം ജീവിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യാതൊരു മെത്രാൻറെയും അധികാരിയുടെയും കല്പനവാങ്ങാതെ മാട്ടിൻ ലൂഥർ 1517-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു പുറത്തുപോയി ശക്തിമത്തായ ഒരു പ്രചരണ വേലനടത്തി. അതു ശരിയല്ലെന്നു അറിയാവുന്ന പലരും അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കി. അതൊന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗംകേട്ടു അനേകർ കത്തോലിക്കാ സഭ വിട്ടുപോയി. അവരെ ചേർത്തു അദ്ദേഹം രൂപീകരിച്ചതാണ് ലൂഥറൻസഭ.

“സുവിശേഷവിഹിതസഭ” എന്നാണ് അതിനു അവർ പറഞ്ഞുവന്നത്. ഇതുതലം യൂറോപ്പിലൊക്കെയും വലിയ വിപ്ലവമുണ്ടായി. അതിനു “ഉണർവ്വ്” എന്നും പറഞ്ഞുവന്നു. ലൂഥർ ഒരു ജർമ്മൻകാരനും നല്ല ഒരു വാഗ്മിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സഭയിലെ നേതാക്കന്മാരുടെ കല്പനവാങ്ങാതെ യൂറോപ്പിലെല്ലായിടത്തും പോയി പ്രസംഗിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് പൌലുസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. “അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ ഗ്രഹിക്കാതെ സ്വന്തം നീതിയെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുന്നില്ല. (റോമ.10:3) അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം സഭയുടെ അനുസരണത്തിൽ നിന്നും അനേകരെ തെറ്റിച്ചു വശത്താക്കിയാണ് ലൂഥറൻസഭ തുടങ്ങിയത്.

ആ സേവശ്ചരണവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ധയായികളിലും അംഗുരിച്ചു. ആറുവർഷംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലൂഥർ സഭയിൽനിന്നും കാൽവീൻ എന്നയാൾ ചിർമാറി. അദ്ദേഹം ഒരു ഹുഞ്ചുകാരനായിരുന്നു. ലൂഥറിന്റെ നവീകരണം പൂർത്തി

യായിട്ടില്ലെന്നും പല പഴയനടപടികൾ മാറ്റാതെ ലൂഥറൻ സഭയിൽ കിടപ്പുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വൈദികരെയും അവർ നടത്തിവരുന്ന കുർബാനയേയും കൂടെ മാറ്റിയെങ്കിലെ ഒരു ശരിയായ സുവിശേഷ വിഹിത സഭയാകുകയുള്ള എന്ന് അദ്ദേഹം ശഠിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അതു ശരിയാണെന്ന് തോന്നിയവർ ലൂഥറൻ സഭവിട്ടു. അവരെ ചേർത്തു കാൽവിൻ ഉണ്ടാക്കിയതാണ് കാൽവിൻ സഭ. കാൽവിൻ സഭയാണ് ശരിയായ സഭഎന്ന് അവരെല്ലാവരും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ കാൽവിന്റെ കൂടെ ജോൺനോക്സ് എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സ്കോട്ട് ലൻഡ് കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാൽവിന്റെ ഉപദേശത്തെ ഭയപ്പെട്ടു കൂടെ നവീകരിച്ചു. വൈദികർ വേണ്ടെങ്കിലും പ്രസ്ബിറ്റററന്മാർ കൂടിയെത്തി. എന്ന് പറഞ്ഞു കെണ്ട് 1560-ൽ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയതാണ് പ്രസ്ബിറ്ററീയൻ സഭ. സ്കോട്ട് ക്കു എന്ന്മതിനു പേരുണ്ട്. എപ്പി.1.17.-11 റോമാ.8.29-30. മുതലായ വേദ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും ദൈവത്തിന് നമ്മെക്കുറിച്ച് ഓരോ മുൻ നിണ്ണയം ഉണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗോമർ എന്നൊരാൾ ഹൈകാൽവനിസ് സഭ രൂപീകരിച്ചു. അപ്പോൾ ആർമിനസ്സ് എന്നൊരാൾ അതിനോടു യോജിക്കാതെ (ഫിലി.2.4.) രണ്ട് പത്രോസ് 1. 10. മുതലായ വേദവാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന ആത്മീക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാത്ത സഭകളൊന്നും ശരിയായ സുവിശേഷവിഹിത സഭകളല്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് തുടങ്ങിയതാണ് ആർമിനസ്സ് സഭ. ആർമിനസ് ഒരു സച്ചകാരനായിരുന്നു.

അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹെൻറി എട്ടാമൻ ചക്രവർത്തിക്ക് സ്വപത്നിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ആനിബോളീൻ എന്നൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് തോന്നി. അദ്ദേഹം മാർപാപ്പയുടെ അനുവാദത്തിനെഴുതി. മാർപാപ്പാ

അതു അൻവദിച്ചില്ല. അതിൽ ചക്രവർത്തി കപിതനായി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെമേൽ മാർപാപ്പയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന മേലധികാരത്തെ തന്റെ രാജകീയ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചു അദ്ദേഹം തടഞ്ഞുനിറുത്തി കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു തിരായി അദ്ദേഹം 1554-ൽ ചിലപ്പതിയനിയമങ്ങൾ പാർലമെന്റിൽ പാസാക്കി കത്തോലിക്കാസഭയെ അനുസരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ സർ. തോമസ്സ് മൂറിനെ കൊന്നു. അതോടുകൂടെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റസം തുടങ്ങി, സത്യത്തിന്റെ മക്കൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കൾ മുതലായ സഭകളാരംഭിച്ചു. “ന്യായ വിധിദിവസം നിങ്ങളൊക്കെ കിടുകിട വിറയ്ക്കും” എന്ന് അവർ കാണുന്നവരോടൊക്കെ പറയുമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവരെ ഷേക്കുഴ്സ് എന്ന് വിളിച്ചുതുടങ്ങി. അതേതുടർന്ന് 1557-ൽ ബ്രദറൻസഭയുണ്ടായി. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമി അറിയിക്കുവാൻ കുറെപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ജരോ സ്ഥലത്തേക്കും അയച്ചു. ഒരാരം ആ ഭൂമികൊണ്ടു് റോമിൽ മാർപാപ്പായുടെ അടുക്കലേക്കു് പോയി. വേറൊരാരം തുക്കി സുൽത്താനോടു ആ ഭൂമി അറിയിക്കുവാൻ പോയി. മറൊരാരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചാൾസ് പ്രിതീയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുക്കലേക്കു് പോയി. ഇവരുടെ ശല്യം കൂടുതലായപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ഇവരിൽ കുറെപ്പേരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ജയിലിൽ അടയ്ക്കേണ്ടതായിവന്നു. 1604 ആയപ്പോൾ ക്രാമർ, ബാർലോ. സ്റ്റോറി ആദിയായവർ അതിൽനിന്നു പിൻമാറി സ്റ്റോറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലൻറ് സഭതുടങ്ങി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽനിന്നും ചിലർ പിൻമാറി 1833-ൽ കാക്സ്ഫോർഡ് മുവുമെന്റ്സഭ തുടങ്ങി. അതിൽനിന്നും ചിലർ പിൻമാറി ഹൈചർച്ച് സഭയും വേറെ ചിലർ ലോചർച്ച് സഭയും മറ്റു ചിലർ ബ്രോഡ്ചർച്ച് സഭയും തുടങ്ങി.

1620-ൽ റോബർട്ട് ബ്രൗൺ. “കോൺഗ്രിഗേഷൻ സഭ തുടങ്ങി. ഇവരെ ആദ്യകാലത്തു ബ്രൗണിഷ് എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നതു്. ആസഭയും പല കോൺഗ്രിഗേഷനായി പിരിഞ്ഞു. അതിലൊന്നാണ് 1795-ൽ തുടങ്ങിയ ലണ്ടൻ മിഷ്യൻസഭ. റിക്കട്രോബ് എന്നയാളാണ് 1806-ൽ എൽ. എം. എസ്സ്. സഭ, മയിലാടി, മാർത്താണ്ഡം നാഗർകോവിൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നതു്. കോൺഗ്രിഗേഷനിൽനിന്നുണ്ടായ വേറൊരു സഭയാണ് സി. എം. എസ്സ്. സഭ. ബെയിലി, ബേക്കർ, ഫെൻ നോർടൻ മുതലായവരാണ് 1817-ൽ ആ സഭ കേട്ടയം ആലപ്പുഴമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നതു്. വേറൊരു വിഭാഗമാണ് തൃശിനാപ്പള്ളിയിലും മറ്റുമുള്ള എസ്സ്. പി. ജി. മിഷ്യൻ.

വെസ്റ്റി എന്നൊരു ആംഗ്ലിക്കൻപാസ്റ്ററുടെരണ്ടുമക്കളാണ് ജോൺ വെസ്ലിയും, ചാൾസ് വെസ്ലിയും. അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി 1742-ൽ വെസ്ലിയൻസഭതുടങ്ങി. ജെയിൻ വാർഡിലി എന്നൊരു ആംഗ്ലിക്കൻ വനിത, അവർക്കുണ്ടായ വെളിപാടിൻ പ്രകാരം ഫിലി. 2. 12-ൽ പറയുന്നതുപോലെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതെന്ന് മനസിലാക്കി. അവരും ജോർജ്ജ് ഫോക്സ് എന്നയാളും കൂടിച്ചേർന്നതാണ് കേപ്തൗസഭ. ജോൺസ്റ്റീത്ത് എന്നയാൾ 1812-ൽ തുടങ്ങിയതാണ് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭ. നിക്കോളസ് സ്റ്റോച്ച എന്നും തോമസ് മുണ്ടലീൻ എന്നും രണ്ടുപേർ കൂടി 1721-ൽ പുനർസ്ഥാനക്കാരുടെ സഭ തുടങ്ങി. വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്ഥാനം എല്ലാവരും ഏറ്റിരിക്കണമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നതു്. അതനുസരിച്ചു്, ശൈശവകാലത്തു് സ്ഥാനമേറ്റ പലരും വീണ്ടും സ്ഥാനമേറ്റു. ഇവരെ ആന ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാർ എന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ടു്. വില്ല്യം പെൻ എന്നും റോബർട്ട് ബാർക്ലേവ് എന്നും രണ്ടുപേർ ചേർന്നു

ഖെന്തികോസ്റ്റ് സഭ തുടങ്ങി. അതും പല സഭകളായി പിരിഞ്ഞു.

ക്രിസ്തുവിൽ കൂടെയാണ് രക്ഷ എന്ന വിശ്വാസമുള്ള ആരെയും സ്നാനപ്പെടുത്താമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ എ. കെ. കരോറ മുതലായവർ ക്രൈസ്തുവ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭ എന്ന പേരിൽ 1804-ൽ വേറൊരു സഭ തുടങ്ങി. അലക്സാണ്ടർകാംബൽ എന്നൊരാൾ 1768-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭ എന്നൊരു പുതിയ സഭ തുടങ്ങി. സ്വമന്ത്രിയാബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭ എന്നപേരിൽ ബഞ്ചമിൻ റണ്ടേർ 1779-ൽ വേറൊരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങിനെ സ്നാനപ്പെടുത്തിയവർ പോരാ സ്വഗൃത്തിലേക്ക് നോക്കിച്ചു, മലത്തി മൂന്നുപ്രാവശ്യം മുക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞ് അലക്സാൻറർമാക്ക് എന്നയാൾ 1780-ൽ വേറൊരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ജർമ്മനിയിലാണ് അതു തുടങ്ങിയത്. അവരെ ഡബ്ലിംഗ് സഭക്കാരെന്നും വിളിക്കും. മനുഷ്യനിൽ നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും രണ്ടും ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടു് എന്നുപറഞ്ഞു ഒരു സഭ ദാനിയേൽ പാക്കർ എന്നയാൾ തുടങ്ങി "മുൻവിധിബാപറ്റിസ്റ്റുകാർ എന്നും അവരെ വിളിക്കും. പൂർവ്വബാപറ്റിസ്റ്റ് സഭ എന്നു വേറൊരു സഭയുണ്ടു്. അതു തുടങ്ങിയതു് 1835ലാണ് വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ ഉണർവ്വു് പ്രസംഗകാലത്തു ആണ് വിശേഷിത സഭയുണ്ടായതു്. പരേതനായ മി. കെ. വി. സൈമൺ അതു ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭോവി യോഗത്തോടുകൂടെ അതു ഇവിടെയില്ലാതായി. പ്രത്യക്ഷരക്ഷാ വൈദികസഭ (P. R. D. S.) എന്നൊരു സഭ പൊയ്ക്കയിൽ യോഹന്നാൻ (പൊയ്ക്കേലപ്പച്ചൻ) എന്നയാൾ നമ്മുടെ നട്ടിൽ തുടങ്ങി. പല സ്ഥലത്തും പള്ളിയും പള്ളിക്കൂടവും സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ, ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷമുണ്ടായ ഒരു വ്യവഹാരത്തോടുകൂടെ ആ സഭയും തിരോധാനം ചെയ്തു.

ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുപകരം ശനിയാഴ്ച യാചരിക്കണമെന്നും
 പറഞ്ഞുവന്ന ഹെലൻഹെർമൻഎന്നൊരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു.
 അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ പേര് അൻസരിച്ചു അവരെ മിസ്സി
 സ്സിയുടെ ജി. വൈററ എന്നും വിളിക്കും. അവർ 1845-ൽ തുട
 ണ്ടിയതാണ് ശാബതു മിഷ്യൻ സഭ. ഈ വനിതയ്ക്ക് ദിവ
 സംതോരം ഓരോ ദർശനമുണ്ടാകും. അതു അവർ പ്രഖ്യാപിക്കും
 അവരുടെ അനുയായികളിൽ പലർക്കും അതു കേൾക്കുക ഉണ്ടു
 ഹമായിരുന്നു. അവർ പലതായി പിരിഞ്ഞു വേറെ ഓരോ
 സഭയുണ്ടാക്കി. അതിലൊന്നാണ് 1848-ൽ തുടങ്ങിയ ലെ
 മ്ആൻഡ് ആഡെപൻറ് യൂണിയൻ സഭ. വേറൊന്നാണ്
 1864-ൽ തുടങ്ങിയ ദൈവസഭ. വേറൊരു കൂട്ടർ ആരംഭമാണ
 ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ചർച്ച് എന്നൊരു സഭയുണ്ടാക്കി. ജോൺ
 വിൽബർനർ ഇതിനോടു യോജിക്കാതെ വേർ തിരിഞ്ഞു
 സ്ഥാപിച്ചതാണ് വിൽബർനേറിയൻ ദൈവസഭ. മാമോദീ
 സായും തിരുവത്താഴവും മാത്രമാണ് അവർക്കുള്ളത്. 1795-ൽ
 അലക്സാൻദർകിൽഹാം സ്ഥാപിച്ചതാണ് പുതു സംസ്കൃ
 ത് സഭ. ഡ്യൂബോൺ എന്നും വില്യം ക്ലോവ് എന്നും രണ്ടുപേർ
 കൂടി 1862-ൽ പ്രിമിററിവ് മെത്തേഡിസ്റ്റ് സഭ തുടങ്ങി.
 സ്ത്രീകൾ പ്രസംഗവേദിയിൽ പ്രവേശിച്ച സുവിശേഷം പ്രസം
 ഗിക്കുക എന്നതു ഈ സഭക്കാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്.
 സാമൂഹ്യമെത്തേഡിസ്റ്റ് സഭ 1852-ൽ തുടങ്ങി. സപതന്ത്രമെ
 ത്തേഡിസ്റ്റ് സഭ 1860-ൽ ആരംഭിച്ചു. ഇവർ, പുകവലിക്കുക,
 വിലകൂടിയ വസ്ത്രം ധരിക്കുക, ആഭരണം അണിയുക മുതലു
 യവ പാപമായി കരുതിവരുന്നു. 1851-ലാണ് പുതു സാമൂഹ്യ
 മെഥേഡിസ്റ്റ് സഭ തുടങ്ങിയത്. സഭയുടെ മേൽഭരണം
 സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടി
 ല്ലെന്നും ദൈവമാണ് സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനെന്ന് അവർ
 പറയുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ മെഥേഡിസ്റ്റ് എപ്പിസ്കോപ്പൽ

ക്രൈസ്തവർ
 1884-ൽ
 വെള്ളി
 വർഷം

സീയോൻസഭ 1816-ൽ തുടങ്ങിയതാണ്. ചീറ്റ്ൻ സ്റ്റേൻ സർ എന്നയാൾ 1813-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് ഐക്യ അമേരിക്കൻ മെത്തേഡിസ്റ്റ് എപ്പിസ്കോപ്പാലിയൻ സഭ. അവണ്ണമെഥേഡിസ്റ്റ് എപ്പിസ്കോപ്പൽസഭ തുടങ്ങിയത് 1870-ലാണ്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട വേറൊരു സഭയാണ് സുവിശേഷമിഷനറിസഭ. ദൈവം എന്നു പറഞ്ഞാൽ യേശുമാത്രം. എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. 1886-ൽ ആണ് ആ സഭ തുടങ്ങിയത്. 1845-ൽ തുടങ്ങിയതാണ് ശാബതു അഡ്വൻറിസ്റ്റ്സഭ. ഒരു മെഥേഡിസ്റ്റ് സഭക്കാരനായിരുന്ന വില്യം ബുത്തം എന്നയാൾ ആ സഭയിൽനിന്നും മാറിതുടങ്ങിയതാണ് രക്ഷാസൈന്യക്കാരുടെ സഭ. 1890-ൽ ആണ് ആ സഭക്കാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വന്നത്. മാമോദീ സായ്ക്കു പകരം കൊടിക്കീഴിൽ പ്രതിഷ്ഠയെന്ന ചടങ്ങാണ് അവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

വില്യംമില്ലർ എന്നൊരാൾ ദാനിയേലിന്റെ ദീർഘ ദർശനത്തിൽ പറയുന്ന 2300 ദിവസങ്ങളെ വർഷങ്ങളായി കണക്കാക്കി ബി. സി. 457-മുതൽ എണ്ണുകയും അതിൽ പറയുന്ന 70 ആഴ്ചകളെ വർഷങ്ങളാക്കിക്കൊച്ചും മറ്റും ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് 1843-ലായിരിക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അനേകർ അതു വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ ആ വർഷം കത്താവു വന്നില്ല. അനയായികളെല്ലാം ഭഗ്യാശയരായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സഹപ്രവണകനായിരുന്ന സ്റ്റോ എന്നയാൾ ആ കണക്കിൽവന്നുപോയ പിശക് തിരുത്തി കത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് 1844. ഒക്ടോബർ മാസം 22-ാം തീയതി ആയിരിക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവുകാണാൻ അനേകർ കാത്തിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നും കത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ഉണ്ടായില്ല. അവരും ഭഗ്യാശയരായി പിരിഞ്ഞു. കത്താവിന്റെ രണ്ടാ

മത്തെ വരവിന്റെ നാളിനെക്കുറിച്ചോ നാഴികയെ കുറിച്ചോ ആർക്കും തീർച്ചപറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ക്രിസ്തു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. “ആ നാളിനെയും നാഴികയേയും കുറിച്ചു എന്റെ പിതാവ് മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വഗൃത്തിലെ ദൂതന്മാരും പുത്രന്മാരുടെ അറിയുന്നില്ല. (മത്ത. 24:36.) എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള വേദവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം അവർ ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളികളഞ്ഞു.

ഇവരുടെ ലഘുലേഖകളും മാസികകളും മറ്റും വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. “വിചോർകൂട്ടി” എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം പെരുതവെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. തഞ്ചാവൂർ കാരനാണ്. ബ്രാഹ്മണസമുദായത്തിൽ നിന്നും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് കോട്ടയം സി. എം. എസ്സ. സഭയിൽ ചേർന്നു് യൂസ്തുസ് യേശുസേഫ് എന്നപേർ സ്വീകരിച്ചു അവരുടെ ഒരു പട്ടക്കാരനായി ജോലിചെയ്തു വരികയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു വെളിപാടു തോന്നി. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവു് 1886 വൃശ്ചികം 22-ാം തീയതി ആയിരിക്കുമെന്നു് പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. അന്നത്തെ നവീകരണക്കാരിൽനിന്നും സി. എം. എസ്സു് കാരിൽനിന്നും അനേകർ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്ന വൃശ്ചികം 22-ാം തീയതിയും കഴിഞ്ഞു കർത്താവുവന്നില്ല. പലരും ഭഗവാശയരായി പിരിയുവാൻ തുടങ്ങി.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനൊരു വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു. വൃശ്ചികം 22-ാം തീയതി തന്നെ കർത്താവുവന്നു. കാത്തിരുന്നവർക്കു് മാത്രമെ ആ വരവു് കാണാൻ സാധിച്ചുള്ളു. “കന്നേറിലൊരു കുന്നിലാത്തമയനായി യോസേപ്പു് കണ്ടേശുവേ” എന്നുപറഞ്ഞു് രണ്ടുകയ്യും എടുത്തു നെഞ്ചുതടിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഞാനും കണ്ടു. ഞാനും കണ്ടു എന്നു് ഓരോരുത്തർ പറയുവാൻതുടങ്ങി. എറിയുന്ന ഒരു ഓലക്കെട്ടു്

പോലെ ആകാശത്തു നിന്നിറങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു എന്നും വേറൊരുവൻ സാക്ഷിപറഞ്ഞു. യേശു ബേതിലഹേം പുൽ കൂട്ടിൽ ജനിച്ചു. അന്നു യഹൂദ പ്രമാണികളെല്ലാം ജനസംഖ്യ എടുപ്പിൽ പേരെഴുതിക്കുവാനായിവന്നു ആ സത്രത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അവരാരും യേശുവിനെ കണ്ടില്ല. എങ്കിലും കാത്തിരുന്ന ആട്ടിടയന്മാർ വന്നു യേശുവിനെ കണ്ടു. എന്നൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു. ഇതു കേട്ടു് പലരും അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചുനിന്നു. യു. യോ. മയം എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സഭയുടെ പേരു്. വിദ്വാൻ കുട്ടിയുടെ മരണത്തോടുകൂടെ ആ സഭയും ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ ആ സഭ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം.

ഇതിനുശേഷം പാസ്റ്റർ പോളിന്റെ സിലോൺ പെന്തിക്കോസ്റ്റ് സഭക്കാർ ഇവിടെ വന്നു. പാസ്റ്റർ കെ. ഇ. ഏബ്രഹാം അതിൽ ചേർന്നു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നു പിൻമാറി. ഇൻഡ്യൻ പെന്തിക്കോസ്റ്റ് സഭ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചു വേറൊരാൾ അതിൽനിന്നു മാറി സ്വതന്ത്ര്യപെന്തിക്കോസ്റ്റാ സഭ തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കു് സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ഇല്ലെന്നു പറയുന്ന റസൽ സഭക്കാരും വന്നു. ഉടനെ യഹോവായാണു് ദൈവം. ക്രിസ്തുവല്ല എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന യഹോവാ സാക്ഷികളുടെ സഭക്കാരും വന്നു പ്രസംഗം തുടങ്ങി. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നു് പിൻമാറി നിന്നിട്ടു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു് സഭ ഇങ്ങനെ എഴുന്നൂറ്റിൽ പരം സഭകളായി പിരിഞ്ഞു. ആ പിരിച്ചിൽ ഇന്നും തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹൃദയപരമാർത്ഥതയില്ലാത്തവരും സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവരും ആയവർ ദൈവഭക്തന്മാരുടെ വേഷത്തിൽ രഹസ്യവേശം ചെയ്താണു് ഈ പിരിച്ചിലുണ്ടാക്കിയതു്. “കള്ള പ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അവർ കണ്ഠാടകളുടെ വേഷത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽവരും. . . . അകമെ അവർ

ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ചെന്നായ്ക്കളാകുന്നു. (മത്താ 715) കള്ള ക്രിസ്തുക്കളും കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെയും തെറ്റിക്കുവാനായി അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും കാണിക്കും (മാർക്കു 13:32) എന്നൊക്കെ ക്രിസ്തു തന്നെ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ നിവർത്തികരണമാണിതെല്ലാം. ഈ സഭകൾ സേവയാനുസരണം മുമ്പോട്ടു പോകയാണ്. അതുമൂലം ഇപ്പോഴും അവർ ചിന്നിച്ചിതറി പല സഭകളായി പിളർന്നുപോയ്ക്കിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര സുറിയാനി സഭകൾ.

ഇനിയും നമുക്ക് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നും അകന്നുമാറി നടക്കുന്ന മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരെ നോക്കാം. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും തങ്ങൾക്ക് ഒരുമെത്രാനെ വാഴിപ്പിച്ചുകിട്ടണം. എന്നുള്ള അഭിലാഷപ്രകാരം മാർപാപ്പാ മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർക്ക് പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ വാഴിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം തനിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ വാഴിപ്പിച്ചില്ല. അതിനാൽ പോട്ടുഗീസുകാർ പിന്നെയും ലത്തീൻ മെത്രാന്മാരെ വാഴിപ്പിച്ചു. കുറെ സുറിയാനിക്കാർ അവരെ സ്വീകരിച്ചു. കുറെ പേർ പിൻമാറി അങ്ങിനെയിരിക്കെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായ ഡച്ചുകാർ വന്നു പോട്ടുഗീസുകാരെ തോല്പിച്ചു ഭാടിച്ചു. അപ്പോൾ മാറിനിന്ന സുറിയാനിക്കാർ ഡച്ചുകാരോടു തങ്ങൾക്ക് ഒരു മെത്രാനെ കൊണ്ടു വന്നു തരണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവർ പോയി കത്തോലിക്കാസഭയെ വിട്ടുനിന്നിരുന്ന മാർഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നൊരു യാക്കോബായ മെത്രാനെ യരുശലേമിൽ നിന്നും 1665-ൽ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇവിടെ ആരെയും മെത്രാനാക്കാതെ തന്നത്താൻ ഭരണം നടത്തി, വടക്കൻ പറവൂർ പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. പിന്നീടു 1685-ൽ മാർ

ഇദ്ദേഹത്തിനോടും മാർ ബസേലിയോസും സിറിയയിൽ നിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. അവരും മലങ്കര സഭയിൽ നിന്നാരെയും മെത്രാനാക്കിയില്ല. അവർ തന്നെ ഭരണം നടത്തി. ഇവിടെതന്നെ കബറടങ്ങി. പിന്നീട്, 1751-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർബസേലിയോസ് ഒരുറമ്പാൻ. രണ്ടു ശെമ്മാശനാർ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുപേരെ വരുത്തി. അവരും ഇവിടെ ആക്ഷം മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തില്ല. അതിനാൽ അവരെ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ കപ്പൽ കൂലിയും ആരും കൊടുത്തില്ല. അവർ കേസുകൊടുത്തു. പട്ടംതന്നാൽ കപ്പൽകൂലി കൊടുക്കാമെന്നും, ശരിയായ കൈവയ്പ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത യാളായ മാർത്തോമ്മാ ആരാമൻ സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച് മാർത്തോമ്മാ ആരാമനെ അവർമാർ ദീവനാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ എന്നപേരിൽ മെത്രാനാക്കിവാഴിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിക്കാർ എതിരേറുകൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ശീമക്കാർ കൂട്ടുമ്പുതോന്നി. അവർ മാർകൂറിലോസ് എന്നപേരിൽ ഒരു നാട്ടുകരെനെ കൂടെ മെത്രാനാക്കി. അപ്പോൾ ഈ നാട്ടു മെത്രാനാർ തമ്മിൽ വഴക്കം വ്യവഹാരവുമായി. അതിൽ മാർകൂറിലോസ് തോറ്റു. അദ്ദേഹം തൊഴിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുപോയി താമസിച്ചു. ഇൻറിപെൻറൻറ് സിറിയൻ ചർച്ച് എന്നപേരിൽ ഒരു പുതിയ സഭ സ്ഥാപിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയി.

മാർ ദീവനാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മരിച്ചപ്പോൾ തൊഴിയൂരെ മെത്രാനെ വരുത്തി മാർ ദീവനാസ്യോസ് രണ്ടാമനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം മാർദീവനാസ്യോസും മൂന്നാമനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം മാർ ദീവനാസ്യോസ് നാലാമനേയും വാഴിച്ചു. മാർ ദീവനാസ്യോസ് മൂന്നാമന്റെ കാലത്തു 1817-ൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറുകാരായ സി. എം. എസ്സ്. മിഷ്യനറിമാർ വന്നു. പാലക്കു

ന്നത്തു മത്യൂസ് ശെമ്മാശനം എബ്രഹാം മല്ലാനം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് അനുഭാവകളായി. അതിനാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ആ ശെമ്മാശനെ മരദീനിൽ കൊണ്ടുപോയി യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിനെ കൊണ്ട് മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എന്നപേരിൽ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ പുലിക്കോട്ടുജോസഫ് അച്ചൻ എന്നയാളും മരദീനിലേക്ക് പോയി. പട്ടമേററ് മാർദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനായി വന്നു മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് വൃദ്ധനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു അനന്തിരവനെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നപേരിൽ മെത്രാനായി അദ്ദേഹം തന്നെ വാഴിച്ചു. അപ്പോൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും തമ്മിൽ വ്യവഹാരമായി. അതിൽ തോരപോയ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മാത്തോമ്മാ സഭ എന്നൊരു സഭയുണ്ടാക്കി പിരിഞ്ഞുപോയി.

കേസിൽ ജയിച്ച മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ പിൻഗാമികളായി രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ വട്ടശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനും മററയാൾ മാർ കൂറീലോസും ആയിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാപത്രീയർക്കീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കിയതിനാൽ ഇവർ തമ്മിലും വ്യവഹാരമായി. അക്കാലത്തു് മരദീനിലും രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ഇവിടെ വന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കക്ഷിക്കാക്ക് ഒരു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനിയെ വാഴിച്ചു കൊടുത്തു. കേസിൽ കത്തോലിക്കായുടെ കക്ഷിക്കാർ വിജയിച്ചു. അവർ യാക്കോബായ സഭ എന്നപേരു കളഞ്ഞു് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെന്നപേർ സ്വീകരിച്ചു.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഡലിഗെററ്റ് എന്ന സ്ഥാനവും പേറിക്കൊണ്ട് മൂസലിൽ

നിന്നും ആബുദിഅപ്രേം മാർ സേവേറിയോസ് എന്നൊരാൾ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വീസാനിട്ടികൊടുപ്പിക്കാതെ മടക്കി അയച്ചിട്ടു. സമാധാനമായി എന്ന് പലരും പറഞ്ഞു എങ്കിലും പിന്നെയും അവർ രണ്ടുകക്ഷിയായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കൂട്ടക്ക് പാത്രീയക്സീസ് വേണം. മറെറൊ കൂട്ടക്ക് സപതന്ത്രസഭയായി നില്ക്കണം. അതിന്റെ വടംവലിനടക്കുന്നതെളുപ്പു. എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവർ ചിതറിക്കും എന്നുള്ള ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ് ഇവരാരും പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന തകരാറാണിത്. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർപാപ്പായെ സ്വീകരിക്കാതെ നടക്കുന്ന പാത്രീയക്സീസന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു നടന്നാൽ വരുന്നതിന്റെ അനുഭവമാണിത് എന്ന് അവർ ഇന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

മാർത്തോമ്മാസഭക്കാർ ഒരു നല്ല ഭരണഘടനയുണ്ടാക്കി ഒരുമിച്ചുനിന്നിരുന്നു. ഏകിലും അവരുടെയിടയിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായി. ഒരു കൂട്ടർ "സെന്റ് തോമസ്" ഇവാഞ്ചലിക്കൻ ചർച്ച് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ" എന്ന പേരിൽ ഒരു പുതിയ സഭയുണ്ടാക്കി 1960 ജനുവരി മാസം 26-ന് തീയതിയുതൽ മാറിയിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേറെ മെത്രാന്മാരെ കിട്ടാത്തതിനാൽ പതിനെട്ടു പട്ടക്കാർകൂടി അവരിൽ രണ്ടുപേരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു. അഞ്ചു വർഷത്തേക്കാണ് അവരെ വാഴിച്ചത്. ആ കാലാവധി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർതമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. രണ്ടു കക്ഷിയായി പിരിയുവാൻ അവർ അവസരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവർ ചിതറിക്കും എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനം ഇവിടെയും നിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ.

ഇനിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി സഭയുടെ തലവനായ മാർപാപ്പായെ വിട്ടുനില്ക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ്

സഭയെ നോക്കാം. അവർ കത്തോലിക്കാസഭയെ വിട്ടു 1054-ൽ പിൻമാറി. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെ പാത്രിയർക്കീസ് എക്യുമനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നപേർ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ ഗവൺമെൻറിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ മാർപാപ്പായെ വിട്ടു സ്വതന്ത്രസഭയായി പിൻമാറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ, 21. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ്സന്മാരെല്ലാം സമന്വാരാണെന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തുടങ്ങിയ ഈ അനുസരണക്കേടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള പാത്രിയർക്കീസന്മാരും കണ്ടുപറിച്ചു. അവരിൽ മോസ്കോയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് മോസ്കോഗവൺമെൻറിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ 1530-ലും ഗ്രീസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഗ്രീസ് ഗവൺമെൻറിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ 1850 ലും ബൾഗേറിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബൾഗേറിയൻ ഗവൺമെൻറിന്റെ പിൻതുണയോടു കൂടെ, 1872-ലും ഓസ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഓസ്ട്രിയ ഗവൺമെൻറിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ, 1875-ലും സർവ്വിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് സർവ്വിയ ഗവൺമെൻറിന്റെ പിൻതുണയോടു കൂടെ, 1879-ലും എക്യുമനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരം വിട്ടു പിൻമാറി. അതുപോലെ മറ്റു പാത്രിയർക്കീസന്മാരും അതതു സ്ഥലത്തെ ഗവൺമെൻറിന്റെ കീഴിൽ സ്വതന്ത്ര പാത്രിയർക്കീസന്മാരായി പിരിഞ്ഞുപോയി. ഒടുവിൽ ചില ഗവൺമെൻറുകളെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെൻറായിത്തീർന്നപ്പോൾ മുതൽ അവിടത്തെ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും മതപ്രസംഗം നിറഞ്ഞിമെനികളായി കഴിഞ്ഞുവരികയാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെയും മാർപാപ്പായെ സ്വീകരിച്ചു നില്ക്കണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരുണ്ടായിരുന്നു. മാർപാപ്പാ അവർക്കുവേണ്ടി പാത്രിയർക്കീസ്സന്മാരെയും മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചു കൊടുത്തു. മാർപാപ്പായുടെ കീഴിൽ ഇപ്പോൾ മുപ്പതിൽപരം പാത്രിയ

കീഴ്ന്നതും അറുപത്തിയഞ്ചു കോടിയിൽപരം ജനങ്ങളും ഉണ്ട്.

രാജ്യം യേശുസ്ഥാപിച്ച സഭയെ അനുസരിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചെറിയ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന് കൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവു പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. (ലൂക്ക.12.32) എന്നകർത്താവിന്റെ വചനം ഇങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാർപാപ്പായെ സ്വീകരിക്കാതെ വേറെ പല സഭകളുണ്ടാക്കി നില്ക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് കാതം, മലങ്കരസുറിയാനിക്കാതം, ഗ്രീക്ക്കാത്തഡോക്സ് സഭക്കാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു പത്രോസിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വരുന്ന മാർപാപ്പായേയും സഭയുടെ ഏക പരമാധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിച്ചു, അനുസരണത്തിൽ നിന്നിരുന്നെങ്കിൽ എത്രയോ നന്നായിരുന്നു. ചിന്തിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 6.

പുനരൈക്യ പരിശ്രമങ്ങൾ.

ക്രൈസ്തവർ പല സഭകളായി പിരിഞ്ഞു പോയതിനെ പറ്റി എല്ലാവരും മനോവേദനയോടുകൂടിയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. ദൈവം ഏദൻതോട്ടത്തിൽ വെച്ച് നമ്മുമാർക്കു തിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുള്ള ഫലം ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് കല്പിച്ചപ്പോൾ, ആദാമിനെക്കൊണ്ടു തന്നെ ആ കല്പന ലംഘിപ്പിക്കണമെന്ന് പിശാചും കരുതി. അതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. അതുപോലെ ക്രിസ്തു, തന്റെ സഭയെ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊണ്ടുതന്നെ അതിനെ ഭിന്നിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതി, പിശാചും പരിശ്രമം തുടങ്ങി. പൌലൂസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നു അതു ഗ്രഹിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു. “നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ ഞാൻ പൌലൂസിനുള്ളവൻ എന്നും മറ്റൊരാൾവൻ ഞാൻ അപ്പൊസ്തോസിനുള്ളവൻ എന്നും മറ്റൊരാൾത്തൻ ഞാൻ കേപ്പാവിനുള്ളവൻ എന്നും വേറൊരാൾത്തൻ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നും പറയുന്നു. ക്രിസ്തു വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ! പൌലൂസ് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങിയോ! അല്ല പൌലൂസിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ സ്നാനം ഏറ്റുവോ! (1കോ 112-13.) ക്രിസ്തു വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ പൌലൂസ് ഒരു

സ്നാനം ഏല്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ല. പല സഭകളെ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ല.

എന്നാൽ പലരും പല സഭകൾ പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു പരിഹരിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാവരും ക്രിസ്തു നിയമിച്ചാക്കിയ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർപാപ്പായെ സഭയിലെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കണം. റോമാസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ ഈ പത്രോസാണ്. ആ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അധികാരത്തെ പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ പൊലൂസ് "ശ്രേഷ്ഠാധികാരം" എന്നെഴുതുന്നു. "ഏതു ദേഹിയും ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തിന് കീഴടങ്ങിയിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ലാതെ ഒരധികാരവുമില്ല. ഉള്ള അധികാരമോ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ആകയാൽ അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു. എന്നാൽ മറുക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ ശിക്ഷാവിധിയെ പ്രാപിക്കും (റോമാ.13:1-2) ഈ പൌലൂസ് മറ്റു സഭകൾക്കെഴുതുമ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠാധികാരമെന്നെഴുതുന്നില്ല. "നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവർ" എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു "നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. അവർക്കു ഞോയിപ്പിക്കേവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതു അവർ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ല. സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ചെയ്യേണ്ടതിൻ തന്നെ, അല്ലാത്താൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല." (1 കോ.13:17)

എന്നാൽ ഭിന്നിച്ച പല സഭകളായി നില്ക്കുന്നവർ റോമിലെ മാർപാപ്പയുടെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തിന് വഴങ്ങാൻ കൂട്ടിക്കുന്നില്ല. അവർ ശ്രമിക്കുന്നതു വിഭിന്ന സഭകളായി തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഒരുഐക്യത ഉണ്ടാക്കുവാനാണ്. അങ്ങിനെ ആയാൽ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവും അധികാരവും നില നിറുത്താം. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പിശ

കിനെ പറ്റി മറ്റു സഭക്കാർ കുറും പറയുകയുമില്ല. എന്നാ
 ണ് അവരുടെ ചിന്ത. ക്രൈസ്തവസഭകളെല്ലാം പരസ്പരം
 സ്നേഹിക്കണമെന്ന പ്രസംഗിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും സന്തോഷ
 വുമായിരിക്കും. സഭകൾ തമ്മിൽ ഐക്യം പാലിക്കണമെന്നാ
 മാന്തോമാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരിക്കൽ മനോരമയിൽ പ്രസി
 ലംചെയ്തു. അതിനടുത്ത മനോരമയിൽ സഭകളെല്ലാം ഐക്യ
 മത്യന്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് കാതോലിക്കാബാവായും
 പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. അതിനടുത്ത മനോരമയിൽ ഒരു ജാതി, ഒരു
 മതം, ഒരു ദൈവം എന്ന നാണുഗ്രവിന്റെ ഉപദേശം പാലിച്ചു
 എല്ലാവരും ജാതിമതഭേദമെന്യെ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണ
 മെന്ന് ശിവഗിരി തീർത്ഥാടനക്കാരും പ്രസംഗിച്ചതായി പ്രസി
 ലംചെയ്തു. എല്ലാവർക്കും പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു
 കാര്യമാണിത്. ഇതുകൊണ്ട് സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നത
 തിന്ന് ഒന്നാകുമോ? അതൊട്ടില്ലതാനും.

ക്രിസ്തു ഒരു സഭയെമാത്രമെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളു. അ
 തിനെ ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു മാമോദീസാ
 യുമെ ഉള്ളു. (എപ്പേ. 4.5.) ആ സഭയിൽ ക്രിസ്തു ആത്മസ്വ
 രൂപിയായി ഇന്നും അധിവസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ സഭ
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്നു. (എപ്പോ. 1.23) സഭയുടെ തല
 ക്രിസ്തുവാകുന്നു. (എപ്പേ. 4.15.) എന്നാൽ ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ അദ്ദ
 ശ്യനാണ്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ സഭാതലവൻ ക്രിസ്തുവു
 ണെന്ന് എല്ലാ സഭക്കാർക്കും പറയാം. സഭയുടെ ദൃശ്യതല
 വനായി ഇരിപ്പാൻ ക്രിസ്തു നിയമിച്ചാക്കിയ പത്രോസിന്റെ
 പിൻഗാമിയായി അതതു കാലം വാഴുന്ന മാർപാപ്പായെ സഭാ
 തലവനായി സ്വീകരിപ്പാൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുറത്തു
 പോയിട്ടുള്ള സഭകൾക്കൊന്നിനും സമ്മതമില്ല. ഏക ദൃശാ
 തലവനെ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ ഭിന്നത തീരും. ചാതാള

വാതിലുടൻ അതിനെ വിജയിക്കുകയില്ലെന്നും. ക്രിസ്തു വാശാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (മത്താ. 16. 18.)

വിഭിന്ന സഭകളുണ്ടാക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവൻ ആരെങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു അവൻ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു തിരികല്ലു കെട്ടിത്തൂക്കി സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധത്തിലേയ്ക്കു താഴ്ത്തിക്കളിയുന്നതായിരിക്കും. (മത്താ. 18. 6.) ഇടക്കു വാതിലിൽ കൂടെ അകത്തു പ്രവേശിക്കുവിൻ. നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നവാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴിവിസ്താരമേറിയതുമാകുന്നു. ജീവകലാശാസ്ത്രം പോകുന്ന വാതിൽ ഇടക്കവും വഴിഞ്ഞെക്കുവുമാകുന്നു. അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കവുമാത്രം. കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അവർ ആടുകളുടെ വേഷമെടുത്തു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു. അകമെയോ അവർ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളാകുന്നു. (മത്താ. 7. 13-15) എന്ന് കർത്താവു പറയുന്നു. ഏകദേശ്യ തലവനെ സ്വീകരിച്ചുനില്ക്കുക എന്നതു ഇടക്കുവാതിലാകുന്നു. അതിൽകൂടി അകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇവക്കാക്കും സമ്മതമില്ല.

1857-ൽ എപ്പിസ്കോപ്പാലിയൻ സഭയിൽപ്പെട്ട ചിലർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലോർഡ് ഹാലിഫാക്സ് പ്രള മുതലായവരുടെ പിൻ തുണയോടുകൂടെ എ. പി. യു. സി. (Association for promoting the unity of christendom) എന്നൊരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനായി ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി. അനേകം മഹാത്മാർ അതിനെ പുകഴ്ത്തിപ്പ്രസംഗിച്ചു. അങ്ങിനെ അതു അവസാനിച്ചു. പിന്നീടു ഇ. സി. എ. (Eastern Church Association.) എന്ന ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു വേറെ ചിലർ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യം കൈവരുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പലരും

അതിന് മംഗളം ആശംസിച്ചു കൈകൊട്ടി. അങ്ങിനെ അവരും പോയി. അതു കഴിഞ്ഞു എ. ഇ. ഒ. സി (Anglican and Eastern Orthodox Church union) എന്നൊരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു പിന്നത്തെ തലമുറക്കാർ കുറെക്കാലം പരിശ്രമിച്ചു. വളരെ നല്ലതാണെന്നു ലോക രെല്ലാം പറഞ്ഞു. പിന്നീട് സി. യു. എഫ്. (Church unity Foundation) എന്ന ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു പിന്നത്തെ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ചിലർ സഭകളുടെ ഐക്യം കൈവരുത്തുവാൻ കാടിനടന്നു. അവരുടെ പരിശ്രമവും പ്രസംഗത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ഇപ്പോൾ (W. C. C.) “സഭൈക്യത്തിനുള്ള ലോകസഭാ കൗൺസിൽ” എന്നൊരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു സഭകളുടെ ഐക്യത്തിന് പരിശ്രമിക്കുന്നു. നാശത്തിലേക്കിപോകുന്ന വാതിൽ മനുഷ്യരുടെ വലുതാക്കുവാൻ അവർ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭ ഏകമായിരിക്കണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തു നിയമിച്ചാക്കിയ സഭാതലവനായ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി വരുന്ന മാർപാപ്പയെ സഭാതലവനായി സ്വീകരിച്ചു നടന്നാൽ മതി. അതു എല്ലാവർക്കും അറിയാം താനും. എങ്കിലും എല്ലാവരും ഏകതലവന്റെ കീഴിൽ വരികയെന്നതു അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇടുങ്ങിയ വഴിയാണ്. അതിൽകൂടെ അകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവർ ചുരുക്കമാണെന്നു അവർക്കറിയാം. വിസ്ഥാരമേറിയ വഴി തുറന്നുകൊടുത്തു എല്ലാസഭക്കാരെയും വിഭിന്നതയിൽ തന്നെ നിലനിർത്തുന്നതു ആണ് എടുപ്പം എന്നവർ കരുതുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാർ പതിനൊന്നുപേരും നല്ലവരായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു തലവനില്ലാതിരുന്നാൽ അവർ ഭിന്നിച്ചു പലതായി പോകുമെന്നു കണ്ടതിനാലാണ് ക്രിസ്തു പത്രോസിനെ അവർക്കു തലവനായി നിയമിച്ചതു. പത്രോസ് പല ബലഹീനതകൾ ഉള്ളയാളായിരുന്നു.

എങ്കിലും ആ ബലഹീനതകൾ ഒന്നും സത്യവിശ്വാസവും സഭാചാരവും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായി വരാതിരിക്കുവാൻ വണ്ണം, സഭയിൽ ഇരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് സഭയെ കാത്തുകൊള്ളുവാൻ സാധിക്കും. “ഞാൻ ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടെ എല്ലാ നാളും, ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന് ക്രിസ്തുതന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്” (മത്ത. 28:20) അതിനാൽ പഴയകാലത്തെ മാപ്പാപ്പാമാരെ കുറ്റം പറഞ്ഞ് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരാതെ മാറി നില്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സഭാചാരവും ഏതൊക്കയാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതു സഭയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകുന്നതിനാലാണ്. അതിനാൽ സഭയെ വിശ്വസിച്ചു നില്ക്കണം.

എന്നാൽ ആ ഇടയ്ക്കുവഴി കണ്ടുപിടിച്ചു അതിലെ പോകാതെ വേറെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് കാർ മറ്റൊരു വഴി നോക്കി. എല്ലാ സഭകൾക്കും സ്വീകാര്യമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരുപൊതുതത്വം (Fundamental principle) രൂപീകരിച്ചു ഒരു നല്ല ഭരണഘടനയും ഉണ്ടാക്കി എല്ലാവരെയും അതിൽ ചേർക്കുകയോജിപ്പിച്ചു ഒരു ഐക്യതയുണ്ടാക്കുവാനാണ് അവർ ശ്രമിച്ചത്. പലരും ആ അഭിപ്രായത്തോടു ചേർന്നു. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലുള്ള ഫണ്ടമൻറാലിസ്റ്റ് സഭ അങ്ങിനെ തുടങ്ങിയതാണ്. ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും വേറൊരു പുതിയ സഭകളുടെ ഉണ്ടാക്കുവാനല്ലാതെ നിലവിലിരിക്കുന്ന സഭകളിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ജെയിംസ്. ഓ. കെല്ലി. എന്നൊരു മെഥേഡിസ്റ്റ് സഭക്കാരനും ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു പുനര്രെകൃത്തിന് ശ്രമിച്ചു. ക്രിസ്തീയ സഭ; ക്രിസ്തീയ പ്രമാണം എന്നല്ലാതെ ഇപ്പോഴുള്ള വിവിധപേരുകളൊന്നും പാടില്ല. എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 1714-ൽ തുടങ്ങിയതാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ച്

എന്ന സഭ. അവർക്കും വേറൊരു പുതിയ സഭയുണ്ടാക്കുവാനു
 ഞ്ഞാൽ മറ്റൊന്നും സാധിച്ചിട്ടില്ല. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാ
 ണിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ഇതേരീതിയിൽ വേറൊരു കൂട്ടർ
 ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി. തൽഫലമായുണ്ടായതാണ് നസ്രായ
 ക്കാരന്റെ പെന്തിക്കോസ്ത് സഭ. (Pentecost Church of
 the Nazarin) റവ. വില്യം ക്രിസ്റ്റൻ എന്നൊരാൾ പിന്നീട്
 ഇതേമാറ്റത്തിൽ കൂടെ ഒരു സഭാഐക്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ
 ശ്രമിച്ചു. തൽഫലമായുണ്ടായതാണ് ഇന്ന് അമേരിക്കയിലുള്ള
 "ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭ. (Church of the Living
 God) എല്ലാസഭക്കാരും നിഷ്പ്രയാസം സ്വീകരിക്കണമെന്ന
 കരുതി ഒരു പുതിയ വിശ്വാസ പ്രമാണവും ഭരണഘടനയും
 നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് 1915-ൽ ആരംഭിച്ചതാണ് കൂട്ടായ്മയുടെ
 ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരുടെ സഭ. (Church of Christian
 workers for fellowship) വിഭിന്ന സഭകളുണ്ടാകാൻ കാര
 ണം. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭയെ അനുസരിക്കാതെ പോയ
 താണ്. തെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴം പഠിക്കുവാൻ
 സാധിക്കുകയില്ല. അൻസരണക്കേടിൽ തുടങ്ങിയത് അനുസ
 രണം കെട്ടതായിവളന്നു. സഭയെ അനുസരിക്കാത്തവൻ നി
 നക്കു ചുങ്കക്കാരൻ പോലെയും പോലെയിരിക്കട്ടെ (മത്താ. 18. 17)
 എന്ന് ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതു കൂട്ടാക്കാതെ പോയ
 താണ് ഈ ഭിന്നതകൾക്കെല്ലാം കാരണം.

ഇതിലൊക്കെ സമത്വനാരായ വേറെ ചിലതുണ്ട്.
 അവർ പറയുന്നത് ക്രിസ്തു ഒരു സഭയെ സ്വപിച്ഛിച്ചിട്ടില്ല എ
 ന്നാണ് അതും ശരിയല്ല. ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ കീഴ്പ്പായുടെമേൽ
 സ്ഥാപിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് തനിക്ക് ആ സഭയിൽ ഇരുന്നും,
 അതിനെ തന്റെ ശരീരമായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ലോകാ
 വസാനം വരെ വേല ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. അങ്ങിനെ
 സഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാക്കണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തു

കന്യാസ്ത്രീയമ്മയിൽനിന്നെടുത്ത ശരീരം വിടണം. അങ്ങനെ മരിച്ചശേഷം ആത്മസ്വരൂപിയായിവന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ അധിവസിച്ചുകിട്ടി മാത്രമെ അവരെ തന്റെ ശരീരമാകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനായി ചെന്തിക്കോസ്റ്റ് ദിവസത്തിൽ അഗ്നിനാവിന്റെ സഭാശൃത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ മേൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എഴുന്നള്ളി അവരെ തന്റെ ശരീരമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ഒരുവനില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇവനുള്ളവനല്ല. (1ാമ.8.9) എന്നു പൌലസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങളുടെ നല്ലതാകുന്നു. ഞാൻ പോകാത്താൽ ആശ്വാസപ്രദൻ നിങ്ങളിലേക്ക് വരികയില്ല. ഞാൻപോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കും (2ാമ.16.7.) ഞാൻ പോകയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരികയും ചെയ്യും (3ാമ.14.28.) എന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു ശരീരം വിടാതിരുന്നാൽ ശ്ലീഹന്മാരിലേക്ക് വരാൻ സാധിക്കുകയില്ല ക്രിസ്തു മരിച്ചശേഷം ആത്മസ്വരൂപിയായി തനിക്ക് അവരിൽ എഴുന്നള്ളി അവരെ തന്റെ സഭയാക്കാം. അങ്ങിനെ ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ പണിതു. കർത്താവ് രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരെ ദിനംപ്രതി ആ സഭയോടു ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. (അപ്പ.പ്ര.2.47)

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ, മറ്റു സഭകളെപ്പോലെ വെറും ഒരു ആൾക്കൂട്ടമല്ല. അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഏക ശരീരമാണ്. (അപ്പ.1.23) (അപ്പ.4.12) സഭയുടെ അടിസ്ഥാന പാറയും ക്രിസ്തുവാണ് (1പത്രോ2.6) ആ പാറയിൽ നിന്നുള്ള ജീവജലം കൂടാശകര വഴിയായി നമ്മിലേക്ക് ഒഴുക്കിത്തരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വക കാര്യങ്ങളൊന്നും പുതുതായി ഉണ്ടായ സഭകൾ

കില്ല. അതിലുള്ള വിശ്വാസവും അവകില്ല. പെന്തിക്കോ സ്തീലുണ്ടായസഭ പത്രോസിന്റെയും: ശേഷം അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും നിയന്ത്രണത്തിൽ ഇരുന്നു. അവർ ദിനംപ്രതി കുർബാന അപ്പിച്ചു വന്നു.

സാക്ഷാത്തായ ക്രൈസ്തവസഭാ പുനര്രെകുപ്തം തേടികണ്ടുപിടിച്ചുനവർത്തിച്ച മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ടു്. അവർ പൂർവ്വീകമായ തങ്ങളുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനരീതി പാലിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവു പറഞ്ഞ ഇടുക്കു് വാതിലിൽകൂടെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചവരാണ് പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാപ്പാപ്പായെ സഭാതലവനായി അവർ സ്വീകരിച്ചു. കത്തോലിക്കാസഭയെവിട്ടു് അകന്നു നിന്നിരുന്ന കുറെ ഏകസ്വഭാവവാദികൾ 1442-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. ദത്താനിയൻ ശീശ്മയിലിരുന്ന ഒരു പാത്രിയർക്കീസും കുറെ ജനങ്ങളും 1595-ൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. 1718-ൽ ശീശ്മയിലായിരുന്ന കുറെ ഈ ഗുപ്തായക്കാരും അവരുടെ വൈദികരും പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. 1724-ൽ മല്ലയിറു ശീശ്മക്കാരായിരുന്ന കുറെ ഗ്രീക്കുകാർ പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. 1791-ൽ ഒരു യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസും കുറെ ജനങ്ങളും കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. പിന്നീടു് ഗ്രീക്കുകാരിൽപ്പെട്ട അനേകർ അവരുടെ റീത്തു അനുവദിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽചേർന്നു. 1830-ൽ കുറെ അർമ്മനായക്കാർ അവരുടെ ആരാധനരീതി അനുവദിച്ചു കൊണ്ടു് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു. 1881-ൽ ഒരു യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസും കുറെ ജനങ്ങളും പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു. 1930-ൽ ഈ കേരളത്തിൽ മലങ്കരയാക്കോബായ സഭയിലായിരുന്ന ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആരാധനരീതി അനുവദിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനര്രെകുപ്തപ്പെട്ടു.

കത്തോലിക്കാസഭ മൂന്നുപറ ശോതമ്പു മാവു മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുവാനായി ഒരു സ്രീ എടുത്തു അതിൽ വച്ചു പുളിമാ വിനോദ സദൃശ്യമാകുന്നു. ആ ചെറിയ പുളിമാവു ആ മൂന്നു പറമാവിനെയും പുളിപ്പിക്കും പുളിപ്പില്ലാത്ത ആ മൂന്നു പറമാവിൽ ലയിച്ചു ആ പുളിമാവു അതിന്റെ പുളിപ്പിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളയുകയില്ല. അതുപോലെ ലോകത്തെ മുഴുവൻ സത്യദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവിലേക്കും ദൈവിക അനുസരണത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവരുവാനായി, വചനമായദൈവംലോകത്തിൽ വന്നു സ്ഥാപിച്ചതാണ്, ക്രിസ്തുവിന്റെസഭ. അതു ലോകത്തെ മുഴുവനും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതാണ്. അതു പലതരം വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുകയില്ല. ഭിന്നിച്ചുപോയ മക്കളോടു കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുള്ള സ്വന്തമാപവും സ്നേഹവും ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ആ സഭാമാതാവു അവരെ ഐക്യതയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലുള്ള സുറിയാനിസഭകൾ എല്ലാം അതനുസരിച്ചുപ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ എത്രയോ നന്നായിരിക്കുമായിരുന്നു. ചിന്തിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 7.

പരേതരുടെ ആത്മാക്കൾ

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ തിരുസഭയിലെ ആളുകൾ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവരിൽ ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ ഭൂമിയിൽ ശരീരത്തോടുകൂടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ശരീരം വിട്ടെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്ക് തക്ക യോഗ്യത നേടിയിട്ടില്ലാത്തവർ ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പുണ്യ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചവർ ദൈവദൂതന്മാരെപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു പാകുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മരണംമൂലം ഭൂമിയിലെ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭാ ശരീരത്തിൽ നിന്നും അയാൾ അന്യനായി തീരുന്നില്ല. അയാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലാകാൻ തക്ക യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ദൈവം തന്റെ പുത്രവാത്സല്യം കൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഒരു ശുദ്ധീകരണമാറ്റം ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നു. പത്രോസ്സ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “യേശു ജഡത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ആത്മാവിൽ ജീവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആത്മാവിൽതന്നെ, താൻ പോയി പണ്ടു നോഹയുടെ ദിവസങ്ങളിൽ പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘക്ഷമ കാത്തിരിക്കെ, അനുതപിക്കാത്തവരായി തടവിലുള്ള ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. (1. പത്രോ. 3. 18-19).

യേശു മരിച്ചതിനു ശേഷമായും ശരീരത്തോടു കൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനുമുമ്പായും നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമാണിത്. ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചഎന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഈ തടവുസ്ഥലം, സ്വർഗ്ഗവുമല്ല, നരകവുമല്ല എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരോടു പ്രസംഗിക്കേണ്ട യാവശ്യമില്ല. നരകത്തിലുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചാൽ അവർ അതു അനുസരിക്കുകയുമില്ല. പ്രസംഗിച്ചത് അവിടെയുള്ള ആത്മാക്കൾ കേട്ട് ഗ്രഹിച്ച ശുദ്ധീകരണം നേടത്തക്ക നിലയിലുള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ ആണെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. സ്വർഗ്ഗത്തിനതക്ക വിശുദ്ധീകരണത്തെയും നരകത്തിന്തക്ക കുറ്റക്കാരാകാതെയും ഈ ഭൂമിയിലെ സഭയിൽ നിന്നും മരണമൂലം കടന്നുപോകുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടു്. അവർക്കു് ഒരു അവസരം കൂടെനല്കിയാൽ അവിടെ വെച്ചു് അവർ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അതിനുള്ള സ്ഥലമായതു് കൊണ്ടാണു് അതിനെ തടവുസ്ഥലമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനു് ശുദ്ധീകരണസ്ഥലമെന്നും, ദണ്ഡനസ്ഥലമെന്നും പരദീസാ എന്നും പാതാളമെന്നും പലപ്പേരുകൾ പറയുന്നുണ്ടു്. യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പാതാളം എന്ന് പേരാണ് പലയിടത്തും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതു്.

യേശു കുരിശിൽ കിടന്നപ്പോൾ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തായി കുരിശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കള്ളൻ അനുതപിച്ചു. കത്തോവെ, നീ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെയും ഒത്തുകൊള്ളണമെ എന്നും അയാൾ യേശുവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അതിനു മരുപടിയായി യേശു നീ ഇന്നും എന്തോടുകൂടെ പരദീസായിൽ ഇരിക്കും (ലൂക്കോ.23-41-42) എന്നും കല്പിച്ചു. ഇവിടെ പരദീസാ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്റെ വേറൊരു പേരാണ്. യേശു മരിച്ചു എങ്കിലും അന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് പോയില്ല. അതിനാൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞി

രിക്കുന്ന പരദീസം സ്വർഗ്ഗമല്ല. മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മാക്കൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കാണ് യേശുപോയത്. ക്രിസ്തു കരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചത് ആദാം മുതലുള്ള തന്റെ പരേതക്കു വേണ്ടിയും കൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ. സ്വർഗ്ഗവേദശതത്തിന് തക്ക യോഗ്യതകളെല്ലാം തികഞ്ഞവരായി മരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചുരുക്കമാണ്. അതുപോലെതന്നെ നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളയത്തക്കവണ്ണം പരമ ദുഷ്ടന്മാരായി മരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും ചുരുക്കമാണ്. മരിച്ചു ശരീരം വിട്ടശേഷം ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തുവെച്ചു തങ്ങളുടെ പേരായ്കകളും ബലഹീനതകളും പരിഹരിച്ച ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ദൈവം തന്റെ കരുണയർത്ഥം അവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ സിംഗലമാണ് സ്വർഗ്ഗം പൌലസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടം വിട്ടു പിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (പി.ലി. 1.23.) ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്താണ്. (എ.ഇ. 12.2) ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചതിനുവേണ്ടി കൊല്ലപ്പെട്ട ആളാണ് പൌലസ്. സ്വജീവനെക്കാൾ അദ്ദേഹം യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ദണ്ഡനസ്ഥലത്തേക്കുപോകേണ്ടാ. അവർക്ക് നേരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകാം. നാം ഈ ശരീരത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ കാണുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എങ്ങാൽ. ഈ ശരീരം വിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ആത്മാക്കൾക്ക് പരസ്പരം കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും കഴിയും. പൌലസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "ശരീരത്തോടുകൂടെയോ ശരീരംകൂടാതെയോ എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. ദൈവം അറിയുന്നു. ഞാൻ പരദീസായോളം എടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്മാരുടെ ആവർത്തിപ്പാൻ കഴിയത്തക്ക വലുതാ

ങ്ങൾ കേട്ടു (2. കോ 12.4) ആത്മാക്കൾക്കു തമ്മിൽതമ്മിൽ കാണാനും കേൾക്കാനും കഴിയുംഎന്നും അതിൽ നിന്നും അനു മിക്കാം.

ഇനിയും വേറൊരു കൂട്ടരുണ്ടു്. അവർ തെറ്റു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ഓരോ ന്യായത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആയിരിക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണു് നരകം. വ്യഭിചാരിയായ ഒരുവന്റെ ആത്മാവു് അവിടേക്കു് ചെല്ലുന്നു. അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ വ്യഭിചാരിയായ ഇവനെ മർദ്ദിച്ചു മര്യാദപഠിപ്പിക്കണം എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പല്ലുകടിച്ചു അവന്റെനേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു് അവനെ മർദ്ദിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർ വ്യഭിചാരികളല്ലെങ്കിലും അവരിൽചിലർ മോഷ്ടാവോ അക്രമിയോ ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ വ്യഭിചാരികൾ മോഷ്ടാവും അക്രമിയുമായ ഇവനെ മര്യാദപഠിപ്പിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവന്റെനേരെ പല്ലുകടിച്ചു അവനെ മർദ്ദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരുവൻ കലപാതകൻ ആയിരിക്കും. അവനെ വെറുതെ വിടാൻ പാടില്ലെന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് എല്ലാവരുംകൂടി അവനെ മർദ്ദിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ അവിടെ എപ്പോഴും പകരംവീട്ടലായിരിക്കും നടക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തു പറയുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും അവനന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു് തക്ക വണ്ണം പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. (മത്താ. 16.27) ദുഷ്ടന്മാർ നിത്യ ദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ നിത്യ ജീവനിലേക്കും പോകും. (മത്താ. 25.46) (മർക്കോ. 9.45) മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും. അവർ പലവിധത്തിലുള്ള ഇടർച്ചകളേയും അധർമ്മങ്ങളെയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു തീച്ചുളയിൽ ഇട്ടുകളയും അവിടെ കറച്ചിലും പല്ലുകടിച്ചും ഉണ്ടാകും. മത്താ. (13. 41. 42) പരമദുഷ്ടന്മാരായി ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ആത്മാക്കൾ ചെന്നുചേരുന്ന ഈ സ്ഥലമാണു് നരകം. എന്നാൽ നരകമില്ലെന്നു് റസൽസഭക്കാർ പറയുന്നു. അതു വേദപുസ്തകാനുസരണമല്ല.

യേശു ഒരിക്കൽ ശമറിയായിൽകൂടി യരൂശലേമിലേക്ക് പോകയായിരുന്നു. ശമറിയക്കാർ യരൂശലേമിലെ സത്യദൈവാരാധനവിട്ട് ഗർസീം മലയിൽ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നിരുന്നവർ ആയിരുന്നു. യേശു ശമറിയായിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ രാത്രി താമസിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാട് ചെയ്യുവാൻ ശിഷ്യന്മാർ മുൻകൂട്ടി ശമറിയായിലേക്ക് പോയി. യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ഗർസീം മലയിലെ ആരാധനയ്ക്കുചെല്ലാതെ, യരൂശലേമിലേക്കു പോകയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ശമറിയക്കാർക്ക് വിരോധംതോന്നി. യേശുവിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അവർ ഇടംകൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ യാക്കോബിനും യോഹന്നാനും ശമറിയക്കാരോടു വൈരാഗ്യംതോന്നി. അവർ യേശുവിനോടു ദൈവം ആകാശത്തുനിന്നു അഗ്നിയിറക്കി ഇവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയുവാൻ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിന് അവിടത്തേക്ക് സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു അവരെ ശാസിച്ചു. നിങ്ങൾ ഏതു ആത്മാവിനുള്ളവരാണെന്ന് അറിയുന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോ. 9. 51-56)

യേശു നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്, നാം തന്റെ ഉപദേശാനുസരണം ജീവിക്കുക, മരണാനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുചേരണമെന്നുള്ള ആത്മാവിലാണ്. ദുഷ്ടന്മാരോട് ദുഷ്ടത കണിക്കണമെന്നും മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റങ്ങൾക്ക് തക്കതായ പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നും മറ്റും കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം മരണാനന്തരം ചെന്നുചേരുന്നത് നരകത്തിലായിരിക്കും. അവിടെ എപ്പോഴും പല്ലുകടിയും കരച്ചിലുമെ കേൾപ്പാനുള്ള ശമറിയക്കാർ യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്തതിനാൽ യേശു വേറൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി താമസിച്ചു. അഗ്നിയിറക്കി ആരെയും ചൂട്ടു നശിപ്പിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. നാം ഇവിടെവെച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ

ഒരു തഴക്കം നമ്മുടെ ആത്മാവോടുള്ള ഉണ്ടായിരിക്കും. നമ്മുടെ ആളുതപവും നമ്മുടെ ആത്മാവിനുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നദികൾ ഒഴുകി കടലിൽ ചെന്നുചേർന്നു് ഒന്നാകുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ മരണശേഷം നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾ ലയിച്ചു ഒന്നായി പോകയില്ല. മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കൾ അവരുടെ ആളുതപത്തോടുള്ളയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ തഴക്കത്തിലും ഇരിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് ആത്മാക്കളെ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും.

നരകത്തിലുള്ള ആത്മാക്കൾ ഭാരോന്മുഖംപറഞ്ഞു് പരസ്പരം ഉപദ്രവിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഭണ്ഡനസ്ഥലത്തുള്ള ആത്മാക്കൾ പരസ്പരം തെറുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു് കൊണ്ടു നന്നാകുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണ് നരകത്തിലെയും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെയും ആത്മാക്കൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കളെ കുറിച്ച് ഫെസക്കിയേൽ പ്രവാചകൻ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരെ എന്റെ കല്ലുകകളിൽപ്രകാരം നടക്കുമാറാക്കും. അവർ എന്റെ ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചു അവയെ ചെയ്യും. (ഐ.സക്കി. 36.27) ഭണ്ഡനസ്ഥലത്തുള്ള ആത്മാക്കളെല്ലാം ഇങ്ങിനെ സ്വസ്തുത്തിനതക്ക യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചു് സ്വസ്തുത്തിലേക്കു പോകും. സ്വസ്തുത്തിൽ കുറവുള്ളവരാകുമില്ല. അവരെകുറിച്ച് യരമിയാ പ്രവാചകൻ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഇനിയും ഒരുവനും തന്റെ അയൽക്കാരനോടും, സഹോദരനോടും യഹോവായെ അറിയുക എന്നു് ഇപദേശിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരിൽ ചെറിയവൻ മുതൽ വലിയവനാവരെയും എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും എന്നു് യഹോവാ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യത്തെ മോചിച്ചു. അവരുടെ പാപത്തെ ഞാൻ ഇനിയും

ഓർക്കുകയുമില്ല. (യറ.31.34.) പൌലുസ് മൂന്നാം സ്വപ്നംവരെ ഒരിക്കൽ ആത്മദൃഷ്ടിയിൽ വീക്ഷിച്ചു കണ്ടതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (2.കോ.12.2-4) അതത്രേ സാക്ഷാൽ സ്വപ്നം.

ഒരിക്കൽ ഒരുനല്ല ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വേദപുസ്തകം നല്ലതുപോലെ പഠിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ആളുകളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി മാമോദീസാ മുക്കി തിരുസഭയിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹവും മരിച്ചു. സ്വപ്നത്തിൽ കയറാൻ ചെന്നു. അപ്പോൾ സ്വപ്നരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്ക് തരമെന്നു കല്പിച്ചു കർത്താവിൽ നിന്നും പ്രാപിച്ചു താക്കോലുമായി പത്രോസ് സ്വപ്നരാജ്യത്തിന്റെ വാതിൽ നില്ക്കുന്നതായി കണ്ടു. എന്നെ അകത്തേക്ക് ഒന്നു വിടണം എന്നു അദ്ദേഹം പത്രോസിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഉടനെ പത്രോസ് അദ്ദേഹത്തോടു നിങ്ങൾ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലമെന്നു പറയുന്ന ആകാണുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു, അവിടുത്തെ ശുദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞുവന്നാൽ ഇവിടെ കയറാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു വലിയമ്മയുടെ ആത്മാവിനെയും കൂട്ടികൊണ്ടു കുറെ മാലാഖമാർ വന്നു. പത്രോസ് മാറികൊടുത്തു. അവർ യാതൊരു തടസവും കൂടാതെ സ്വപ്നത്തിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പത്രോസിനോടു, അയ്യോ! അതു ഞാൻ ഉപദേശിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഒരു വലിയമ്മയാണു്. അവരെ അകത്തേക്ക് വിടാം എന്നെ വിടുകയില്ല. ഇതുകുറെ കടുപ്പമാണു് എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിച്ചാൽ കേൾക്കും (ലൂക്കോ. 11.9) എന്നൊരു വേദവാക്യം അദ്ദേഹത്തിനു് ഓർമ്മയിൽ വന്നു. എന്നെ കൂടെ അകത്തേക്ക് വിട്ടെത്തിയാക എന്നു അദ്ദേഹം മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പത്രോസ് മാറികൊടുത്തു. അദ്ദേഹം

അകത്തേക്ക് കയറി പോകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു ചെറിയ ദുസ്തടകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൈതുകമുള്ളതായി വല്ലതും കണ്ടാൽ അതു തന്റെ സ്വന്തമാക്കണം എന്നൊരു ദുർബ്ബോധം ആ ആത്മാവിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വഗൃത്തിൽ കയറി ഒരു വിശുദ്ധന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവിടെ കൈതുകമുള്ള ഒരു സാധനം കണ്ടു. അതു കൈക്കലാക്കണമെന്ന് തോന്നി. സ്വഗൃത്തിലും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തും നരകത്തിലുമുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് എല്ലാം പരസ്പരം ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ അറിയുവാൻ സാധിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയ വിചാരം അവിടെയുള്ള എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു. അവർ പരസ്പരം നോക്കി ചിരി തുടങ്ങി.

നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിററ ദ്രിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുക. നിനക്ക് സ്വഗൃത്തിൽ നിക്ഷേപമുണ്ടാകും. എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ദുഃഖത്തോടുകൂടെ ഇറങ്ങിപ്പോയ ധനികനെപോലെ (ലൂക്ക. 18.23) ഇദ്ദേഹം മൂന്നുവരേനായി അവിടെ നിന്നിറങ്ങി. വേറൊരു വിശുദ്ധന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നു. അവിടെയും ഒരു വിശിഷ്ട സാധനം കണ്ടു. അതു തട്ടി എടുക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ഉടനെ അതു അവിടെ ഉള്ള എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു ചിരിച്ചു. ലജ്ജിതനായി അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങി, ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സ്വഗൃതം പരമാനന്ദസ്ഥലമാണ്. പക്ഷെ അതു അനുഭവിപ്പാൻ എനിക്കു എന്തോ കുറവുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് നിലുന്വേൾ, പത്രോസു പറഞ്ഞ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യം ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹം പത്രോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അന്വേഷിച്ചു. പത്രോസ് അതു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് പരസ്പരം ബലഹീ

ദനകളും അവശതകളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു നന്നാക്കുവാൻ തക്ക അനുകമ്പയും സ്നേഹവും ഉണ്ടു്. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം വേണ്ട ശുദ്ധീകരണംപ്രാപിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു. പത്രോസിനു് വലിയ സന്തോഷമായി. വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തു. മാലാഖമാർവന്നു് അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹം അവിടെ വിശുദ്ധന്മാരോടും മാലാഖമാരോടുംകൂടി സദാ ദൈവത്തിനു് സ്തുതിഗീതങ്ങൾ പാടി ആനന്ദിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാർക്കുകയുംചെയ്തു.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ഭൂമിയിൽനിന്നു് വളരെ അകലത്തിലായി സ്മിതിചെയ്യുന്ന എങ്കിലും അവയുടെ സഹായം ഭൂമിക്കു് ലഭിക്കുന്നു. സൂര്യന്റെ വെളിച്ചവും ചൂടും തട്ടിയാണു് ലോകത്തിൽ വൃക്ഷലതാദികളും മറ്റും ജീവികളും വളരുന്നതു്. ചന്ദ്രൻ സൂര്യനിൽനിന്നും വെളിച്ചം പ്രാപിച്ചു അതിനെ ഭൂമിയിലേക്കു യച്ച ഭൂമിയിൽ വേലിയേറ്റവും വേലിയിറക്കവും ഉണ്ടാക്കി കൃഷിസ്ഥലങ്ങളേയും ജലാശയങ്ങളേയും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ നക്ഷത്രങ്ങളും പലവിധത്തിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടു്. യേശുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി വിദ്യാന്മാർ ഗ്രഹിച്ചതു് നക്ഷത്രംകണ്ടാണു്. ഇതുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നവരും, ശുദ്ധീകരണസംഗമത്തിലിരിക്കുന്നവരും, ഭൂമിയിലെ സഭയിലിരിക്കുന്നവരും പരസ്പരം സഹായിക്കേണ്ടതും സഹകരിക്കേണ്ടതുമാണു്. നാം മരിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നവർ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മദ്ധ്യസ്ഥരായവർക്കുവേണ്ടി നാം അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം.

അദ്ധ്യായം 8.

തിരു സഭയുടെ മാതാവ്.

യോഗ്യതയുള്ള ഒരു അമ്മയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ആ അമ്മയിൽ നിന്നു ജനിക്കുവാൻ നമുക്കാർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. നമ്മെ പ്രസവിച്ച അമ്മ നമ്മുടെ അമ്മ. എന്നാൽ ക്രിസ്തു നമ്മെ പോലെയല്ല. അദ്ദേഹം നാം ചെയ്തുപോയ പാപത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് പാപമില്ലാത്ത ഒരു ശരീരം എടുക്കത്തക്ക ഒരു അമ്മയെ നല്ലുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. യേശു രണ്ടാമത്തെ ആദാമാണ്. ഒന്നാമത്തെ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹി ആയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവത്രേ. (1 കോറ. 15. 45) എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ആദാമിനെയും ഹവ്വയേയും ദൈവം പാപമില്ലാത്തവരായി സൃഷ്ടിച്ചു. എങ്കിലും അവർ പിശാചിന് കീഴ്പ്പെട്ടതിനാൽ അവരും അവരുടെ സന്താനങ്ങളും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു അർഹരായി തീർന്നു. ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപം മൂലം മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. (റോമ. 5. 12) അങ്ങിനെ ശിക്ഷാർഹരായ നമ്മെ രക്ഷിച്ചാൻ വന്ന രണ്ടാമത്തെ ആദാമായ ക്രിസ്തു പാപമില്ലാത്ത ശരീരം ഉള്ളവനായിരിക്കണം.

ക്രിസ്തു ജനിച്ചത് കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നാണ്. ആദ്യത്തെ ഹവ്വയെ സൃഷ്ടിച്ചതു പാപമില്ലാത്തവളായിട്ടാണ്. അതു

പോലെ ക്രിസ്തുവീൻ്റെ അമ്മയായ മറിയമും അമലോത്ഭവയായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണം. അങ്ങിനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാതാവു് അമലോത്ഭവയാണെങ്കിൽ മാതാവിൻ്റെ രക്ഷ യേശുവിൽ കൂടെയല്ലല്ലോ എന്ന് വാദിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. യേശുവിനെ പ്രതിയാണ് മാതാവിനു് അമലോത്ഭവം നല്കിയതു്. അതിനാൽ ആ വാദത്തിനു് ന്യായമില്ല. മാതാവിനുണ്ടായിരുന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം യേശുവിനെ പ്രതിനല്ലപ്പെട്ടവയാകയാൽ മാതാവിൻ്റെ രക്ഷയും യേശുവിൽ കൂടെയാണ് ലഭിക്കുന്നതു്. ആകാശത്തിൻ്റെകീഴിൽ മനുഷ്യകുലത്തിൻ്റെ രക്ഷയ്ക്കു് യേശുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും നല്കിയിട്ടില്ല.

യേശുവിൻ്റെ വരവിനെ കുറിച്ചു ലോകത്തെ അറിയിക്കുവാൻ മുന്നോടിയായി അയക്കപ്പെട്ടയാളാണ് യോഹന്നാൻ സ്താപകൻ. അദ്ദേഹത്തിനെ ഗർഭത്തിൽ വഹിച്ചിരുന്ന ഏലിശുബാ, യേശുവിനെ ഗർഭത്തിൽ വഹിച്ചിരുന്ന കന്യക മറിയാമിനെ കണ്ടു അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ ഏലിശുബായുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽകിടന്നു തള്ളി. ഏലിശുബാ മറിയാമിനോടു അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞതു് “നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാകുന്നു. നിൻ്റെ ഉദരഫലവും വാഴ്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ കർത്താവിൻ്റെ അമ്മ എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു് എവിടെനിന്നാണു്.” (ലൂക്കോ. 1.43) എന്നായിരുന്നു. കന്യക മറിയാമിനെ കർത്താവിൻ്റെ അമ്മ, അതായതു് ദൈവമാതാവു എന്ന് ആദ്യമായി വിളിച്ചതു് ഈ ഏലിസബേത്താണു്. അതു പരിശുദ്ധാത്മ നിവേശിതയായി പറഞ്ഞതുമത്രെ. എൻ്റെ ദേഹി കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. എൻ്റെ ആത്മാവു് എൻ്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ ഉല്പസിച്ചിരുന്നു. എന്ന് മാതാവും പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ ഒരു യഹൂദസ്ത്രീ യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അതുതരപ്പെട്ടു.

“നിന്നെ ചുമന്ന വയറും നിന്നെ കുടിപ്പിച്ച മുലകളും എത്രയോ ഭാഗ്യമേറിയതു്” എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോ. 11:27) ഇതിൽനിന്നു എല്ലാം മാതാവ് സകല വിശുദ്ധന്മാരെക്കാളും പരിശുദ്ധയായിരുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

മാതാവിനെ കാണുന്നതെല്ലാം യേശുവിനോടുകൂടെയാണു്. ആട്ടിടയന്മാർ വന്നപ്പോൾ ശിശുവായ യേശുവിനെ അമ്മയോടുകൂടെ കണ്ടു. (ലൂക്കോ. 2.16.) വിപോന്മാർ വന്നപ്പോഴും യേശുവിനെ മാതാവിനോടുകൂടെ കണ്ടു. (മത്താ. 2.11) നാല്പതാംദിവസം യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി ദേവാലയത്തിൽ കാഴ്ച വെച്ചപ്പോഴും മാതാവു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. (ലൂക്കോ. 2.33) ഹെറോദേസു് ശിശുക്കളെയെല്ലാം കൊല്ലിച്ചപ്പോൾ യേശുവിനെ അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനായി മിസ്രേമിലേക്കു് ഓടിപ്പോയപ്പോഴും മാതാവുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. (മത്താ. 2.13.) ഹെറോദേസു് മരിച്ചശേഷം തിരുക്ടുംബം മടങ്ങിവന്നപ്പോഴും മാതാവുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. (മത്താ. 2.20-21.) യേശുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ പെസഹാ പെരുന്നാളിന്നു യേശുവിനെ യറുശലേം ദേവാലയത്തിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയപ്പോഴും, അവിടെ നിന്നു മടങ്ങി പോന്നപ്പോഴും മാതാവു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. (ലൂക്കോ.2.48) കാനായിലെ കല്യാണത്തിനു് യേശുവും മാതാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. (യോഹ.2.1) മാതാവു പറഞ്ഞതനുസരിച്ചാണു് യേശു വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കി അവക്കു് കൊടുത്തതു്. യേശു കുരിശിൽ തൂങ്ങികിടന്നപ്പോഴും മാതാവു കുരിശിൽ ചുവട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. (യോഹ.19.25-26) പെന്തിക്കോസ്തു് ദിവസത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാവിരങ്ങിയപ്പോഴും മാതാവു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. (അപ്പോ ലു.1.14) ഒരിക്കലും യേശുവിനെ വിട്ടുപിരിയാതെ ഇരുന്നിട്ടുള്ളതായി ഇതുപോലെ വേറൊരാളുമില്ല. യേശുഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള സഭപദേശങ്ങ

ഉള്ളിലും മാതാവിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്നു. തിരുസഭയും ആരംഭം മുതലെ മാതാവിനെ എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരിലും വെച്ച് അതി ശ്രേഷ്ഠയായി പരിഗണിച്ചുവരുന്നു.

യേശു കുരിശിൽ തൂങ്ങികിടന്നപ്പോൾ തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു സ്രീയെ ഇതാ നിന്റെ മകൻ എന്ന് യോഹന്നാനെ കാണിച്ചു കൊണ്ട് യേശു തന്റെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. അതുപോലെ തന്നെ ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്ന് മാതാവിനെ കാണിച്ചു കൊണ്ട് യോഹന്നാനോടും പറഞ്ഞു. ആ നാഴിക മുതൽ യോഹന്നാൻ മാതാവിനെ സ്വഭവനത്തിൽ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. (യോഹ. 19:26-27) ശേഷമുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാരെല്ലാം ഇതു അറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ മാതാവിനെ അവരുടെയും മാതാവായി സ്വീകരിച്ചു. മാതാവു അവരെയും തന്റെ മക്കളെപ്പോലെ സ്വീകരിച്ചു. മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാരും കൂട്ടവകാശികളുമാണ്. (1ാമ 8:17) അങ്ങിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാരായവരെല്ലാം കന്യാസ്രീയമ്മയെ തങ്ങളുടെ അമ്മയായി അപ്പോസ്തലന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അങ്ങിനെ മാതാവ് തിരുസഭയുടെ മാതാവായി തീർന്നു. എന്നാൽ സഭയേയും സഭാതലവനായ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർപാപ്പയേയും ഉപേക്ഷിച്ചുപോയവർ മാതാവിനെയും ഹസിച്ചു തള്ളികളഞ്ഞുകൊണ്ട് നില്ക്കുകയാണ്. അതു ശഠിയല്ലെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയേണ്ട.

ക്രിസ്തു മാതാവിനെ സ്രീയെ! എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നും സമയത്തും യേശു കുരിശിൽ കിടന്നപ്പോഴും മാതാവിനെ സ്രീയേ! എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വാക്യങ്ങളെടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ട്, യേശു മാതാവിനെ ഒരു വെറും സ്രീയായി മാത്രമെ പരിഗണിച്ചിരുന്നള്ള എന്ന്

ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാമും ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മയെ ഒരു സാധാരണ സ്ത്രീയായി മാത്രം പരിഗണിച്ചാൽ മതിയെന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല. ക്രിസ്തു തന്റെ മാതാവിനെ ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്ത്രീയെ! എന്ന് വിളിച്ചതു പ്രത്യേക കാരണത്താലാണ്. ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു ദൈവം പാമ്പിനോടു പറഞ്ഞത് “ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീയ്ക്കും തമ്മിലും, നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിയ്ക്കും തമ്മിലും ശത്രുതയെ ഉണ്ടാക്കും” എന്നാണ്. (ഉല്പ.3.15) ആ സ്ത്രീ കന്യാസ്ത്രീയമ്മയും അവളുടെ സന്തതിയേതുമുമാണ് ആണ്. അതിൻ പ്രകാരം സാത്താനുമായി ശത്രുതയിലിരിക്കുന്ന ഏക സ്ത്രീയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ. ആ സ്ത്രീയാണല്ലോ കല്യാണക്കാർക്ക് വീഞ്ഞുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്ന തന്റെ അമ്മ. സാത്താന്റെ തല ചതയ്ക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യത്തെ അത്ഭുത പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു അത്. പിശാചിനോടു ശത്രുതയുള്ള തന്റെ മാതാവാണ് അവർക്ക് അതു ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതോർത്ത്പ്പോൾ ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവിന് ദൈവം ഇട്ട “സ്ത്രീ” എന്ന പേരു തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു.

അതുപോലെ താൻ കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന് സാത്താന്റെ തലയെ ചതയ്ക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലും തന്റെ മാതാവിനെ ദൈവം ഇട്ട പേരിൽതന്നെ വിളിച്ചു. ഇതു മാതാവിനോടുള്ള ബഹുമാനകൂടുതൽകൊണ്ടു വിളിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സാത്താനായ പാമ്പിനോടു നിത്യ ശത്രുതയിലിരുന്നിട്ടുള്ള ഏക സ്ത്രീയാണ് കന്യാസ്ത്രീയമ്മ. ഹവ്വ സാത്താനുമായി ഐക്യനിര സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ ഹവ്വയെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല ദൈവം ഏദൻതോട്ടത്തിൽവെച്ചു ഞാൻ സ്ത്രീയ്ക്കും അവളുടെ സന്തതിയ്ക്കും സാത്താനുമായി വിരുദ്ധതയുണ്ടാക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു

തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. യേശുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന് തുല്യനായി സ്വസ്ഥതയിൽ ആരുമില്ല. യേശുവിന്റെ മാതാവിന് തുല്യനായി ലോകത്തിലും ആരുമില്ല. അതിനാലാണ് ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ സ്വസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവെ എന്ന കർത്തുപ്രാർത്ഥനയും അതേതുടർന്ന് കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമെ എന്നും മാതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുംകൂടി ചേർത്തു കത്തോലിക്കർ ചൊല്ലിവരുന്നത്.

മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നും പത്തുകല്പനയിൽ എഴുതികൊടുത്ത ദൈവവചനമാണ് ക്രിസ്തു. ആ വചനം ശരീരമെടുത്തു കൃപയുംസത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മോടുകൂടെ പാർത്തു (യോഹ.1.14) എന്നാണല്ലോ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ക്രിസ്തു സ്വമാതാവിനെ ബഹുമാനിച്ചില്ലെന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അപ്പനേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്കണമെന്നും, അപ്പനേയോ അമ്മയേയോ ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ മരിക്കണമെന്നും ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (മത്ത.15.4) അതു ഉദ്ധരിച്ചു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിസ്തു തന്റെ മാതാവിനെ ബഹുമാനിച്ചില്ലെന്ന് പറയുന്നതും അങ്ങിനെ ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്.

യേശുവിന്റെ മാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു കാരണം കൂടെ പറയാമുണ്ട്. കന്യാസ്രിയമ്മ തന്റെ ആദ്യജാതനെ പ്രസവിച്ചു. (ലൂക്കോ.2.7.) എന്നും സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിന്നും കന്യാസ്രിയമ്മ വീണ്ടും പല മക്കളെ പ്രസവിച്ചു എന്നും മാതാവ് നിത്യകന്യകയാണെന്ന് പറയുന്നതു തെറ്റാണെന്നും ആണ് ചിലർ പറയുന്നത്. ഇതും ശരിയല്ല. ഗർഭം തുറന്ന് ആദ്യമായി ജനിക്കുന്നതൊക്കെയും വിശിഷ്ടാ മനുഷ്യരുടെ ആദ്യജാതൻമാരും ദൈവത്തിന് ഉള്ളതാണ്. എന്ന് മോശ കല്പിച്ചി

ട്ടുണ്ടു്. (ഹെബ.13:2) അതിനാൽ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ മാത്രമെ പ്രസവിച്ചിട്ടുള്ള എങ്കിൽ തന്നെയും ആ ആളിനെ ആദ്യജാതൻ എന്നു് വിളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആദ്യജാതൻ എന്നു് പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ എന്നാണു് അർത്ഥം. മിസ്രേംകാരുടെയിടയിലും ആദ്യജാതന്മാരായിരുന്നു അവരുടെ പുജാരികൾ. അതിനാലാണു് സംഹാരദൂതൻ മിസ്രേംകാരുടെ ആദ്യജാതന്മാരെയെല്ലാം കൊന്നു കളഞ്ഞതു്. കന്യാസംഗ്രഹവീണ്ടും പ്രസവിക്കുകയില്ലെന്നു് ദൈവം ഹെസക്കിയേൽ ദീർഘദർശിയുടെ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിങ്ങനെയാണു്, “അപ്പോൾ കർത്താവു് എന്നോടുപറഞ്ഞു: അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ വാതിൽ ഇനിയും തുറക്കപ്പെടരുതു് ഒരുത്തനും അതിൽ കൂടെ പ്രവേശിക്കുകയുമരുതു. എന്നെന്നാൽ ഇസ്രേയേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു് അതിൽ കൂടെ കടന്നു. അതിനാൽ അതു അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം. (ഹെബ.41:2)

ഹെസക്കിയേൽ ഇതെഴുതുന്ന കാലത്തു് യരൂശലേം ദേവാലയവും അതിന്റെ വാതിലുകളും മതിലുകളും എല്ലാം നെബക്ദനേസർ രാജാവു് ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു നിലം തരിശാക്കിയിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ രാജാവു് അടിമയായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ യഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടു് പേർഷ്യായിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണു് ഹെസക്കിയേൽ ഈ ദീർഘദർശനം എഴുതിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ യഹോവ കടന്ന വാതിൽ എന്നു പറയുന്നതു യരൂശലേമിനെ പററിയല്ലെന്നും ദൈവവചനം മാംസമെടുത്തു ജനിച്ച യേശുവിന്റെ മാതാവിനെ പററി ദൈവം മുൻകൂട്ടി എഴുതിച്ചിരിക്കുന്ന ദീർഘദർശനമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

ഒരിക്കൽ യേശു തന്റെ സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ യേശു ചെയ്യുന്ന അത്ഭുത

പ്രവൃത്തികളെ കുറിച്ച കേട്ടിട്ട് “ഇവൻ മറിയയുടെ മകനും, യാക്കോബ് യോസെ, യൂദാ, ശീമോൻ, ആദിയായവരുടെ സഹോദരനുമായ തച്ഛൻ അല്ലയോ. ഇവന്റെ സഹോദരന്മാരും ഇവിടെ നമ്മോടുകൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞ് അവർക്കു ഇടറിപ്പോയി. (മത്ത. 6.3) എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്യം എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ട് യാക്കോബ്, യോസെ, യൂദാ, ശീമോൻ മുതലായവരെ പ്രസവിച്ചത് കന്യാസ്രിയമ്മയാണെന്നും മാതാവു കന്യാപുത്രക്കാരി അല്ലായിരുന്നു എന്നും വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവരുടെ വാദവും ശരിയല്ല. യേശു കന്യാസ്രിയമ്മയുടെ ആദ്യജാതനാണെന്നും ലൂക്കോസ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. (ലൂക്കാ. 2.7) ആ സ്ഥിതിക്കു യാക്കോബ്, യോസെ മുതലായവർ കന്യാസ്രിയമ്മ പ്രസവിച്ച സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളും ആണെങ്കിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇളയ സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളുമായി. ഇളയവർക്കില്ലാത്ത ശേഷിയും പ്രാപ്തിയും മുത്തവൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിൽ ആരും അത്തു തപ്പെടുകയില്ല, ഇടറിപ്പോകുകയുമില്ല. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൽ ഇടറിപ്പോയതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഇടറിപ്പോകണമെങ്കിൽ യാക്കോബ്, യോസെ മുതലായവർ യേശുവിനെക്കാൾ പ്രായം കൂടിയവരും അറിവിലും പ്രാപ്തിയിലും കുറഞ്ഞവരും ആയിരിക്കണം. പ്രായംകൂടിയവരാണെങ്കിൽ അവരെ പ്രസവിച്ചത് കന്യാസ്ത്രീമറിയം അല്ല. യഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലും കുടുംബത്തിലും ഉള്ളവരെ സഹോദരന്മാരെന്നും സഹോദരിമാരെന്നും വിളിക്കുക സാധാരണമായി. ഉല്പത്തി 26.7 ഉല്പത്തി 31.23 മുതലായ വാക്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ അതിനാൽ. യാക്കോബ്, യോസെ, മുതലായവർ കന്യാസ്ത്രീയമ്മ പ്രസവിച്ച മക്കളല്ല. യേശുവിന്റെ അമ്മയായ കന്യാസ്ത്രീമറിയം ഒരു നിത്യ കന്യകയായിരിക്കുമെന്നും ഏശായാ ദീർഘദർശി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു ഇങ്ങനെയാണു്

“കർത്താവുതന്നെ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു അടയാളം തരും. ഒരു കന്യക ശർഭം ധരിച്ചു് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. ആശിശ്ശി, വൈവെനമോടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ആമ്മാനുയേൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. (ഏശാ. 7: 14) ആകയാൽ മാതാവു് വീണ്ടും പ്രസവിച്ചു എന്നു പറയുന്ന വ്യാഖ്യാനം തെറ്റാണു്. മാതാവിനു് വേറെ അഞ്ചെട്ടു മക്കളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ മരണശേഷം മാതാവിനു് ആ മക്കളോടു കൂടെ താമസിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ മാതാവിനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ യേശു യോഹന്നാനോടു പറകയും അതന്നുസരിച്ചു് മാതാവു് യോഹന്നാനോടു കൂടെ പോയി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. (യോഹ. 19. 27.)

ഏശായായുടെ മേൽപറഞ്ഞ ദീർഘദർശനത്തിൽ പറയുന്നതു് “അൽമാ” എന്ന പദമാണു്. അതിനു് യുവതി എന്നും കന്യക എന്നും അർത്ഥമുണ്ടു്. അതിനാൽ യുവതി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് ഏശായാ പറഞ്ഞതെന്നു് വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. ആ വാദം ശരിയല്ല. കർത്താവു് നിങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേക അടയാളം തരമെന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ഏശായ തുടങ്ങുന്നതു്. യുവതികൾ പ്രസവിക്കുന്നതു സാധാരണമാണു്. പ്രത്യേക അടയാളമാകണമെങ്കിൽ കന്യകയെന്ന അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കണം. കത്തോലിക്കരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു കാരും മെല്ലാം കന്യക എന്ന വാക്കുപയോഗിച്ചാണു് ആ വാക്യം ആദ്യ കാലത്തു തർജ്ജിമ ചെയ്തു വന്നിരുന്നതെന്നുള്ളതും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണു്. മാതാവു് നിത്യകന്യക ആയിരുന്നു എന്നതിനു് സംശയമില്ല.

മാതാവു് ഇത്രശ്രേഷ്ഠയായിരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ മാതാവിനെ കൂടെകൊണ്ടു പോകാതെ ഇവിടെ വിട്ടേച്ചുപോയതു എന്തുകൊണ്ടാണു് എന്നു ചോദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. യേശുവിന്റെ ബാല്യകാലം മുതൽ തന്നെ വള

ത്തിയ മാതാവു തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുവാൻള്ള സഭയേയും അതിന്റെ ശൈശവത്തിൽ പരിചരിച്ചു വളർത്തി വിടട്ടെ എന്നു കരുതി മാതാവിനെ ഇവിടെ ആക്കിയേച്ചു പോയതാണ്. തിരു സഭ രോമായിലും ഇൻഡ്യയിലുമെല്ലാം ആയതിനുശേഷമാണ് മാതാവിനെ സ്വഗൃത്തിലേക്കടുത്തത്. യേശു കുരിശിന്മേൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്ന് യോഹന്നാനോടു പറഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തെ സഭയുടെ ഒരു പ്രതിപുരുഷനായി കരുതികൊണ്ടാണ്. അതിനാലാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവു ശ്ലീഹന്മാരുടെ മേലിറങ്ങിയ പെന്തിക്കോസ്റ്റ് ദിവസത്തിൽ മാതാവും അവിടെ ചെന്നിരുന്നതു. അന്നുമുതൽ മാതാവു തിരുസഭയുടെയും മാതാവായിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കർ മാതാവിനെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലുള്ള ഒരു ലോകരക്ഷകയായി കരുതുന്നു എന്നാണ് മറ്റു ചിലരുടെ പരിചാസം. ഇതും ശരിയല്ല ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നിന്റെ തിരുകുമാരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാണ് കത്തോലിക്കർ മാതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു. കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചു പാപ പരിഹാരമുണ്ടാക്കി തന്നതു യേശു മാത്രമാണ്. ആ സ്ഥാനത്തു മറ്റാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വഗൃരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല എന്ന് കർത്താവു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (2ത്താ.18.3) ശിശുക്കൾ സകല കാര്യത്തിനും അവരുടെ അമ്മയെ ആശ്രയിക്കും. അതുപോലെ നമുക്കു സ്വഗൃരാജ്യം തരുന്നതു യേശുവാണെങ്കിലും അതുവാങ്ങിച്ചു തരണമെന്ന് ശിശുക്കൾ മാതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും. അതൊരു ശൈശവ മനസ്ഥിതിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന എല്ലാവരിലും വെച്ചു അതി ശ്രേഷ്ഠയാണ് മാതാവു. നമ്മുടെ വീഴ്ചയ്ക്കു ആദേമിനോടുകൂടെ ഹവ്വായും ഒരു കാരണക്കാര്യമാണ്. അതുപോലെ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു യേശുവി

നോട്ടുകളുടെ മാതാവു സഹകരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ജനനത്തിനു പാപമില്ലാത്ത ഒരു ശരീരം എടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതാവു ആവശ്യമായിരുന്നു. ആ സ്മാനം നിർവ്വഹിച്ചതു മാതാവാണ്. മകന്റെ ഭരണകൃപയും മാതാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. യേശുവിനെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നെങ്കിൽ തന്റെ മാതാവിനെയും നാം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യായം 9.

തിരുസഭയുടെ ബലിയായ വിശുദ്ധ കർമ്മാന

പാപം ചെയ്ത ആദ്യ മാതാപിതാക്കന്മാരായ ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും സന്താനങ്ങളാണ് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും. അവരെല്ലാം ആ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹരാണ്. ആ ശിക്ഷാവിധിക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കി നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് രണ്ടാം ആദാമായ ക്രിസ്തു വന്നു കുരിശു മരണം വഹിച്ചതു്. നാം ശരീരപ്രകാരം ഒന്നാം ആദാമിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടും ആത്മാവിനോടും കുരിശുമരണത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം. അതിലേക്കായി ക്രിസ്തു ഏല്പെടുത്തിരുന്നിരി

കുന്നു. അതിലേക്കായി ക്രിസ്തു ഏല്പിച്ചതിനെ തന്നിരിക്കുന്നതാണു വിശുദ്ധ കുർബാന. അതു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കപ്പർന്ന ഹോമിൽ വെച്ചു വി. കുർബാനയുടെ പ്രയോജനത്തെ പറ്റി ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. “ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്ന ജീവന്റെ അപ്പമാകുന്നു. ഈ അപ്പത്തിൽ നിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന അപ്പം ലോകത്തിന്റെ ജീവനു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ മാംസമാകുന്നു (യോഹ.6.51) ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാർക്കു് അതു വേണ്ടവിധം മനസ്സിലായില്ല. അതുമൂലം യേശുവിനെ വിട്ടുപോയി. എങ്കിലും യേശു പറഞ്ഞതിനെ തന്നെ ആവർത്തിച്ചു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് നിങ്ങളിൽ തന്നെ നിത്യജീവനില്ല. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവനു് നിത്യജീവനുണ്ടു്. ഒടുവിലത്തെ നാളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കും (യോഹ.6.53-54) എന്നു് ഒന്നുകൂടെ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

ക്രിസ്തു. വി. കുർബാന സ്ഥാപിച്ചതു് ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ പെസഹാബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്ക ദിവസത്തിന്റെ സന്ധ്യയിൽ യദശലേമിലുള്ള സെഹിയോൻ മാളികയിൽ വെച്ചു ക്രിസ്തു അപ്പം ഏടുത്തുവാങ്ങി ശുദ്ധീകരിച്ചു് നൂറുകി തന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു് കൊടുത്തു കൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ അരുൾ ചെയ്തു. വാങ്ങിഭക്ഷിപ്പിൻ, ഇതു എന്റെ ശരീരമാകുന്നു. അനന്തരം വീഞ്ഞും വെള്ളവും കലർത്തിയ കാസായും എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു് അവർക്കു് കൊടുത്തു കൊണ്ടു് നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്യുവിൻ. ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപചരിഹാരത്തിനായി ചിന്തപ്പെട്ടു

ടന്ന, പുതിയ നിയമപ്രകാരമുള്ള എന്റെ രക്തമാകുന്നു. എന്നു
 രുരചെയ്തു. (മത്ത.26.26-28.മക്കോ14.22-24,ലൂക്കോ.22.19-20.
 1.കോ.11.24.-25) ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ കല്പന പ്രകാരം താൻ
 നല്കിയ ഗോതമ്പപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും
 രക്തവും ആകണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും
 അവയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണു് അവ
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും ആയിതീർന്നതു്. നാം
 ആദ്യത്തെ ആദാമിനോടുശരീരപ്രകാരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു
 പോലെ നമ്മുടെരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി-അതായതു് പാപമോചനത്തി
 നുവേണ്ടി-രണ്ടാംആദാമായ ക്രിസ്തുവിനോടും നാം ശരീരപ്ര
 കാരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം. അതിനായിട്ടും കൂടെയാണു്
 ക്രിസ്തു ഈ വി. കുർബാന സ്ഥാപിച്ചതു്.

ക്രിസ്തു അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുത്തു തന്റെ ശരീരവും
 രക്തവും ആക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ ആ അപ്പത്തിനും വീഞ്ഞിനും
 നിറഭേദമോ രുചിഭേദമോ ഒന്നും ഭവിച്ചില്ല. ഇന്നു തിരുസഭ
 യിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന വി. കുർബാനയിലെ അപ്പത്തിനും
 വീഞ്ഞിനും അതുപോലെതന്നെ നിറഭേദമോ രുചിഭേദമോ
 ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ക്രിസ്തു അതിനുകാരണം പറയുന്നുണ്ടു്. ജീവി
 പ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവാകുന്നു. കർത്താവു കല്പിച്ച വാക്കുകൾ
 ആത്മാവാകുന്നു, ജീവനും ആകുന്നു. (യോഹ.6.63) യേശു പറ
 ഞ്ഞതിനെ വിശ്വസിച്ചാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവനു് യേശു
 മൂലമുള്ള വീണ്ടെടുപ്പില്ല. നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവി
 കുന്നു. (റോമ 1.17, (എ.ഇ.10.38) അതിനാൽ നാം വിശ്വ
 സിച്ചു് അനുഭവിക്കേണ്ട ഒന്നാണു് വി. കുർബാന. അപ്പവും
 വീഞ്ഞും എടുത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു
 ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു എന്ന് കല്പിച്ച ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്നു വന്നവനാണു്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് തിരികെ പോകയും
 ചെയ്തു. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു് തക്ക പരിഹാരമുണ്ടാക്കി

നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ വന്നയാളാണ് യേശു. അദ്ദേഹം ത്രീത്വത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ആളായ ദൈവവചനമാണ്. ഇതുകൊണ്ടും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് വി. കുർബാന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവുമാണെന്നും ഉള്ളതും നിഷ്പ്രയാസം വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇതെന്റെ ജാതീയമായി നിങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ (ലൂക്കോ.22.19) എന്ന് എത്ര കല്പിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു നാലു സുവിശേഷകന്മാരിൽ ലൂക്കോസ് മാത്രമെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. മറ്റു മൂന്നുപേരും അതുപറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചിലർ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അതു ശരിയല്ല. യേശു അങ്ങിനെ കല്പിച്ചു എന്ന് പൌലുസ് രണ്ടുപ്രാവശ്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (1 കോറ.11.24-25) പെന്തിക്കോസ്റ്റ് ദിവസം മുതൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ നിത്യം വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ജനങ്ങൾ അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. “അവർ ദിനംപ്രതി വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിയും ഉല്ലാസവും പരമാർത്ഥയും പുണ്യം ജീവിച്ചും വന്നിരുന്നു (അപ്പോ.ല.2.46) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പെന്തിക്കോസ്റ്റ് സഭക്കാരെന്ന് പേരെടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ആകട്ടെ അതുപോലെ ചെയ്യുന്നില്ല. അതിന് അവർക്ക് വൈദികരുമില്ല. അപ്പം നുറുക്കുക എന്നായിരുന്നു അന്ന് വി. കുർബാനയ്ക്കു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പേര്, എന്നുള്ളതും അറിഞ്ഞിരിക്കണം,

വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന വൈദികൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനാണ്. “ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൻപകരം സ്ഥാനപതികളാകുന്നു എന്നും, (2 കോറ. 5 20) ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാർ ആകുന്നു എന്നും (1 കോറ. 3.9) പൌലുസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു കന്യാസ്ത്രീയമ്മയിൽ നിന്നും എടുത്ത ശരീരത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടാണ് അപ്പത്തേയും

വീഞ്ഞിന്റെയും തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാക്കി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തത്. ഇന്നു വൈദികർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃശ്യ പ്രതിപുരുഷരായിരുന്നുവെങ്കിലും ആണ് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാലാണ് ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ വൈദികൻ പറയുന്നത്. കന്യാസൂത്രിയമ്മയിൽ നിന്നെടുത്ത ശരീരം ഗോശുൽത്തായിൽ രക്തംചിന്തി ബലിയായി അർപ്പിച്ചു. അതു ഇപ്പോൾ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടു അദൃശ്യമായിരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ശരീരം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന സഭയാണ്. അതിൽ അനവധി അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ ശരീരത്തെയാണ് ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ ബലിയായർപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ രക്തംചിന്തിയുള്ള ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ സാധിക്കുകയില്ല. കത്തോലിക്കരോരോരുത്തരും കുർബാനയോടുകൂടെ തങ്ങളെ തന്നെ ലോകത്തിന്റെ ഉലാരണത്തിന് ബലിയായി അർപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനായിട്ടാണ് വി. പൗലസ് “നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ, ജീവനും വിശുദ്ധിയും, ദൈവപ്രസാദവും ഉള്ള ബലിയായി അർപ്പിക്കുവിൻ” (റോമ. 12.1) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

യഹൂദന്മാർ ബലിയർപ്പിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. പെസഹാബലിയായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കണം. അതു അന്നുതന്നെ ഭക്ഷിച്ചു തീർക്കുകയുണ്ടാകണം. അധികം വന്നാൽ അതു ചുട്ടു ദഹിപ്പിച്ചു കളയണം. (പുറ. 12.10) സമാധാന ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ മാംസം അന്നും അതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസവും ഭക്ഷിക്കാം. പിന്നെയും അധികം വന്നാൽ അതു ചുട്ടു ദഹിപ്പിച്ചു കളയണം. (ലേവ. 19.56.) നേർച്ചയായി

കഴിക്കുന്ന ബലിയുടെ മാംസം അന്നം അതിന്റെ പിറേറ
 ദിവസവും ഭക്ഷിക്കാം. മൂന്നാം ദിവസത്തേക്കു വെച്ചേക്കരുത്.
 അങ്ങിനെ വന്നാൽ അതു ചുട്ടുവെച്ചിരിക്കണം. (ലേഖ. 7.16 17)
 ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള ബലിയാകയാൽ
 ആണ് തന്റെ മാംസവും രക്തവും നമുക്കു്, വി. കുർബാന
 വഴിയായി തരുന്നത്. അതു നാം അനുഭവിക്കണം. ക്രിസ്തു
 വിന്റെ ബലി, മനുഷ്യർ അതുവരെയും അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്ന
 സകലബലികളുടെയും പുത്തീകരണമായിരുന്നു. അതിനാൽ
 ഇനിയും അത്തരം ബലികളുടെ ആവശ്യമില്ല. അതെല്ലാം
 നീക്കിക്കളയേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയാൽ
 പാപികളെ രക്ഷിച്ചതുപോലെ ബലിയുടെ കൊലയിൽ
 നിന്നു് മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും കൂടെ ക്രിസ്തു രക്ഷിച്ചി
 രിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി ലോകാവസാനം വരെയുള്ള
 സകലരുടെയും പാപ പരിഹാരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.
 ആകയാൽ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അന്തപിക്കണം. അതു്
 പാപം മോചിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു അധികാരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള
 (മാത. 20. 23) വൈദികന്റെ അടുക്കൽ കമ്പസാരിച്ചു പാപ
 മോചനം വാങ്ങിയശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീര രക്ത
 ങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു ക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു് ജീവിക്കേ
 ണ്ടതാകുന്നു.

എന്റെ ഭാർമ്മിയായി ഞാൻ വരുവോളവും ഇപ്രകാരം
 ചെയ്യുവിൻ എന്ന് കല്പിച്ചുകൊണ്ടു് ആയിരത്തിതൊള്ളായി
 രത്തിൽപരം വർഷങ്ങൾക്കു് മുമ്പു് യേശു ചുമതലപ്പെടുത്തിയ
 തുപോലെ കത്തോലിക്കാസഭ ഇന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നറിയ
 ണമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ താമ
 സിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ ചെന്നാൽ അറിയാം. അവിടെ ആ

വൈദികൻ രാവിലെ അപ്പവും വീഞ്ഞും വച്ച് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതും ജനങ്ങൾ വന്ന് അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതും കാണാം. ഇതിന്റെ കാരണം യേശുവിന്റെ വചനത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു; എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ട്. ഒടുവിലത്തെനാളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കും. (യോഹ.6.54.) ഇതു വിശ്വസിക്കാത്തതു കഷ്ടം തന്നെ.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ലോകരെ സത്യ അറിവികളേക്ക് കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. എത്രയോ ആളുകൾ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ ജീവിക്കുന്നു. വൈവം സ്നേഹമുള്ളവനാണ്. എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്ന് വൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിലേക്ക് നാം തന്നെ യേശുവിന്റെ ശരീരമായ തിരുസഭയിൽ ചേർന്ന് ജീവിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമെ അതിനുള്ള സത്യ ആത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചു ഇതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു മുന്തിരിക്കൊമ്പ് മുന്തിരിപഴം കായിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ തായ്തടിയോടു ചേർന്നിരുന്ന ജീവിക്കണം. അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തു പത്രോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച മണവാട്ടിസഭയോടു ചേർന്ന് ഇരിക്കണം. അതിന് പലതടസങ്ങൾ കാരോരുത്തർ പറയാറുണ്ട്. അതെല്ലാം മുൻകൂട്ടികണ്ടുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു പറയുന്നു. എന്നെക്കാൾ കൂടുതലായി അപ്പുനേയോ അമ്മയേയോ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. (മത്ത.10. 37.ലൂക്ക.14.26.)

ലോകത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിന് വേണ്ടതു ഇനിയും തന്റെ സഭ വഴിയായിട്ടാണ് നടക്കേണ്ടതു്. അനേകം ഗോതമ്പുമണികൾ പൊടിച്ചു് എടുത്താണ് കുർബാനയപ്പം ഉണ്ടാക്ക

ന്നതു. അതുപോലെതന്നെ അനേകമുന്തിരിപടങ്ങലും പിഴിഞ്ഞെടുത്താണ് കുർബാന വീണ്ടെടുക്കുന്നതും. വി. കുർബാനയ്ക്ക് വരുന്നവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സമാധാനത്തിന്റെ കൈസുരികൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതും. അങ്ങിനെ ക്രിസ്തുവാകുന്ന തായ്തടിയോടു ചേർത്ത് നമ്മെ നിലനിർത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ളതാണ് വി. കുർബാന. നാം ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനയും താൻ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള മാതൃകയും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം. അടുപ്പിച്ചുള്ള വി. കുർബാനാനുഭവം കൃലം നമ്മിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ നാം പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. നമ്മിൽ നിന്നു വന്നുപോകുന്ന തെറ്റുകളെപ്പറ്റി അനുതപിച്ച് ഏറ്റുപറഞ്ഞു ക്ഷമവാങ്ങിക്കൊണ്ടു നാം ജീവിക്കണം.

ജനിച്ച മനുഷ്യൻ ആഹാരം കഴിച്ചു ജീവിക്കണം. ജനിച്ച ഒരു ശിശുവിനെ അതിന്റെ അമ്മയുടെ മാംസരക്തങ്ങളുടെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന മുലപ്പാൽ കൊടുത്തു വളർത്തണം. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ നമ്മുടെ പാപപരിഹാരത്തിനും നിത്യജീവനും വേണ്ടി നമുക്ക് തന്നെ തിരുസഭയും നമ്മെ വളർത്തണം. ആയതു നാം മരണശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ക്രിസ്തുവിനോടും ദൈവദൂതന്മാരോടും പുരിശുദ്ധരോടും ഒരുമിച്ച് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യ പ്രകാശത്തിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും ദൈവം നമ്മോടുകാണിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തെയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ചിരകാലം ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയത്രെ. ഇതിനു വിഭിന്ന സഭാംഗങ്ങളായുള്ള നമ്മുടെ നിലകൾ വിചലം തമാണ്. അതു നമ്മിൽ പാസ്റ്റർ മാതൃകയും വാശിയും

വഴക്കും വിശ്വാസ പിശകുകളുമൊക്കെ ഉളവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുമൂലം നാം അറിയാതെ തന്നെ സഹോദര വിഭേദത്തിൽ നിപതിക്കും. അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാൻ ക്രിസ്തു തന്റെ മണവാട്ടിസഭയുടെ തലവനായി നിയമിച്ചാക്കിയ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർപ്പാപ്പയെ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിച്ചു പരിശുദ്ധവും ശ്ലൈഹീകവും ഏകവും ആയ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നിരുന്ന ജീവിക്കണം. അതിനു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

സമാപ്തം.

PRINTED BY ASOKA PRESS,
M.G. COLLEGE IN. KESAVADASAPURAM, TRIVANDRUM-4.

MALANKARA
LIBRARY